

‘புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்ற போர்வையில் எம்நாட்டில் ஏலவேயுள்ள ஸ்தலக்கட்டுமானங்களான சாதிய, ஆணாதிக்க, மெட்டுக்குடி பெண்ணிய, தேசியவாத... தளங்களில் எவ்வித மாந்தங்களுமீதீந்தி தொடரும் எழுத்துக்கள்...

இதன்போக்கில் சீந்தனைத் தளங்களில் எவ்வித மாந்தங்களுமீந்தி வெறும் நிகழ்வுத்தளத்தில் மட்டும் ஏற்பட்ட மாந்தத்தால் இலங்கையிலிருந்து இலக்கியத்தினை இடம்பெயர்த்து வந்து ‘புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்ற அடையாளத்துடன் நிறுவப்பட்டிருக்கும் போலி இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சிகளல்ல நாம்.

ஆக எம் ஸ்தலத்தின் கட்டுமானங்களை உடைத்தெறிந்து மக்கள்தீர்த்து திணிக்கப்பரும் சகல அதிகாரங்களையும் கெள்விக்குள்ளாக்கிநீறும்.

மரபுகளையும் புனிதங்களையும் கவிழ்த்துப் போடுவதும் அதிகாரத்தின் சட்டகங்களை எழுத்தியக்கத்திஊடு உடைத்தெறிவதுமே எமது நோக்கம்.

எவர் பெயராலும் அதன் பெயராலும் விடக்கங்கெட்ட சமரசங்களுக்கும் அடிபணிவுகளுக்கும் நாம் தயாரில்லை.

‘எக்கருத்துக்கும் மதிப்பளிக்கும் மனப்பக்குவம் எமக்குண்டு’ என்ற சிசால்லிக்காண்டு எழுத்தாளர்களுக்கு எல்லைகள் விதிக்க எம்மால் முடியவில்லை.

எனவே நெற்றுவரை எம்முடனிருந்து சிசயப்பட்ட போதும் லக்ஷ்மி, கலைச்செல்வன் ஆகிய இருவரும் மெற்சொன்ன போலி இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சிகளாக குறுகிப் போனார்கள். அவர்களைச் சார்ந்த கெ. கிருஷ்ணராஜாவிடம் அச்ச ஆலைத் தொடர்பு இருந்தது என்பதற்காய் அவரைக்கொண்டு இவர்கள் மந்த ஆசிரியர் குழுவினர்தீர்த்து காட்டிய அடாவடித்தளங்கள், தொடலைபேசி மீரட்டல்கள்வரை எல்லை மீறியதன் விவரிப்பாடு இவர்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு எமது எழுத்தியக்கத்தை கொண்டு நடாத்த எம்மை நிர்ப்பந்தித்துள்ளது.

அக்டோபர்

Exil 4

NOVEMBER - DECEMBER, 1998

யானும் உறவியராயி யொழுவிதான்நீல்
மன்னல் யொந் பறக்க
எரிந்தி வுதிந்தி ஆடு கோவணம்.

தன்னுடையது என்னு
யானும் தொண்ணரி லீலை.
நல்லது என்னும் தொண்ணரி லீலை.
உண்டாம் என்னும் தொண்ணரி லீலை.
ஆத்திஆதும் எதைஆயும் கடும் உறையலும்
காத்தி கிடக்கின்றனர் உயிமுது.
சித்தம்.

பியாயி தொலீலு.
தொலீல் பிள பன் ஆன்றாயி மாற்ற
கின்னும் தொலீலு.
கிணை என்லீ நகடு.
நாகடு கிடய நகடு.

~~தொழும் பியும் சினை தொரியது.~~
சிலபம்.

~~முறையகம் துடித்த நாகடு மாத்தி.~~
கவணம் -

கோவணம் உறாதென்றும், நல்லது என்னும், உண்டாம் என்னும்
எதையும் சிபுதயிட்டு தொலீலாது
கிடந்து உடலு.
ஆன்று மாற்ற ஆன்றாயி
எதையாவது பித்தி.

— உற்சிந்தி

3107998

இக்கவிதை ஓர் இலக்கியப் பிரமுகரின் வாசிப்பிற்கு கொடுக்கப்பட்டு, அவரால்
வரிகள் வெட்டப்பட்டு, பின் முற்றாகக் கிழித்தெறியப்பட்டது.

Exil

Exil 4

Vol. I, No. 4

NOVEMBER-DECEMBER 1998

சந்தா விபரம்:

பிரதி ஒன்று - 15FF

வருட சந்தா - 100FF

(6 பிரதிகள்; தபாற் செலவு உட்பட)

இலங்கை, இந்தியா -இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்
CREDIT LYONNAIS
Association EXIL, 0554 / 6772 L 19

தொடர்புகளுக்கூ:

EXIL

chez R. INPAVALLI
94, Rue de Lachapelle
75018 PARIS
FRANCE.

N° d'enreg. : 13022670

- ◆ கவிதை - கற்குறா.....02
- ◆ கவனி.....04
- ◆ சேற்றுக்குழிகள் - தர்மினி.....08
- ◆ பக்கம் - ஜெயந்தீசன்.....09
- ◆ கவிதை - கற்குறா.....10
- ◆ நினைவுக்கல்வெட்டு - வேடாபாசக்தி11
- ◆ சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும்
தமிழரசன்.....21
- ◆ சிலம்புச்சிலை - தேவா.....25
- ◆ எமது கலை/விமர்சன மரபுமீது சிவலோகன்.....28
- ◆ கலையும் புரட்சியும் - (மொழிபெயர்ப்பு)
வின்சன்ட்.....29
- ◆ நடுப்பக்கம் - சோலைக்கிளி.....30
- ◆ மானுடம் வெல்லுமீடா - தேவகாந்தன்.....34
- ◆ திரைப்படப் பார்வையாளர்களும்
- ◆ அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுதலும்
எஸ்.விரஃபேல்.....38
- ◆ கவிதை - தேவிகணேசன்.....45
- ◆ பரிஸ் நிகழ்வுகள் - எம்.ஆர்.ஸ்ராவின்.....46
- ◆ கிடைத்தவைபற்றி.....48
- ◆ விளக்கமளிப்பு கோட்பாட்டு அனுகுமுறைகள்...?
எஸ்.விரஃபேல்.....50
- ◆ ATTENTION. S.V.P. - தேவிகணேசன்.....52
- ◆ JE SIGNE L'EXIL -
கலாமோகன்.....53
- ◆ பெண்ணியமும் கவிதையும் - சேரன்.....56

நாட்டுப்புறக்குட்டிக்கதைகள்
(மொழிபெயர்ப்பு) தேவா

சுவன்

ஆசிரியர் எக்ஸில்

பிரான்ஸிலிருந்து தமிழ் வளர்க்கப் பாடுபடும் உங்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள். தமிழ் உலகின் எந்த மூலையிலிருந்தும் ஒலிக்கப்படவேண்டியது. எங்கள் றொழி.

பிரான்ஸிலிருந்து நீங்கள் வெளியிடும் 'exil' என்ற தமிழ்ச் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற 'என்ட் அல்லாஹ்' என்ற சிறுகதை சரிநிகரில் படித்தேன். அருமையான கதை. மண்வாசனை. ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கு அப்படியே அச்சொட்டாக அமைந்திருந்தது. எழுதிய சக்கரவர்த்திக்கு எனது நன்றி.

S.M.M.ரஃபீக்

கல்முனை-6

☆☆☆

அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு, இரண்டு இதழ்கள் EXIL கிடைத்தன. நன்றி. கட்டுரைகள் அருமையாக மிகுந்த தரத்துடன் அமைந்திருந்தன. கவிதைகள் மனதைத் தொட்டன. சிறுகதைகளை விரும்பிப் படித்தேன். அவை சுவையுடனும், கலைநயத்துடனும் அமைந்திருந்தன.

கலைக்கும் ஆபாசத்துக்கும் இடையே மிக மெல்லிய கோடுதான் இருக்கிறது. சிலவேளைகளில் அந்தக்கோடு மறைந்து போய்விடுகிறது போல எனக்குப்பட்டது. மற்றும் படிக்கு உங்கள் முயற்சிக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்

அ. முத்துலிங்கம்

நைரோபி.

☆☆☆

தோழமையுடன்

ஆசிரியர் (எக்ஸில்) அவர்கட்கு எக்ஸிலின் முதலாவது, இரண்டாவது மூன்றாவது இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வரப்பெற்றேன். நன்றி மிக்க மகிழ்ச்சி.

1. ஈழத்திலிருந்துகொண்டு ஒரு சஞ்சிகையைத் தொடரவும் காத்திரமாகவும் கொணர்வதில் ஏகப்பட்ட சிக்கல்கள் (இது எனது அனுபவம்) நிதியைக்கடனாகப் பெற்றுக்கொண்டாலும் விடயதானங்களை (materials) எப்படிப்பெறுவது எழுதக்கூடியவர்களுக்குப்பின்னால் அலைந்து அலைந்து அவர்களின் வெறுப்பையும் சேகரித்துக்கொண்டு சஞ்சிகை வெளியிடுவது பெரும்பாடு (இதுவும் எனது அனுபவம்)

2. எக்ஸில் கனதியாகவுள்ளது. சிறுகதை.. கவிதை.. கட்டுரை எல்லாமே காத்திரமாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்தின் சிறுகதை வளர்ச்சியில் புகலிட எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள்தான் எதிர்காலத்தில் பதியப்படக்கூடியதாக அமைந்துவிடும்.

3. புதிய விடயங்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் விளங்கிக்கொள்வதில் சிரமமிருப்பினும் கட்டுரையாளர்கள் அதனை விளங்கி சகலரும் விளங்கக்கூடிய வகையில் எழுதியுள்ளனர் என்பது அவர்களது ஆழமான பார்வையைக் காட்டுகிறது.

4. ஆனால் எக்ஸிலின் தளம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது (எனது முட்டாள்தனமாகக்கூட இருக்கலாம்).

5. எக்ஸிலில் முதலாவது இதழில் வெளிவந்த சக்கரவர்த்தியின் 'என்ட் அல்லாஹ்' சிறுகதை தொடர்பாக ...

சக்கரவர்த்தி நன்றாகவே எழுதுகிறார் அவருடைய எளிமையான பாணி என்னைக் கவர்ந்தது. ஆனால் அதில் சொல்லப்பட்ட வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்து தொடர்பாக சில குறிப்புக்களைச் சொல்லவேண்டியுள்ளது. எமது போராட்டம் முனைப்படைந்த காலத்திலிருந்து இன்றைவரை தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் சக்கரவர்த்தி குறிப்பிட்ட பாணியிலும்கூட கொல்லப்பட்டார்கள் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் மட்டக்களப்பின் கருதாவளைக்கிராமத்தில் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய்க்காக ஒரு முஸ்லிம் இளைஞனை ஒரு தமிழ் இனத்தவர் கொலை செய்ய உடந்தையாகவிருந்தார் என்பதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

கருதாவளை விவசாயக்கிராமம் மருதமுனை முஸ்லிம்களோடு வியாபார ரீதியில்

நெருங்கிய தொடர்புடையது. கடந்த கால அனர்த்தங்களினால் இவ்வளவு விரிசல் அடைந்ததும் உண்மை... ஆனால் ஒரு முஸ்லிம் இளைஞர் கொலை செய்யப்பட உடந்தையாக இக்கிராமத் தமிழ்ச் சகோதரர் இருந்தார் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை அப்படி ஒரு நிகழ்வு நடந்ததாகவும் எனக்குத் தெரியாது... (அப்படி நடந்திருந்தால் இதுவரை, நான் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்காகவும் தொடரும் கருத்துக்களுக்காகவும் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்) இன்னுமொரு விடயத்தையும் தெரிவித்தாகவேண்டும் மருத முனை முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக மட்டக்களப்புத் தமிழர்களுக்கு இற்றைவரை நல்லப்பிராயம் உள்ளது எந்தப்பிரச்சினையின்போதும் அவர்கள் தமிழ் சகோதரர்களது உயிருக்குப் பாதுகாப்பாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். உடமையையும் பாதுகாத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1990 கலவரத்தின் போது கூட அம்பாறை வழியாகக் கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்பு வந்த தமிழர்களை மருதமுனை முஸ்லிம் சகோதரர்கள் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து அவர்களது சொந்த ஊருக்கு அனுப்பிவைத்த ஆனுபவமும் கூட உள்ளது.

இத்தகைய உறவு இன்னும் தொடர்கின்றது..

அனுபவங்களைப்படைப்பாக்குவதுதான் படைப்பாளியின் வெற்றி தங்கியிருக்கிறது அந்த நிலைமை அண்மைக்காலமாகவே வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது புகலிட எழுத்தாளர்களுக்குள்ள சூழ்நிலைகளினால் இது புடம் போடப்படுகின்றது. ஆனால் அனுபவம் என கசப்பான கருத்தை(பொய்) அனுபவமாக்குவதை தவிர்த்துக்கொள்வதே எழுத்தாளனது தூர நோக்கை அகலிக்கும் ஆழமாக்கும்.

நன்றி

வெ.தவராஜா (மணோ)
படி கலாசார வட்டம்.

☆☆☆

அன்பினிய 'எக்ஸில்' தோழர்களுக்கு

தோழமையுடன் பொதியவெற்புடன்

'எக்ஸில்' இரு பிரதிகளும் கைவரப் பெற்றோம். எமது சகாக்களின் புலம் பெயர் வாழ்நிலை குறித்தும் ஈழச்சூழ்நிலை குறித்தும் 'எக்ஸில்' எமக்கு அறியத்தருவதுடன் காத்திரமான கலை இலக்கிய விவாதங்களுக்குக் களனமைக்கும் சாளரங்களையும் திறக்கின்றது.

☆☆☆

அன்புள்ள exile ஆசிரியர் குழுவினருக்கு!

வணக்கம்!

முன்று exile இதழ்களும் கிடைத்திருக்கிறது. அவற்றை அனுப்பி வைத்தமைக்கு நன்றி. புதுச்சேரி சிகை ஒன்றின் வரவு கண்டு உண்மையில் சந்தோசப்படுகின்றேன். முன்று இதழ்களிலும் இடம்பெற்றவை தரமானவை! வித்தியாசமானவை! 'இத்தனை நாளும்தெரிந்தார்கள்' எனக்கேட்கத்தோன்றும் வண்ணம் திறமையுள்ள இலைமறைகாய் விஷயகாரர்களை வெளிக்கொணந்திருக்கிறீர்களே! அதற்கும் உங்களைப் பாராட்டவேண்டும். 'விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்' என்பது போல, ஓர் ஆரோக்கியத்துடன் வளரும் சஞ்சிகைக்கான தன்மைகள் எக்ஸிலில் தென்படுகின்றன.

தமிழில் முதன்முதல் தொடங்கப்பட்ட பத்திரிகைகளில் முன்னோடியாகவும், வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்த பத்திரிகை 1915 ல் துவங்கப்பட்ட ஆனந்தபோதினி. இதனைத் திட்டமிட்டு வெற்றிகரமாக நடாத்திவந்தவர் நாகவேடு முனுசாமி முதலியார். இதற்குப் போட்டியாக நடாத்தப்பட்ட பத்திரிகை அமிர்தகுண போதினி. ஆயினும் இவருடன் ஏற்பட்ட பிரச்சனை காரணமாக, 1926 ல் தொடங்கப்பட்டு, தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் நின்றுபோகும் நிலையில் இருந்த ஆனந்த விகடனைப் போட்டியாக எடுத்து 1928 ல் நடத்தத் துணிந்தார் எஸ். எஸ். வாசன் அவர்கள். அந்த ஆனந்த விகடன்தான் இந்நாள் வரை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இதை ஏன் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஓர் அவசியம் இருந்ததனால் தானே EXILE பிறந்தது என நான் ஊகிக்கிறேன். உங்கள் முயற்சி இலேசப்பட்டதல்ல என்பது போகப் போகத் தெரிந்துகொள்வீர்கள். ஆகவே, எவ்விதக் கஸ்டம், தடங்கல், பற்றாக்குறை இடைவந்தாலும் அவற்றை எதிர்கொண்டு EXILE ஐ தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரவேண்டும். உங்களுக்கு உதவி தேடிவட்டால் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். இயன்றதை மனமுவந்து செய்கிறேன். உங்கள் பணியின் வழியில் கிடைக்கும் துரும்பும் உதவும் என நீங்கள் ஒருமித்துச் செயல் ஆற்றவேண்டும்.

பத்திரிகை, சஞ்சிகை என்று வந்துவிட்டால், அது, அவை அனைவருக்கும் உரியன என நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில், மக்களைக் கிணற்றுத் தவளையாக

இருக்கவிடாமல் செய்வதில் பத்திரிகை - சஞ்சிகைகளுக்கும் கடமை உண்டு. அவை சமூகத்தின் பொதுத் தொடர்பு சாதனங்களில் முக்கிய இடம் வகிப்பன மட்டுமல்லாமல் மொழி வளரும் வரலாற்றில் தொடர்பு உடையன வாகவும் பங்காற்றுகின்றன. இவற்றின் பிறப்பும், வளர்ச்சியும், மறைவும் இவை சார்ந்த மொழி வளர் வரலாற்றில் பதிவு பெறுபவை.

ஆகவே எல்லோரும் விரும்பி, தேடிப் படிக்கும் சஞ்சிகையாக மாறுவது, EXIL ன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும், வாசகர்களின் தேடல்களுக்கும் உரம் ஊட்டும் என அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இது இதழாசிரியர்களுக்கும் தெரியாமல் இருக்கும் என நான் நினைக்கவில்லை. பல்வேறு விடயங்களை, கருத்துக்களை, நோக்குகளை தெரியப்படுத்தும் விழைவில் EXILE னர் திடசங்கற்பம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என எண்ணத்தோன்றுகிறது நம் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் செய்யும் எல்லா முயற்சிகளுக்கும், ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகள் எல்லா வற்றுக்கும் என்னாலியன்ற வரை ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்பது என் கடமை என நினைப்பவன் நான். இந்த விடயத்தில் எவருக்கும் நான் வஞ்சகம் செய்வதில்லை! எவரினது ஆக்கத்தினையும் மெச்சபவனாகவே என்றும் இருந்து வருகிறேன். இதை நான் ஓர் சமூகநலக் கடமை என கருதிவருகிறேன். உங்கள் முயற்சியைத் தொடருங்கள்! வணக்கம்!

அன்புடன்
சச்சீதானந்தம்

☆☆☆

ஆசிரியர் எக்ஸில்,

தங்களது இரண்டாவது எக்ஸிலில் எனது ஓவியத்தை பிரசுரித்தமைக்கு நன்றி. 'எக்ஸில்' ஒரு நல்ல ஆரம்பத்தின் அறிகுறி. உங்களது முயற்சிகள் வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள்.

இத்துடன் எனது ஓவியமொன்றினது பிரதியை இணைத்துள்ளேன். 'Rape' என்ற இந்த ஓவியம் 'கிரிஷாந்தி கொலை' சார்ந்த சூழலில் வரைந்தது. இங்கு ஓவிய கண்காட்சி நடத்துவது மிகச்சிரமம். அதனால் நான் இதுவரையிலும் கண்காட்சி ஒன்றையும் நடாத்தவில்லை. அத்துடன் எனது ஓவியத்தைப் பார்த்த சில சிங்கள நண்பர்கள் என்னுடன் கதைப்பதையே நிறுத்திவிட்டார்கள். சிங்கள புத்தி ஜீவிகள் தொடக்கம் சகல கலை இலக்கியவாதிகளுமே எமது கருத்துக்களையும் எமது வெளிப்பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

உங்களது சூழலில்தான் தமிழர்களது இன்னல்களையும் அவர்களது படைப்பாற்றலையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தலாம். முன்னர் ஒரு தடவை ஈழத்தமிழரது இலக்கியத் தொகுதி ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட நான் சில முயற்சிகள் எடுத்தேன். (Anthology) ஆயினும் கைசூடவில்லை. அண்மையில் லண்டனில் வெளிவந்த Anthology ஒரு சார்புநிலையினை வெளிப்படுத்துவதால் அதை இங்கு அறிமுகப்படுத்தமுடியாதுள்ளது.

உங்களது 'எக்ஸில்'இல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளை (ஈழத்து சிறுகதை, கவிதை போன்றவற்றின்) அவ்வப்போது இயலுமளவில்தத்தில் வெளியிட முயற்சி எடுத்தால் காலப்போக்கில் போதிய மொழிபெயர்ப்புகள் தேறும்பொழுது தொகுத்து வெளியிடுவது சலபமாக இருக்கும்.

உங்களது முயற்சிகள் தொடரட்டும். இங்கிருந்து எமக்கு இயலுமான அனுசரணையை வழங்குவோம்.

நன்றி.

இப்படிக்கு

கொ.ரொ. கொன்ஸ்ரன்ரைன்

கொழும்பு, இலங்கை.

☆☆☆

"பாலியல் கண்காணிப்பும் ஒடுக்குமுறையும். பெண்களின் கட்டுப்பாட்டின் மீதான ஒரு ஒப்பீட்டு நோக்கு"

இக்கட்டுரையின் தேவை, அவசியம் கருதி மொழிபெயர்த்த லக்கியை வரவேற்போம்.

"பொதுவான பாலியல் கட்டுப்பாட்டினைப்பற்றி மிகவும் அண்மித்த சூர்மையான பார்வை எங்கள் ளிற்கு தேவைப்படுகின்றது என்று பலர் விவாதிக்கலாம்." இந்த நோக்கத்துடன் நான் உடன்படுகின்ற அதேவேளை...

என அறிமுகம் செய்ததன்மூலமாக, கட்டுரையில் பரப்பி நிரப்பிடாத குறைபாடுகளை அறிமுகக் குறிப்பின் மூலமாக வாசகன் நான் புரிந்துணரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கட்டுரையில் பதிவாசியது என்னவோ உண்மைதான். கீழ்க்காணும் சமுதரி முறையினூடாக,

தாய்வழிச் சமுதாயமாக இருந்து தந்தைவழிச் சமூகமாற்றம் ⇒ சாதியச் சமூகமான தமிழ்ச்சமூகம் ⇒ பார்ப்பனிய வர்ணாச்சிரம கருத்தியல் ஆதிக்கம் ⇒ பிம்பங்களையும் குறியீடுகளையும் சிதைப்பதற்கான முதன்மைத் தேவை ⇒ மாற்றுக் கலாச்சாரப்பணியின் அவசியம்.

இருப்பினும் கட்டுரையில் ஏற்றப்படாத சுமைகள் பல அதன் அவசியம் உணர்வதாலும்; பெண்கள் மீதான பாலியல், சமுதாய ஓடுக்குமுறைகளை அணுக பல்வேறு நோக்குகள் சாத்தியம் என அங்கீகரிக்கும் ஜனநாயகமுறையின் நம்பிக்கையினாலும் நானும் சிலவரிகளை பெண்களுக்காக சுமக்கலாம்.

பாலுணர்வு, பாலுறவுகளின் மரபுவழிச்சிதைவு கட்டுரையில் அமெரிக்க வைத்தியர் சொல்வது போல் "இது பாலியல்தன்மையின் ஆக்கிரமிப்பு வெளிப்பாடல்ல. ஆக்கிரமிப்பின் பாலியல் வெளிப்பாடு." இலகுவாக வெளிப்படுத்துவதாயின் இயல்பானவற்றை இயற்கைக்கு விரோதமாக்குவதுமான கருத்தியல், சமூகப் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கலாச்சார மரபின் துறவறம் பற்றிய எடுகோள்களை உருவாக்கிப் போரிடுவது அவசியமாகின்றது. அதுவும் தீர்வுகள் குறித்துப் பேசாமல்; தேர்வுகளும், சாத்தியங்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியவையாகும்.

வரலாறு ஆண்களின் நலன்களை மையக்கருவாகக் கொண்டதே. பெண்களும் இவ்வரலாற்றையே தங்களின் வரலாறாக உள்வாங்கிப் பழகிக் கொண்டார்கள். நாம் சமுதாய மாற்றுக் கருத்தியலின் முன்தேவை உணர்ந்தவர்களாயின், பெண்நிலைவாதிகள் உருவாக சகஜமாக்கப்பட்டுள்ள பால்வேறுபாட்டிற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை உணரவைப்பதற்கான அவசியத்தைப் பதிப்பதற்கான முன் நிபந்தனைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றோம். பாலியல் பண்டமாக்கல் என்பதில் மனித சமூகமே (ஆண்-பெண்) சிகிச்சைக்குரியது தான் எனக் கருதுவதற்கான ஆய்வுகள் இருப்பதை நான் உணருகின்றேன்.

● தேவிகணேசனின் 'இருள்வெளி' விமர்சனம். ஏதோ ஓர் அதிகாரம் தேவிகணேசனை நிரப்பந்திக்கிறது. ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆணி அடித்து எல்லைக் கோடுகளை நிறுவியுள்ளார். ஒற்றைப்பரிமாணக் கருத்தாகப் பிரதிபலிப்பது சலிப்பையும் சேர்வையும் ஏற்படுத்திவிட்டது.

● வாசுதேவனின் எக்ஸில் ② இல் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு, கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்ட முதலாளித்துவ தனிவுடைமைச் சமுதாயக்கல்வி முறையும், கலாச்சார கருத்தியல் மாற்றத்திற்கான மாற்றுக்கல்விமுறையின் அவசியம், தேவைபற்றி, வாசுதேவனின் மொழிபெயர்ப்பில் பரவியிருந்தது. வரவேற்றேன். எக்ஸில் ③ இல் வெளிவந்த சிறுகதை. யாருக்காகவோ பல நிறங்களிலும் நாகரிகமான ஸ்ரேயிலில் பட்டுக் குஞ்சங்களும் வைத்து சரியாக அளவெடுத்துத் தைத்த தொப்பி. தைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது வாசுதேவன் நன்றாக சந்தோஷமாக பாடி ஆடித்தான் தைத்துக்கொண்டிருந்தவர்.

"அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே..."
தைத்து முடிக்கும்போது அவர் போடுவாரோ! கலர் பிடிக்குமோ! ஸ்ரேயல் பிடிக்குமோ!
"உச்சி... மீது... வான்... இடி...ந்து... விழு...ந்து... போனால்!!!"
+X-÷ = யாவும் கற்பனையே நானறிவேன்; நன்கறிந்தவர் வாசுதேவன். குனியத்தில் பொருள் இல்லை என்பதை. ?????

நாநன்

பிரான்ஸ்

☆☆☆

"பெரிதினும் பெரிது கேள், புதியன விரும்பு" - பாரதி மதிப்பிற்குரியர்!

வணக்கம். தாங்கள் அனுப்பிய 'எக்ஸில்' சஞ்சிகை எனக்கு 27.08.98 அன்று கிடைத்தது. என் அன்பார்ந்த நன்றிகள்.

இனி சஞ்சிகைபற்றி சில வரிகள்...

சேரனின் கவிதை உள்ளுக்குள் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. 'ஆந்ரேஜீத்' அறிமுகக் கட்டுரை நன்றாக இருந்தது. இதனைப்போன்று (தொடர்ந்து) உலக இலக்கியவாதிகளின் அறிமுகம் தொடர்ந்தால் பயனுடையதாக இருக்கும். 'அலுக்கு' கதை இன்றைய நிஜத்தைக் காட்டியது. 'கண்ணோடு காண்பதெல்லாம் தலைவா' விமர்சனம் சிந்தனைக்குரியது. காதோடு கேட்பதை எல்லாம் தலைவி கேள்விகேட்க ஆரம்பித்தால் நிலைமை நிச்சயம் மாறும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பெண்ணின் முடிக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம்சூட முளைக்குக் கொடுக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய விஷயம்தான். 99% ஆண்களும் பல பெண்களும்சூட பெண்ணை அழகியல், அன்பியல் நோக்கில்தான் பார்க்கிறார்களே தவிர அறிவார்ந்தநிலையில் ஏனோ பார்ப்பதில்லை. கக்கக்கக்க கல்லூரிச்சாலை பாடலுக்கு முன்வரும் வரிகள்:

இன்பத்தை கருவாக்கினாள் பெண் உலகில் மனிதனை உருவாக்கினாள் பெண் (ஏன் மனுஷியை உருவாக்கவில்லையோ!) விண்ணவருக்கும் மண்ணவருக்கும் விலைமதிப்பற்ற செல்வம் பெண் என்பதில் உடமையாக்கப்படுவதைக் காணலாம். மண்ணுலக ஆசாமிகள் மட்டுமல்ல விண்ணுலக சாமிகளும் பெண்ணிற்கு சதிசெய்தே வந்துள்ளனர். பெண்மைபற்றிய கருத்துருவாக்கம் இதுவரை

ஆண்களாலே தரப்பட்டுள்ளது மிகவும் வசதியாக அவர்களுக்கு இருந்துவிட்டது.

மூவாயிரம் ஆண்டுக்கால விலங்குகள் இப்போது தகர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. நிச்சயம் காலம் மாறும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. இல்லையெனில் ஆபாசத்தின் உச்சத்திற்குச் சென்று இவ்வுலகம் அழியுமேயொழிய மீண்டுமொருமுறை முந்தைய அடிமைநிலைக்கு ஆளாகமாட்டோம் என்பது மட்டும் நிதர்சனம். ஓவியங்கள் சில என்னறிவிற்குப் புரியவில்லை. மொத்தத்தில் 'எக்ஸில்' என் இலக்கிய பரப்பினை விரிவாக்க உதவுகிறது. அந்தவகையில் மிக்க மகிழ்ச்சி. இது போன்று வேறு சஞ்சிகை இருந்தால் அறிமுகப்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். எக்ஸில் இங்குள்ள பலருக்கு மிகவும் பிடித்துள்ளது. நேரடியாக சிலர் எக்ஸிலுக்கு தொடர்பு கொள்வார்கள்.

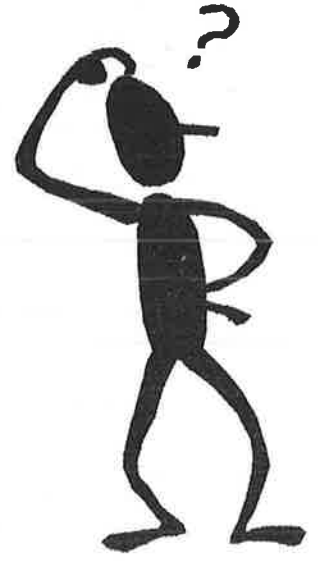
நன்றி!

தோழமையுடன்

K. சந்நானலக்ஷ்மி

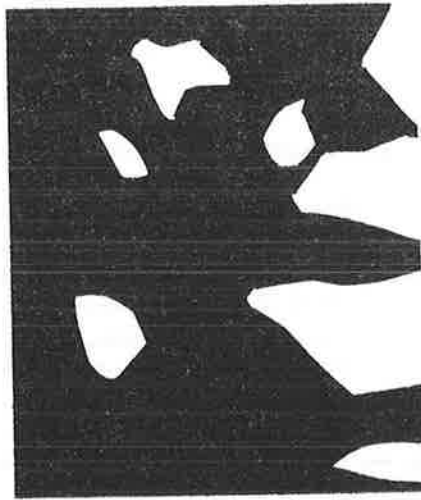
மதுரை, இந்தியா

☆☆☆

சேற்றாக்குரிகள்

தர்மினி

இவர்கள், புதைந்து கொண்டிருப்பவர்கள் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டு, நாறவில்லை மணக்குதாம்.

கையை நீட்ட கால்கள் ஊன்றிவிட்டனவாம் வெளியில் வந்த ஒட்சிசன் சுவாசிக்கச் சொன்னால் நாற்றமே தங்கள் பரம்பரை கு/மணமாம்

"வா குளிச்சாட்டி விடுகிறன்" என்றால் புழுத்துப் போனவைகளே புத்தம் புதிய லக்ஸாம்

கிடுகுவேலி, கிளவந்தடி ஒன்றுமில்லை எல்லைகள், பிரிவுகள், எளியன் இல்லை இறுக்கம் எதுவுமில்லை இதமாக இருக்குய்

சொல்லச் சொல்ல. சுகமாக இருந்தோம் சேற சொறிகிறார்கள்

இப்போது அவரைப்பிடிப்பது கடினம். ஏன் தெரியுமோ? அவர் கவிஞர் ஆகிவிட்டார். பாடச் சொன்னால் புலவரும் பாடார் என்ற கற்றக்கோரீக்கை விழுந்தும்விட்டார். (இவைகளை அவர் உங்களிடம் OPEN ஆகச் சொல்ல மாட்டார். சொல்லாமல் சொல்வார், சொல்லிச் சொல்வார். சுயமாகச் சிரிப்பார், சுய சுழட்டல் செய்ய வார். அழுவார். சிரிப்பார் சிரித்துக் கொண்டே அழுவார், அழுதுகொண்டே சிரிப்பார். இது அவர் இயல்பு. இந்தக் குணம்சங்கள் யாவற்றையும் வாலாயப்படுத்தி வைத்திருப்பதால் பி. நவீனத்துவமாக, மன்னிக்கவும் பி. நவீனத்துவவாதியாகவும் மாறிவிட்டார் என்றால் பாருங்களேன்...)

எது எப்படியோ அவர் என்னை அண்மையிலே மெத்ரோவில் பிடித்து தான் கவிஞர் மட்டுமல்ல புகலிடத்தில், அதாவது இங்கிலிசில் EXIL இற்குள் தோன்றிய சீனியர் என்றும் தன்னை அங்கீகரிக்குமாறு வலிந்து கேட்டுக் கொண்டார். பயலைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. நான் மாறிக் கீறிச் சொன்னால் மெத்ரோவில் விழுந்து தற்கொலை செய்து விடுவாரோ என்று பயந்து, "தம்பி நீர்தான் சீனியர். உமக்கு முன்னம் பிறந்து எழுதினவையும் பின்னம் பிறந்து எழுதினவையும் உமக்கு ஒருபோதுமே சீனியராக இருக்க முடியாது. இதை விளங்காத வர்களுக்கு வெளி தெரியாது. இருளுக்குள் இருப்பவர்கள் எப்படி வெளி தெரியும். உமக்கே இருளும் தெரியும், வெளியும் தெரியும் அத்தோடு சத்தவும் தெரியும்... எனவே நீரே சீனியர்" என்ற படி அவரது கால்களில் வீழ்ந்தேன். "அண்ணை, நீங்கள் என்றை காலிலை விழுந்தபடியால், என் ரை இலக்கிய வாரிசாக இருக்கிற வாய்ப்பு ஒண்டு இருக்குது. ஆனா என்றை லிஸ்ட்டில் கன யீர் இருக்கினம், வாரிசு தவங்கேட்டு... கவிதை விஷயத்தில் நான் கட அன்டரைற்.

போன மாதமும் ஒருபெடியன் கவிதை இரண்டைக் காட்டினான். தூள் தூளாக் கிழிச்ச எறிஞ்சிட்டன். நீங்கள் என்றை காலில விழுந்ததால, கைமட்டும் வைப்பன். ஆனால் கிழிக்க மாட்டன்." என்று சொன்னவுடன்... எனக்கும் சீனிய ராகும் ஆசை மெதுவாக வந்தது.

சீனியர் ஆகுதல் என்ன சின்னவிஷயமா? ஆகிவிட்டால், அதற்குப்பின்னர் எழுதவும் தேவையா? எழுதாமலே அங்கும்போய் இங்கும் போய் அற்றவைச் சொல்லியே இலக்கிய வித்தகர் என்ற பெருமையில் சுயதிருப்தி காணலாமே. இதைவிட வேறு பெருமைகளும் உள்ளன. இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு சென்று தலையால் நடந்து காட்டலாம். பெட்டைகளைக்கண்டால் பெண்ணிலைத்துவ வாதி எனலாம். தாழ்த்தப் பட்டவரைக் கண்டால் தலித்திலக்கியவாதி எனலாம். விஸ்கி போத்தில்களோடு வருபவர்களைக் கண்டதும் விளிம்புறிலைவாதி எனச் சொல்லலாம்...

சீனியராகுவதில் உள்ள பெரிய லாபம் இதுதான். அதாவது கதை எழுதாமலே கதைவிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். அன்று சீனியர் பிஸியில் உள்ளார் என்பதை அவரது முகத்தைவைத்தே பிடித்துக்கொண்டேன். கவிதைகளைத் திருத்தல், கிழித்தல் வேலைகள் இருக்கும் போலமனம் சொல்லிக்கொண்டது.

"எனக்கு பிஸி, முக்கியமான அப்பொயிண்ட்மெண்ட் ஒண்டு இருக்குது. கவிதை ஒண்டை எழுதீட்டு எனக்கு அடியும்" என்றுவிட்டு மறைய - நான் உடனடியாக எனது குப்பினின் (காதலி, கள்ளக்காதலி, நண்பி எனும் அர்த்தங்களில் இதனைப் பயன்படுத்தலாம்) ருமிற்கு ஓடினேன்... அதாவது நானும் சீனியராக முடிவெடுத்துள்ளேன் என்பதை சொல்வதற்காக.

(மீதி அடுத்த இதழில்)

பக்கம்

ஜெயந்தீஸனின்...

தரை சுருங்கி சொர சொர்ப்பாகி
உடல் களைக் கிழித்துக்கொண்டிருக்கிறது.
சிராய்ப்பு.
தனிமையில் இருந்து கொண்டு
குடித்து, சாப்பிட்டு புணர்ந்து மரணித்து
யின
தற்கொலை வாய்ப்பு.
நாட்களைச்செதுக்கி வடிவமைத்து
ஒன்றுக்க,
எனக்காகத்திரண்டு கொண்டிருக்கிறது
இன்னுமொரு பொய்.

ஒவ்வோர்
மனிதர்தொடக்கத்திலும்
என்னுள்
உண்மைதெரிய / தெளிவடைய
எல்லா மனிதர்களையும்

தனித்தனி பிரித்து
அறத்துக்காயவிடுகிறேன்.
நெருமிடம் அழிந்துகொண்டு
யானை நெருங்குவது.

—சுந்தரா —25091998

முன்னொரு காலத்தில் பேச்சு, எழுத்து போன்ற சனநாயக உரிமைகளுக்காக அனுங்கி, அனுங்கி குரல் கொடுத்தவரும், இன்றும் எட்டாலினிஸு-பொல்பொட்டிஸு தத்துவார்த்த அடிச்சுவட்டில் இம்மியளவும் பிசகாது சக்கைபோடு போடும் 'சமர்' பத்திரிகையின் ஆசிரியரும்... வன்முறையால் கட்டப்பட்டுள்ள சமூக ஒழுங்குகளில் ஒரு சின்ன ஒழுங்குவிழிப்பு நிகழினும் துடித்துப்பதைத்து எழுந்தவரும்-துண்டுப்பிரசாரம் போட்டவரும், கருக்கலைப்புக்கு எதிராக புயல் வேகப்பிரச்சாரம் செய்வதில் இரண்டாம் அருள்பன் சின்னப்பனையே 'சைம்' எடுத்தவருமான

பிறையாகரன் அவர்களின் பிரிவாற்றாமை, குறித்த

நினைவுக்கல்வெட்டு

* ஒரு பி.டீ.ல்

ஒரு நாள்

நீ இந்த வீட்டிற்குள்மெல்ல நடந்து வருவாய்

நான்

ஒரு நேண்ட ஆப்ரிக்க கவுன் அணிந்திருப்பேன்

உட்கார்ந்து நீ பேசத்தொடங்குவாய் "கருப்பு..."

உனது கையை எடுத்து எனதுள் வைத்துக்கொள்வேன்

நீ-என்னைக் கவனிக்காமலேயே, பேசிக்கொண்டிருப்பாய்,

"ஆமாம், இந்தச் சகோதரனை..."

மெல்ல உன் கையை என் தலையில் நழுவவிடுவேன்
சலிக்காமல் நீ உளறிக்கொண்டிருப்பாய் "புரட்சி இருக்கிறதே...?"

உனது கையை என் வயிற்றில் அழுத்திப் பிடித்திருப்பேன்

எப்போதும் போல நீ தொடர்ந்து கொண்டிருப்பாய்

"இது எனக்கு சுத்தமாகப் புரியவில்லை...?"

உனது கையால் எனது உடலை வருடிக்கொண்டிருப்பேன்

பிறகு மெல்ல உனது டாஷிகியை உருவி எடுப்பேன்

அப்போது நீ சொல்வாய் "உண்மையில் நமக்கு இப்போது

தேவைப்படுவது என்னவென்றால்..."

இப்போது நாவால் உனது கையை வருடிக்கொண்டிருப்பேன்

நீ, "நான் அதை எப்படிப் பார்த்தேன் என்றால், இனி நாம்..."

உனது காற்சட்டைப்பொத்தான்களை அவிழ்த்திருப்பேன்

"சரி அந்த நிலையில் எப்படி..."

உனது உள்ளாடையை உருவி எடுப்பேன்

அப்போது உனது நிர்வாண நிலை

உனக்கு உறைக்கும்

உன்னை உனக்குத் தெரியும்

நீ வெறுமனே இப்படிச் சொல்லுவாய்

"நிக்கி

இது எதிர்ப்புரட்சிகரமானதில்லையா?"

விதியை நினைத்துப் புலம்பல்!!

கடந்த காலங்களில் ஒரு 'லிமிட்' பண்ணிய வகையில் சனநாயக உரிமைகளுக்காக குரல்கொடுத்தும் எழுதியும் வந்த பிறயாகரன் அவர்களில் நோயரும்பு காலத்தில் இருந்த சாதித்தடிப்பு, ஆணாதிக்கம், சீர்திருத்தவாதம் ஆகிய கொடுநோய்களின் குணங்குறிகளே முத்திமுறுகி அந்த சனநாயகவாதியை இறுதியில் கொன்றுபோட்டன என்பதையே கீழ் வரும் பிரேதப்பரிசோதனைக் குறிப்புகள் நிரூபிக்கின்றன.

பொதுவாக செத்த பாம்பை அடிப்பதும், பிணங்களோடு மராடிப்பதும் சலிப்பும் அலுப்பும் பிடித்த வேலைகளே. நாம் யாரொரு நோவோம்? எம்மோடொத்த தோழியரும் தோழர்களும் போஸ்ட்மொடர்னிஸ குறிப்புகள் எழுதுங்காலை எம்மை மட்டும் போஸ்ட்மோட்ட(ம்)ரிஸ குறிப்புகள் எழுதப்பணித்த பாழும் விதியே! விதியே!!

பிரேதப் பரிசோதனைக் குறிப்புகள் குறிப்பு 01

பாரிஸில் "இருள்வெளி"க்கு (இது புகலிடவாழ்வு, பெண்ணியம், விளிம்புநிலை மாந்தர், தமிழ் அரசியல் குறித்த பின்நவீனத்துவப் படைப்புக்களைத் தாங்கும் ஒரு புகலிடத் தொகுப்பு) 12/07/98 ல் ஓர் பன்முகவாசிப்புக் கூட்டம் நமது தோழிகளாலும், தோழர்களாலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு ஓர் அழைப்பிதழும் வெளியிடப்பட்டது. உடனே, சூட்டோடு சூடாகவே நேர்சீராக இருக்கும் சமூகத்தை நாம் சீரழிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம் என்ற கண்டனத்துடன் "ஓர் சமூகச் சீரழிவின் தொடக்கம்..." என்று தலைப்பிட்டு நயாகரனாலும் அவர்தம் அரசியல் கூட்டாளி அசோக்காலும் ஓர் துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிடப்பட்டது. அந்தப்பிரசுரத்தின் சிறப்பு எதுவெனில் நயாகரன் சேடம் இழுக்கத் தொடங்கிவிட்டதை அது செவ்வனே அறிவித்ததே. "இருள் வெளி" அழைப்பிதழ் இப்படி ஆரம்பமாகிறது.

வசந்தகால ஒன்றுகூடல்?
யை நோக்கியும்
யிலிருந்து திரும்பவும்
யில் சுகிக்கவும்

'இருள் வெளி' தொகுப்பின் முன்னுரையில் 'தூரத்தில் விடிவெள்ளிகள் இல்லை! இருள்! அப்பாலுக்கும் அப்பால்! இருள்! இருள்வெளி!'

என்று எழுதினார் தோழர் சுகன். ஆனால் பல்வேறு தளங்களில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் தோழியரும் தோழர்களும் 'இருள்வெளியே இல்லை' யென்றும், 'இருள்வெளியே எல்லை' என்றும், இன்னும் வித்தியாசம் வித்தியாசமான புரிதல்களை முன்வைக்க அனைவரின் கருத்துக்களுக்கும் களம் அமைக்குமுக்கமாக அழைபிதழ் பிரதி கட்டமைக்கப்பட்டது. இந்தப் பிரதியை நயாகரன் எப்படி வாசிக்கிறார் பாருங்கள்(தயவு செய்து கவனிக்கவும் கூடவே அசோக்கும்) "இங்கே சுகிக்க பெண் மட்டும் இல்லை அதையும் போட்டிருந்தால் மேலும் பின்நவீனத்துவ வழியில் கட்டுடைத்தமாதிரி இருந்திருக்கும்" (துண்டுப் பிரசுரத்தில் இருந்து) இங்கு ஆடான ஆடெல்லாம் தவிடு புண்ணாக்குக்கு அலைய நயாகரன் எதற்கலைகிறார்? என்ற எமது அவதானிப்பை சுட்டிக்காட்ட தயவுசெய்து தோழியரும் தோழர்களும் எம்மை அனுமதிக்க வேண்டும்.

சுகிப்பு என்பதற்கு நல்லனுபவம், இன்பமனுபவித்தல், செல்வங்களை அனுபவித்தல் என்று அகராதி அர்த்தம் தருகிறது. (நா. கதிரவேற்பிள்ளையின் தமிழ்-தமிழ் அகராதி asian education servies new delhi 1987) அகராதியை விட்டுத்தள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் வெவ்வேறு வாசகர்கள் மில்லியன் கணக்கான அர்த்தங்களை கற்பித்துக் கொள்வதற்கு பில்லியன் கணக்கான சாத்தியங்கள் உண்டு. ஆனால் நயாகரனுக்கு சுகிப்பதென்பதற்கு தெரிந்த ஒரே அர்த்தம் ஒரு பெண்ணைச் சுகிப்பதுதான். சரி நயாகரனின் மண்டைக்குள் சுகித்தல்/ நல்லனுபவம்/ இன்பமனுபவித்தல் போன்ற சொற்களுக்கு உடலுறவைத் தவிர வேறெதையும் யோசிப்பதற்கு இடமில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம். 'சுகிப்பதற்கு பெண்கள் மட்டும் இல்லை' என்று எகத்தாளமாய் எழுதுபவரால் 'சுகிப்பதற்கு ஆண்கள் மட்டும் இல்லையென்று ஏன் எழுத முடியாமல் போனது?' 'ஏன் பெண்ணை மட்டும் தான் சுகிக்கலாமோ? ஆணைச் சுகித்தால் சுகிபடாரோ?' என்று எமது தோழி ஒருவர் கேட்கிறார். என்ன சொல்லப் போகிறார் பச்சை ஆணாதிக்கவாதி நயாகரன்? 'இருள் வெளி' அழைப்பிதழில் "நாலு 'இருள் வெளி' அழைப்பிதழில் 'நாலு நியாயத்தை அடிச்சுக் கதைக்க வைன் வீ/ஸ்கி'யர் G /16-64 வின்சன் ' G / 16-64 வின்சன் " என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. விடுவாரா புனித

றயாகரன். மோகன் தாஸ்காந்தி, ராஜகோபாலாச்சாரி 'ரேஞ்சிஸ்' கரும் எதிர்ப்புக்காட்டி இப்படி எழுதினார் "நாலுநியாயத்தை அடிச்சுக் கதைக்கவும் வைன், விஸ்கி,பியரைக் குடித்து கூத்தாடவும் சமூகப்பற்றாளர்களை அழைத்து, போராட்டத்தை, கேவலப்படுத்த அழைத்த இந்த முற்போக்கு வேடமிட்ட பிற்போக்குகளை இனம் கண்டு அம்பலப்படுத்த வேண்டியது சமூக அக்கறை கொண்டோரின் இன்றைய வரலாற்றுக் கடமையாகும். (துண்டுப்பிரசுரத்தில் இருந்து) றயாகரனின் வேண்டுகோளை சிரம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு தமது வரலாற்றுக்கடமையை செய்து முடித்த நமது சைவவேளாள, செம்புவேளாள, ஒழுக்கவாத நண்பர்கள் நாம் உடுக்கை இழுந்து நிற்கும்போது ஒடிஒழித்து விட்டார்கள். இந்த வைன், விஸ்கி விசயத்தில் இழுத்தடித்து சளாப்பிப் பேசுவதற்கு எதுவுமில்லை. கட அண்ட் றைற்றாய் பேசிவிடுகிறோம்.

நாம் விடிந்தால் பொழுதுபட்டால், காசிருந்தால் றிஸ்க் எடுக்காமல் கடையில் வாங்கி, காசில்லாவிட்டால் றிஸ்க் எடுத்து சுப்பர்மார்க்கட்டுக்களில் திருடி தண்ணியடித்துவிட்டு அண்ணன் தேவாவின் காணாப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு பாரிஸ் வீதிகளில் திரிபவர்கள்தான். ஒழுங்காய் வேலைக்கு போய்வருதல், குடும்பம், அதிகாரமையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகள், கட்சிகள், இயக்கங்கள், அனைத்தையும் மூர்க்கமாய் எதிர்ப்பவர்கள்தான். ஆனாலும் எங்களிடமும் சொல்வதற்கு எங்களின் கதை இருக்கிறது, எங்களிடம் சொல்வதற்கென்று எங்களின் வாழ்வும் எதிர்கலாச்சாரமும் இருக்கிறது. எங்களிடமும் அடிச்சுக் கதைக்க நாலு நியாயம் இருக்கிறது. மதங்களும், மகாத்மாக்களும், ஆதிக்கவர்க்கமும்/ சாதியும்/ பாலும் கட்டமைத்திருக்கும் அறநெறிகளை கவிழ்த்தப்போடும் தைரியமிருக்கிறது. அதை பப்பிளிக்காய் நோட்டிஸில் போடும் நேர்மையும் இருக்கிறது.

ஒரு அவசியமான பிளாஷ் பாக்.

சென்றவருடத்தின் (1997) ஒரு இளவேனிற்காலத்து மாலைப்பொழுது. அன்று வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர்களின் ஒன்றுசூடல் பாரிஸ் - PORTE DE LA CHAPELLE ல் நடைபெற்றது. முன்னாள் அதிபர் காராளிள்ளை போன்ற 'சொல்லப்பட்ட' கல்விமான்கள், கனவான்கள்

இருந்த அவையில் 'ஒழுக்கம் என்றால் என்ன' என்ற தலைப்பில் றயாகரன் சொற்பொழிவு ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். மேசைக்கு மேசை வைன் போத்தல்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஓரக்கண்ணால் பார்த்து பார்த்து றயாகரன் பேசுகிறார். ஆனால் "ஐயையோ பழையமபணவர்களே குடித்துக் கூத்தாடி போராட்டத்தை கொச்சைப்படுத்துகிறீர்களே" என்று றயாகரன் சொல்லவில்லை. கம்மென்று இருந்தார் - இன்றுவரை கம்மென்று இருக்கிறார்.

அட என்னயிது றயாகரன் முரண்படுகிறாரே என்றா நினைக்கிறீர்கள்? முரண்பாட்டின் முடிச்சவிழ்க்கை ஊர்க்கதையொன்று சொல்லுகிறோம். எம் கிராமத்தில் N.R முதலாளி நிறைதண்ணியில் ஆடி ஆடி நடக்கமுடியாமல் நடந்துவந்தால் "ஐயையோ முதலாளிக்கு பிஸினஸில் ஏதோ பிரச்சனைபோலக் கிடக்கு அதுதான் முதலாளிக்கு சாடையாய் கூடிப்போச்சு" என்று நாலு 'பெரிய மனிதர்கள்' சொல்வார்கள். அதே தெருவில் நம்மைப்போல் இல்லாததுகள், இயலாததுகள் குடித்துவிட்டு வந்தால் 'எளிய வங்கோலைகள் இதுகள் திருந்தாதுகள். இவன பணயில் கட்டிவைச்சு நாலு சாத்து சாத்தினா நாடு தன்னால திருந்தும்' என்று அதே 'பெரிய மனிதர்கள்' சொல்வார்கள். தண்ணியடிக்கிற விசயத்தில் கூட உள்ளாருக்கும் உடையாருக்கும் ஒருநியாயமும் இல்லாதவருக்கும் இயலாதவருக்கும் இன்னொருநியாயமும் எமது சமூகத்தில் வலநீற்றாய் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் றயாகரனும் சைலண்டாய் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் சைலண்டாய் இருக்கிறார் சத்தம் போடவேண்டிய இடத்தில் சத்தம் போடுகிறார்.

குறிப்பு 02

இப்போது புலம்பெயர் அரசியல்- இலக்கியத்தை ஒரு பூகம் பிடித்து ஆட்டுகிறது. அது தலித்பூதம் தமிழ்த்தேசியம் என்ற கதையாடலுக்குள் ஆதிக்க சாதியின் தலைமையின் கீழ் அணிதிரள முடியாது என்கிறது அந்தப்பூதம். இதுவரை நிறுவப்பட்ட அனைத்து இலக்கியப் புனிதங்களையும் கட்டுடைத்துக் கடாசிவிட்டு தனக்கெனவொரு கலை இலக்கியத்தடத்தை வரித்துக்கொள்கிறது அந்தப்பூதம். வர்க்க சாராம்சத்தின் பேரில் நிபந்தனையில்லாமல் இணையக்கோரும் சநாதன மார்க்சியர்களுக்கு சவால் விடுகிறது அந்தப்பூதம் தமிழ்க்

கலாச்சாரம், தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கியம், எனப்படுவதெல்லாம் ஆதிக்க சாதிக்கலாச்சாரமும், ஆதிக்கசாதிமொழியும், ஆதிக்கசாதியினரின் இலக்கியமுமே என எதிர்க்குரல் கொடுக்கிறது இந்தப்பூதம். எமக்கென்று தனித்துவமான கலாச்சாரமும், தனித்துவமான இலக்கியமும், தனிமொழியும் இருக்கிறது என ஆர்ப்பரித்து எழுகிறது இந்தப்பூதம். தமிழ்த்தேசியவாதிகளும், சநாதன மார்க்சியர்களும், வெள்ளைவேட்டி இலக்கியக்காரர்களும் கிலிபிடித்துக் கிடக்கிறார்கள்.

றயாகரனையும் 'டக்'கெனக் கெலிபிடிக்க அங்கிங்கின்னாதபடி எங்கும் தலித் அரசியலுக்கு எதிராக பேசியும் எழுதியும் வருகிறார் (பார்க்க சமர் 23:பக் 62/சமர்22:பக்19/ அம்மா-7 பக்21)

தலித்துகளுக்கும் வர்க்கம் இருக்கிறது. தலித்முதலாளிX தலித்பாட்டாளியென எதிர்வுகள் இருக்கின்றன என்கிறார் றயாகரன். வர்க்கத்துக்குள்ளும் சாதி இருக்கிறதே, தலித்தொழிலாளிX ஆதிக்க சாதித் தொழிலாளி போன்ற எதிர்வுகள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே என்கிறோம் நாம். பஞ்சப்பட்ட தலித்தொழிலாளியை, பஞ்சப்பட்ட வேளாளத் தொழிலாளி ஒடுக்குவதை எந்தப் பொருளியல் குத்திரத்துக்குள் கொண்டுபோய்ப் பொருத்துவீர்கள்? என்றுதான் கேட்கிறோம். தலித் அரசியலாளர்கள் வர்க்க ஒற்றுமையைக் குலைக்கிறார்கள் எனக் குறைப்படுகிறார் றயாகரன். நாம் அமைதியாகச் சொல்கிறோம், ஏற்கனவே வர்க்கம் சாதியாய் பிளவுண்டுதான் கிடக்கிறது நாம் புதிதாய் பிளந்துவிடுவதற்கு ஏதுமில்லை.

நாம் ஒருபோதும் உயிரியல் அடித்தளத்தில் நின்று அரசியல் பேசவில்லை. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஒடுக்குமுறைகளை உடைத்தெறிவதற்காக ஒன்றுபட வேண்டும் என்கிறோம். ஆனால் அந்தக்கூட்டானது ஒருபோதும் அதிகாரங்களை மையத்திடம் விட்டுவைக்காது. கூட்டின் எந்தவொரு கண்ணியும் தன் தனித்துவத்தையும் சுயாதீனத்தையும் இழந்துவிட முடியாது. தலித்துக்கள் நிபந்தனைகளுடன் ஒடுக்கப்படும் பெண்கள், தொழிலாளர், விளிம்புநிலை மக்கள், என ஒடுக்கப்பட்ட அனைவரோடும் ஐக்கியப்பட தயாராகவிருக்கிறார்கள் ஆனால் அந்தப் பெண்களும், தொழிலாளரும், விளிம்புநிலை மக்களும் தாங்கள் சாதி ஆதிக்கத்துக்கு எதிரானவர்கள் என்றுநிரூபிக்கும்வரை

அவர்களுடன் தலித்துகளுக்கு ஒட்டும் கிடையாது, உறவும் கிடையாது.

தலித் அரசியலை மிகவும் கொச்சையாகப் புரிந்துகொண்டு, பின்நவீனத்துவத்தையும் கோமாளித்தனமாகப் புரிந்துகொண்டுறயாகரன் எழுதுகிறார், "தலித் என்பது அதன் அரசியல் என்பதும் முரண்பாடுகளைக் கடக்கமுடியாது

என்ற பின்நவீனத்துவம் விதைத்த நச்சுக்காளான்கள்தான். இது அழிக்கப்படவேண்டும்." (சமர் 23: பக் 65)

றயாகரன் எவ்வளவு சாதித்தடிப்புடன் எழுதியிருக்கிறார் பாருங்கள். காலங்காலமாய் கலப்பைகளில் பூட்டி உழப்பட்டு, செருப்பால் அடிபட்டு, சாணிப்பால் பருக்கப்பட்டு, வீதியில் காவோலையை கழுத்தில்க் கட்டியவாரே நடக்குமாறு நிந்திக்கப்பட்டு, இந்துக்கோயில்களுக்குள் பிரவேசம் மறுக்கப்பட்டு, தேவாலயங்களில் துப்பட்டிபோடும் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, கயிறுகட்டி பிரிக்கப்பட்டு கல்வி மறுக்கப்பட்டு, அரசியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு வாழ்ந்தவர்கள் தடைகளை உடைத்துக் கொண்டு நிச்சமம் எனவும், சங்காளை எனவும், சின்னமடு எனவும், கீழுவெண்மணி எனவும், கொடியன்குளம் எனவும், குறிஞ்சாங்குளம் எனவும் இரத்தம் சிந்தி முடித்து எமக்கான அரசியல் இயக்கத்தை - தலித் அரசியலை - முன்னெடுக்கும்போது இவர், றயாகரன் அதை அழித்துவிடுவாராம். இவர் அழிக்கவரும்போது தலித்துக்களின் கைகள் என்ன புளியங்காயா புருங்கிக்கொண்டிருக்கும்?

மேற்சொன்ன உயிரும் நெருப்புமான பிரச்சனைகளை கணக்கில் எடுக்காது, தலித்தியம் CIA,NGO யின் கருவி,பாட்டாளிவர்க்க ஒற்றுமையை மழுங்கடிப்பது. மாக்ஸியத்தில் வர்க்கமுரண்பாடுகளைத்தவிர வேறெதுவுக்கும் முக்கியத்துவம் கிடையாது என்று யாராவது 'விண்ணாண மார்க்சியம்' பேசினால், நாம் 'அந்த மார்க்சியத்தை' கோழி கூவுவதற்கு முன்பாக 3தடவையல்ல 30தடவைகள் மறுதலிக்க தயாராயிருக்கிறோம்.

குறிப்பு 3

றயாகரன் எழுதுகின்றார் "...இந்த ஆண் பெண்கள் தமது இனவிருத்தியின் உணர்ச்சிகளை தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத ஆணாதிக்க சுரண்டல் சமுதாய அமைப்பில், இச்சமூக

அமைப்புக்குள் சமரசம் செய்வோர் ஓரினச்சேர்க்கையில் ஈடுபடுவது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகிறது." (சமர் 22:பக் 33)

ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள் இச்சமூக அமைப்புடன் சமரசம் செய்துகொண்டவர்கள், மறுதலையாக புரியன்/ பெண்சாதி அல்லது தெய்வீகக் காதலன்/ காதலி 'செற்றப்' பில் குடும்பம் நடத்துபவர்கள்தான் இந்த சமூக அமைப்போடு சலியாது சண்டை செய்யவர்கள் என்கிறார் றயாகரன்.

றயாகரன் குறைந்தபட்சம் ஒரு ஸ்டாலினிஸ்டாக இருப்பதற்கு கூட லாயக்கற்றவராய் இருக்கிறார். எழுதிய பொய் காயமுன்னே எப்படி ஆதாரங்களோடு கையும் மெய்யுமாய் மாட்டுகிறார் பாருங்கள்.

இந்த நிமிடம் வரை இந்த உலகில் தொண்ணூற்றி ஒன்பதே முக்காலே முணுவீசம் நாடுகள் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்களை அங்கிகரிக்கவில்லை. சூஸன் தோஸன்பர்க், லிண்டாஇவான்ஸ், லாராவைட் ஹார்ன் என்று மூன்று அறிவித்துக்கொண்ட 'லெஸ்பியன்கள்' 1985ல் கைதுசெய்யப்பட்டு அமெரிக்க அரசால் பலவருடங்கள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அரசியல் கைதிகளுக்கான பிரத்தியோகமான 'லெக்ஸிங்டன்' சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர், அரபுநாடுகளில் தன்னினச்சேர்க்கையாளருக்கு 200 கசையடிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இது இந்தோனேசியாவில் பாலியல் வல்லுறவுக்கு இணையான குற்றமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. 'இத்தகாத உறவுமுறை மேல்நாடுகளில் பகிரங்கமாகவே நடைபெறுவது ஆத்மீகவாதிகளை கவலையுறச்செய்கிறது' என்று கொழும்பின் முன்னணிப்பத்திரிகையான தினக்குரல் ஒப்பாரி வைக்கிறது (தினக்குரல் 30/ 8/98) "நாற்றமடிக்கும் ஹோமோ - லெஸ்பியன்ஸ்" என்று இஸ்ரேல் பிரதமர் ஏறி விழுகிறார். உலகம் முழுவதும் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்கள் சிறைகளில் வாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கற்களால் எறியப்பட்டு கொல்லப்படுகிறார்கள். இலக்கியப் புனிதர்களால் ஏசுப்படுகிறார்கள் (எங்கேயாவது அகப்பட்டால் வீரகேசரியில் வெளியான செ. யோகநாதனின் பேட்டியைப் படியுங்கள்) நமது மொழியில் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்கள் 'கம்பிய டிகாரன்கள்' எனவும் 'சாப்பையடிக்காரிகள்' எனவும் தீண்டத்தகாதவர்களாய் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறார்கள். விவிலியம்

முழுவதும் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்களை வெட்டிக்கொல்ல ஆணையிடுவதிலேயே கர்த்தர் காலத்தை கடத்தியிருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டில் உபாகமத்தை படித்துப் பாருங்கள்... ஓங்காளித்து வாந்தி வரும். இச்சமூக ஒழுங்குமுறையை வன்முறை மூலம் இழுத்துப்பிடித்து வைத்திருக்கும் ஆதிக்கசக்திகளின் அரசுகள், இயக்கங்கள், கலைகள், கலாச்சாரங்கள், மொழிகள், இலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், மசீர்கள், மண்ணாங்கட்டிகள் எல்லாமே ஓரணியில் நின்று சமூக ஒழுங்குகளையும், மதிப்பீடுகளையும் மறுக்கும் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்களை ஈவிரக்கமின்றி ஒடுக்கிவருகின்றன. றயாகரன் என்னவென்றால் தன்னினச்சேர்க்கையாளர்கள் சமூக அமைப்போடு சமரசம் கொண்டவர்கள் என கதைகட்டுகிறார்.

கட்டற்ற சுதந்திரம் என்ற அடிப்படையில் ஓரினச்சேர்க்கையை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது எனக்கூறும் றயாகரன் அதற்கு ஆதாரமாக 'L-BERATION' பத்திரிகையில் வந்த ஓர் பட்டியலை முன்வைக்கிறார். அதற்கு அறிமுகக் குறிப்பை இப்படித் தருகிறார் " சிறுவர் சிறுமியர் எப்படி ஓரினச் சேர்க்கைக்கு பல்கலைக்கழக பகிடிவதை போன்று பயன்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பார்ப்போம் இது எதைக்காட்டுகிறது இங்கு கட்டற்ற சுதந்திரம் என்ற பெயரில் சிறுவர், சிறுமிகள் ஓரினச்சேர்க்கைக்கு குடும்பத்தில் இருந்து நண்பர்களுக்கிடையில் பந்தாடப்படுகின்றனர்." (சமர் 23 :பக் 20)

என்ன லொஜிக்காக றயாகரன் எழுதியிருக்கிறார் பாருங்களேன். நாம் கட்டற்ற சுதந்திரக் காதல் குறித்துப் பேசுகிறோம். றயாகரன் சிறுவர் சிறுமியர் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதைக் காரணம் காட்டி விவாதிக்கிறார். சுதந்திரத்திற்கும் வல்லுறவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக்கூட றயாகரனால் விளங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஓரினச்சேர்க்கையாளர்களால் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படும் சிறுவர்களில் பட்டியலைவிட எதிர்ப்பால் சேர்க்கையாளரால் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படும் சிறுவர்களின் பட்டியல் பெரிது. அதைக்காரணம் காட்டி எதிர்ப்பாலுறவை எதிர்ப்பது எவ்வளவு முட்டாள்தனமோ அவ்வளவு முட்டாள்தனமானது றயாகரனின் வாதம்.

றயாகரன் மீண்டும் தொடருகிறார் " கட்டற்ற சுதந்திரம், சுதந்திரக்காதல், சுதந்திரஅன்பு என்ற அனைத்துக் கோட்பாடும் பூர்வா கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய இன்றைய

திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் உலகமயமாதலினை ஊக்குவித்து பாதுகாக்கமுனையும் வண்ணக்கலவையாகும்." (சமர் 23 : பக்20)

கட்டற்ற காதலுக்கும், பூர்சுவாவுக்கும், திறந்தபொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு மிடையில் ஒரு 'கொனெக்சன்' இருக்கிறது அதனால் காதலை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்கிறார் றயாகரன்.

அப்படியா சேதி? இருக்கட்டும். ஆனால் இப்போது றயாகரன் எமக்கு தெளிவு படுத்தவேண்டியது யாதெனில் அவர், இவர், இன்னார், இனியாரைத்தான் காதல் செய்ய வேண்டுமென்று எமதுகாதலை டைரக்ட் பண்ண துணிந்தவன் யார்? எமது சுதந்திரக் காதலை மறுத்து பாஸ்முறையிலும், டோக்கன் சிஸ்டத்திலும் எமது காதலுக்கு அனுமதி வழங்க இங்கே எந்த நாய்க்கு அதிகாரம் உள்ளது? வ ர எ ய று க் க ப் ப டு வ த ற் கு ம் , லிமிட்பண்ணப்படுவதற்கும் காதல் என்ன கொம்பனியா? இல்லை கூப்பன் கடையா?

காதல், ஒழுக்கம் இவற்றிற்கெல்லாம் ஏதாவது பொதுவான மதிப்பீடுகள் இருக்கமுடியுமா? நான்கு சுவர்களுக்குள் பெண்ணை பூட்டிவைத்து பொத்திப் பொத்தி செய்யவேண்டியதுதான் காதல் என்ற றயாகரனின் மதிப்பீடுகளை மறுப்பதால் நாம் எதிர்ப்புரட்சியாளர் ஆகிவிடுவோமா?

எந்தவித நிபந்தனைகளும், நிர்ப்பந்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விதியாமல் பெண்ணும், பெண்ணும் / ஆணும், ஆணும் / பெண்ணும், ஆணும் / ஒரு கூட்டம் ஆண்களும், ஒரு கூட்டம் பெண்களுமோ காதல் செய்கையில் அறத்தின், ஒழுக்கத்தின், சட்டத்தின், புரட்சியின்பெயரால் விளக்குப் பிடிக்கவோ, விலக்குப்பிடிக்கவோ எந்தக்கொம்பனுக்கும் உரிமை கிடையாது. கொஞ்சம் அயர்ந்தால் கட்டிலுக்கு பக்கத்தில் வந்து நின்று கொண்டு "இன்ன இன்ன முறையில்தான் படுத்து எழும்பவேண்டும், அந்தக் கோணங்களில்தான் இயற்கையாக உறப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. வேற பொஸிஸனில் ஏதாவது செய்தீர்கள் என்றால் அது ஏகாதிபத்திய உடலுறவு" என்று சொல்லக்கூடியவர் றயாகரன்.

றயாகரன் முடிக்கின்றார் "கட்டற்ற சுதந்திரம் என்பது, கட்டற்ற விபச்சாரத்தையும், கட்டற்ற குடும்ப சிதைவையும் கட்டற்ற குடும்ப உறவையும் தொடங்க அடிப்படை மகுடியாக உள்ளது." (சமர் 23: பக்20) என்று அமுதே முடிக்கிறார்.

பாலியல் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட

நடப்பிலிருக்கும் சமூக அமைப்புகளுள்ளேயே கட்டற்ற செக்ஸ்தொழில் நடந்துகொண்டுதான் உள்ளது, என்பதையும் றயாகரனுக்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளதையிட்டு கவலையுறுகிறோம். எங்கெல்லாம், யாரெல்லாம் பாலியல் அடிமைத்தனத்தையும், குடும்ப மதிப்பீடுகளையும் உடைத்துக் கொண்டு வெளிவருகின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் நாம் நின்று றயாகரன் போல் குடும்பம் சிதைகிறதே என்று வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக்கொள்ள மாட்டோம். மாறாக இருகரம் தட்டி வரவேற்கிறோம் அதிகார மையமாக விளங்கும் குடும்ப அமைப்புமுறையை மறுத்து ஒரு 'கொம்ப்யூன்' வாழ்க்கைக்கு வரச்சொல்லி அழைக்கிறோம்.

என்ன கொம்ரேட், அடிக்கட்டுமானத்தை அசைக்காமல் மேல்க்கட்டுமானத்தை மாற்றமுடியாது என்கிறீர்களா? சில இடங்களில் குடும்பம் உடைவதால் மட்டும் ஒட்டுமொத்தப் பெண்களும் விடுதலை அடைந்து விடமுடியாது. புரட்சி மட்டுமே பூரண விடுதலையைத்தரும் என்கிறீர்களா? நாம் ஒரு வர்க்கப்புரட்சிக்கான நியாயங்களை ஒருபோதும் மறுப்பதில்லையே. ஆனால் ஒரு சோசலிஸ உலகுக்கு அவசியமான அனைத்து புறநிலை பொருளியல் நிபந்தனைகளும் முதலாளியத்துக்குள்ளேயே உருவாகிவிட்ட நிலையில், அபரிதமாக வளர்ந்த உற்பத்தி சக்திகள் உற்பத்திமுறையோடு முரண்பட்டு முதலாளிய சமூக அமைப்பின் உயிர்முடிச்சையே உலுப்பியெடுத்துக் கொண்டிருக்கையில் நம் கண்முன்னாலேயே உடையத் தொடங்கியிருக்கும் குடும்பம் என்ன அடக்குமுறை ஸ்தாபனத்தை நீங்கள் ஏன் ஒட்டவைக்கத் துடிக்கிறீர்கள்? சாத்தியமான இடங்களில் கூட குடும்பம் உடைவதை புரட்சியின் நாமத்தால் அங்கிகரிக்க முடியாது என நீங்கள் அழிச்சாட்டியும் செய்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

குறிப்பு 04

மெய்வருத்தம்பாராது, இடையறாது, சலியாது, சராமரியாகப் பொய்யும், புரளிகளும் கிளப்பிவிடுவதில் கில்லாடியான றயாகரனின் சின்னத்தனங்களை இங்கே பரவலாகப் பட்டியலிட்டால் 'எக்ஸில் புரளிகள் சிறப்பிதழ்' ஒன்று வெளியிடவேண்டி வரலாம். எனவே சுருக்கமாக, சும்மா சாம்பிளுக்கு றயாகரனின் சூப்பர்புரளி ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

1920களிலேயே ஸ்டாலினிஸ

அதிகாரத்துவத்துக்கு எதிராய் இடது எதிர்ப்பு இயக்கத்தை தொடங்கியவரும், ஓர் அரசியல் புரட்சியின் மூலம் அதிகாரத்துவத்தை தூக்கி கையெறிய வேண்டுகிற விட்டுக்கொடுக்காத அரசியல் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தவரும், நான்காம் அகிலத்தின் நிறுவனரும் 'காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட புரட்சி', 'நிரந்தரப் புரட்சித்தத்துவம்', 'கலையும் புரட்சியும்' போன்ற ஏராளமான மார்க்ஸிய நூல்களின் ஆசானும், அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளும் ஸ்டாலினிஸ

அதிகாரத்துவத்தால் பறிக்கப்பட்டு, நாடுகடத்தப்பட்டு மெக்ஸிக்கோவில் புரட்சிப்பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கையில் எதிர்ப்புரட்சி ஏஜண்டுகளால் பனிக்கோடாரியால் கொத்திக் கொல்லப்பட்டவருமான லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி குறித்துறயாகரன் கூசாமல் இப்படி எழுதுகிறார்: "1903ம் ஆண்டு பிரஞ்சு யூசுவா அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்த ட்ரொட்ஸ்கி எப்படி ஓர் புரட்சியாளனாக இருக்கமுடியும்?" ('மார்க்ஸிய முன்னோக்கு' - இதழ் 2ல் வெளியாகியிருந்த சமரின் தேசியவாத வேலைத்திட்டம் ஒரு தூக்குக் கயிறு என்ற கட்டுரைக்கு சமரில் றயாகரன் எழுதியபதிலில் இருந்து)

ட்ரொட்ஸ்கி ஒன்றும் கற்காலத்திலோ, கடைச்சங்க, இடைச்சங்க காலத்திலோ வாழ்ந்தவர் கிடையாது. ட்ரொட்ஸ்கியின் எழுத்துக்களும், கருத்துக்களும் எதிர்ப்புரட்சியாளரால் திட்டமிட்டு இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பினும் கூட அதையும் மீறி ஆங்கிலத்திலும், பிரஞ்சிலும், சிங்களத்திலும், தமிழிலுமாய் ஏராளமான ட்ரொட்ஸ்கிய ஆவணங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சாதாரண கலைக்களஞ்சிய திரட்டுக்கூட ட்ரொட்ஸ்கியை அறிமுகப்படுத்தும். எனவே வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முரண்கள், வித்தியாசம் வித்தியாசமான ஆய்வுக்குறிப்புகள் என்ற அடிப்படையில் றயாகரன் தவறியழைத்திருக்கச் சாத்தியமே இல்லை.

எனவே இது ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளுக்கு எதிராக மிக்க கோழைத்தனத்தோடு றயாகரனால் திட்டமிட்டு கிளப்பப்பட்ட புரளி என்பதையும் ஸ்டாலினிசத்தையும், மொஸ்கோ வழக்குகளையும் நியாயப்படுத்துவதற்காக றயாகரனால் சோடிக்கப்பட்ட ஒரு 'பாரிஸ்வழக்கு'த்தான் இந்தக் குறிப்பு என்பதையும் நாம் இப்போது அடித்துச் சொல்லலாம்.

றயாகரன் தனது உலகமகா

கண்டுபிடிப்பை வெளியிட்டபின்னரும் சில 'சமர்' இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. ஆனால் இந்த செக்கன் வரை றயாகரன் ட்ரொட்ஸ்கி பிரஞ்சு அமைச்சராய் இருந்த கதையை நிரூபிக்கவும் இல்லை. யாரும் றயாகரனை கேள்விகேட்டதாகவும் தெரியவில்லை. சமரின் அபிமான வாசகர் கூட்டமோ ட்ரொட்ஸ்கியை அம்பலப்படுத்திய றயாகரனின் வரலாற்று/பூகோள/ அரசியல் அறிவின் கூர்மையையும் பராக்கிரமத்தையும் கண்டு புல்லரித்து பழுவரித்துக் கிடக்கிறது.

குறிப்பு 05

எலும்புருக்கி நோயென்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் எலும்புக்கு ஏங்கிச்சாகும் நோயென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இந்தநோய் றயாகரனில் எப்படி தொற்றியிருந்தது என்பதைத்தான் இப்போது சொல்லப் போகிறோம்.

றயாகரன் எழுதுகிறார்: "தமிழிழ தேசவிடுதலைப் போராட்டம் அரசியல் என்ற அத்திவாரத்தில் கட்டவேண்டிய இராணுவத்திற்குப் பதில் இராணுவவாதம் என்ற அரசியல் அற்ற ஒட்டுமொத்தமான இராணுவவாதமாக சீரழிந்து போன தேசியவிடுதலைப்போர் தாக்குதல்வாதத்திற்கு மட்டும் மீள மீள தாக்குதல்களை ஒப்புவிப்பதன்மூலம் சீரழிந்து போகிறது. தமிழ்பேசும் மக்களை அரசியல் ரீதியாக வளர்த்து எடுத்து முன்னேற்றவேண்டிய தேசியவிடுதலைப்போர் இன்று முட்டுச்சந்திக்கு வந்துள்ளது" (சமர் 22: பக் 43) இப்போது றயாகரன் புலிகளிடம் அரசியல் கிடையாது அவர்களிடம் இராணுவவாதமே எஞ்சியுள்ளது என்கிறார். மற்றும் சிலகட்டுரைகளிலும் இதே வாதத்தையே வைக்கிறார் (சமர் 23: பக் 32 - சமர் 23: பக் 13)

விடுதலைப்புலிகளிடம் அரசியல் கிடையாது என்பது முசுப்பாத்திக்கு உரியது. ஐரோப்பாவில் வருடத்திற்கு வருடம் கோடை வருகிறதோ இல்லையோ வருடம் தவறாமல் 'ஐ.நாவே எங்களை அங்கீகரி' என்ற வேண்டுகலுடன் புலித்தலைவர்கள் ஜெனிவாவிற்கு புனிதப் பயணம் போய்வருகிறார்கள். கடந்த 10.08.98 லும் ஜெனிவாவிற்கு ஒரு யாத்திரை நடத்தினார்கள். இதே வேண்டுகலுடன் ஸ்ராஸ்பேர்க்கில் ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற வாசலிலும் காவலிருக்கிறார்கள். ஒரு முன்றாவது தர்ப்பு மத்தியஸ்தத்துக்கு எப்போதுமே

தயாராகவிருக்கிறார்கள். புதுதில்லியில் அயோத்திப் பள்ளிவாசலை இடித்த கட்சி ஆட்சியைப் பிடித்தால் பாரிஸில் பட்டாசு வெடிக்காத குறையாக கொண்டாடுகிறார்கள். வெடித்துக்கிளம்பும் மக்கள் போராட்டங்களை அடக்குவதற்கு இனியும் லாயக்கற்றவர்களாய் கருதப்படும் அரசுத் தலைவரும், கட்சியும் இறக்கப்பட்டு மக்கள் கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்குவதற்கு 'தகுதி' பெற்ற புதிய அரசுத்தலைவரையும், கட்சியையும் ஆதிக்கசக்திகள் ஆட்சிக்கட்டிடலில் ஏற்றிய அடுத்த செக்கனே புதிய ஒடுக்குமுறையாளருக்கு வாஜ்பாய் எனவும், ரொனிபிளேயர் எனவும், நெல்சன்மண்டேலா எனவும் முகவரியிடப்பட்ட வாழ்த்துத் தந்திகள் பலிகளின் தலைமைப்பீடத்திலிலுந்து பறக்கிறது.

புலிகளானாலும் சரி ஏனைய குட்டிமுதலாளிய கொலைகார இயக்கங்களான EPRLF, PLOT, TELO, EROS, EPDP, ENDLF, NLFT, TELA, TEA, TELE, RELO, SLO, TENA, TMPP.. போன்ற வேறுவேறு இயக்கங்களானாலும் சரி, இவர்கள் எந்தக்கட்டத்திலும் தமிழ், முஸ்லிம் தொழிலாளர் - விவசாயிகள் - பெண்கள் - தலித்துக்களை சுயாதீனமாக அணிதிரள அணுமதித்ததே கிடையாது. உலகமுதலாளிய அரசுகளோடும் பால்தக்கரே போன்ற இந்துப் பாசிஸ்டுகளுடனும் கொண்டாடிக் கொழுக்கிறார்களே தவிர இந்திய உபகண்டத்து ஒடுக்கப்பட்டவர்களோடோ, உலக தொழிலாளர் - பெண்கள் - கருப்பர் அமைப்புக்களோடோ ஒரு ஐக்கியத்திற்கு புலிகளோ மற்றைய இயக்கங்களோ கனவிலும் முயற்சித்தது கிடையாது. இதுதான் புலிகளின் அரசியல்.

தேசம், தேசியம் என்பன வெற்றுக் கெல்லாம் என்றென்றைக்குமான மாறாத மதிப்பீடுகள், விதிகள் இருக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு உலக - பிராந்திய யுத்தங்களின் பின்பும் உலக வரைபடம் ஒவ்வொருதடவையும் அழித்து எழுதப்படுகிறது. நடந்து முடிந்த சமூகப்புரட்சிகளின் பின்னால் உற்பத்தி முறைக்கான தோது, பொதுச்சந்தை, பொதுக்கலாச்சாரம், பொதுமொழி, இன்னபிற நிபந்தனைகளின் பேரில் குறுந்தேசியங்களை பெருந்தேசியங்கள் உள்வாங்கிக் கொண்ட வரலாற்றை கடந்து வந்த நாம், பெருகிவிட்ட உற்பத்தி சக்திகளுக்கும், குறிப்பாக 1980களில் ஏற்பட்ட தகவல் தொழில்நுட்ப புரட்சியால் அதிரடியாய் பெருகிவிட்ட உற்பத்திசக்திகளுக்கு முன்னால் நின்றபிடிக்க

முடியாத முதலாளிய உற்பத்தி முறையும், கண்டம்விட்டு கண்டம்பாயும் சர்வதேச மூலதனத்தின் முன்னால் நின்றபிடிக்க முடியாமல் குத்துவிளக்கில் கணக்குப்பார்க்கும் தேசியமுதலாளிகளும், திண்டாடும் தேசியஅரசுகளும் நிலவும் காலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் நமது பேராசான்கள் குறிப்பிட்டதுபோல உலகம் முழுவதும் தனக்குரிய சவக்குழியை முதலாளியம் தானே தோண்டிமுடித்து விட்டது.

இந்த சவக்குழியிலிருந்து தற்காலிகமாக தப்பிப்பிழைப்பதற்கு முதலாளியத்துக்குள்ள ஓரேவழி இன்றைய உற்பத்திமுறைக்கு சற்றும் பொருந்திவராமல் உடைந்துகொண்டிருக்கும் தேச எல்லைகளைத் திருத்தி புதிய பிராந்திய அரசுகள் அமைப்பதும், ஐரோப்பிய யூனியன் என்றும் அமெரிக்கா, ஐப்பான் என்றும் ரௌடிக்காங் கட்டி உலகை மறுபங்கீடு செய்ய அடுத்த உலகயுத்தத்திற்கு ஆயத்தம் செய்வதும் தான்.

இந்த ஏகாதிபத்தியங்களின் விருப்புக்களை நிறைவேற்ற தமது சந்தையையும், தம்மக்களின் உழைப்பு சக்தியையும் பாலஸ்தீனத்திலும், வங்காள தேசத்திலும், தென்னாபிரிக்காவிலும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் பல்தேசிய கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு எப்படி கூறுகட்டி விற்கனவோ அப்படியே தமிழீழச்சந்தையையும், உழைப்புச்சக்தியையும் புலிகளும் சுவிவிற்க 'றெடியாக இருக்கிறார்கள். முதலாளிய சமூக அமைப்புக்களோடு சமரசம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு வேறு தலைவிதி கிடையாது. புறநிலைகள் இதற்கு மாற்றாக இன்னொரு சாத்தியத்தை புலிகளுக்கு விட்டுவைக்கவில்லை. புலிகளின் இந்த தரகுமுதலாளிய அணுகுமுறைகளின் தெறிப்புக்களால் கிளர்ந்தெழும் தொழிலாள - விவசாய - விளிம்புநிலை மக்கள்திரளை ஒடுக்குவதற்காக புலிகள் தமது கட்டுப்பாட்டு பிரதேசம் முழுவதும் பொலிஸ்படையையும், தமிழீழ ஒறுப்புச் சட்டங்களையும், நீதிமன்றங்களையும், சிறைச்சாலைகளையும், மின்கம்பங்களையும் வைத்திருக்கிறார்கள். (புலிகளின் சட்ட, ஒழுங்கு, கொலை, நீதிராச பரிபாலனங்கள் இன்னும் இறுக்கப்படவேண்டியவை என்கிறார் றயாகரன் - சமர் 22 :பக் 43)

புலிகளின் இறுதி அரசியல் இலக்கு என்பது ஒரு தரகுமுதலாளிய உற்பத்தி உறவுகளைக் கட்டிக்காப்பாற்றும் தமிழீழமோ

அல்லது ஏகாதிபத்தியம், சிங்கள இனவாத அரசின் துணையோடு நடத்தப்போகும் கொள்ளையில் தமிழ்முதலாளிகளுக்கான பங்கை பெறக்கூடிய ஒரு தீர்வோ என்பதில் ஐமிச்சப்பட எதுவுமில்லை.

புலிகளின் அரசியல் இவ்வாறிருக்க றயாகரன் புலிகளின் தரகுமுதலாளிய அரசியல் நிலைப்பாட்டை மறைத்து அவர்களை 'ஒன்றுத் தெரியாத பாப்பா'க்களாக நிறுவ முயலுகிறார். புலிகளின் மக்கள் விரோத அரசியலை மக்கள் முன்வைக்க மறுத்து புலிகளிடம் அரசியலே இல்லை என்கிறார்.

புலிகளிடம் அரசியல்வழி கிடையாது அவர்கள் பாவம் இராணுவவாதத்தில் கிடந்து தெரியாததனமாக உழல்கிறார்கள் என்று கவலைப்படும் றயாகரன் புலிகளுக்கு அரசியல் பாடம் போதிக்கத்தொடங்கி ஒரு 'மாஸ்டர்பிளான்' போட்டுக்கொடுக்கிறார். அவர் எழுதுகிறார் : "...இன்றைய இராணுவவாதத்திற்குப் பதில் அரசியல் வழியை முன்னெடுப்பது இன்றுள்ள அவசியமும், அவசரமுமான தேவையாக தமிழ் தேசிய இனத்துக்குள்ளது. இன்று இதன் முதற்பணியாக திம்புக்கோரிக்கையில் இருந்து தொடங்குவதும் அதை அடிப்படையாக இராணுவ வாதத்திற்குப் பதில் முன்வைப்பது அவசியமும் அவசரமுமான தேவையாக எம் தேசியவிடுதலைப்போர் கோருகிறது." (சுமர் 22: பக்44)

எமக்கு இந்தப் பரந்த பிரபஞ்சத்தில் மூன்றேமூன்று பேர்தான் திம்புவை இப்பொழுதும் 'மலரும் நினைவு'களாக ஞாபகப்படுத்து கிறார்கள். நமது கூட்டாளி ஒருவர் அதிதீவிர சமாதானப்பிரியர். திம்புவில் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கிய அன்று அவருக்கு ஒரு பொடியன் பிறந்தான். மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட நமது நண்பர் பொடியனுக்கு திம்புச்செல்வன் என்று பெயரிட்டார். இப்போது பொடியனுக்கும் 12 வயதாகிறது. அடுத்ததாக எந்தச் சிங்கள இனவாதக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அந்தக்கட்சியில் அமைச்சராக சீவியம் நடத்தும் சீவனான செளமி.தொண்டமான் வடக்கு - கிழக்கை ஒரு ஐந்துவருடத்திற்கு பிரபாகரனுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கலாம், கொமிசனுக்கு கொடுக்கலாம் என்றரீதியில் பேசி நமக்கு திம்பு செற்றப்பை ஞாபகப்படுத்துகிறார். மூன்றாவதாக றயாகரன் எப்போதோ, யாரோ, யாருக்காகவோ கோரியதையும், குற்றிமுறிந்ததையும் எண்ணி எண்ணி ஏங்கிச்சாகிறார்.

திம்புக்கோரிக்கைகள் எதைச் சாதித்து

விடும்? சிங்கள எசமானர்களுக்குப் பதிலாய் புதிய தமிழ் எசமானர்களின் கையில் உலகமுதலாளியத்தின் மூதாவில் நாம் கையளிக்கப்படுவோம். தனிச்சொத்துடமையை கண்ணின்மணியாய் காப்பதாய் சத்தியக்கடதாசி முடித்து கொடுக்கும் இப்புதிய எசமானர்களால் ஒடுக்கப்படும் முஸ்லிம் - தமிழ் மக்களின் ஒரு சின்ன அடிப்படைப் பிரச்சனையையாவது வெட்டியாட முடியும் என்று எவராவது சொன்னால், அது ஒரு உட்புப்பெறாத சொல்.

உலகம் முழுவதும் முதலாளியம் தனது தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்று நெருக்கடியான லாபவிகித விழ்ச்சியிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க தான் செழித்திருந்த காலத்தில் ஏற்கனவே வழங்கியிருந்த - ஒடுக்கப்படுபவர்களால் போராடி பெற்றொடுக்கப்பட்டிருந்த - உரிமைகளையும், சமூகச்சலுகைகளையும் வெட்டிக்கொத்திக்கொண்டேயிருக்கிறது. மானியங்களை வெட்டச்சொல்லியும், தொழிலாளர்நல சட்டங்களை இறுக்கக் கட்டச்சொல்லியும் சர்வதேச நாணய நிதியம் அரசுகளை தொண்டைப்பிடி பிடிக்கிறது. இந்தக் குரங்குப்பிடியில் இருந்து நமது திம்புத்திலகங்களால் எப்படி தப்பிக்கமுடியும்? வர்க்க, சாதிய, பால் முரண்கள் இடையறாது மோதிக்கொண்டிருக்கையில் ஆதிக்க வர்க்கத்தின்/ சாதியின்/ பாலின் ஏவல்நாயாய், காவல்நாயாய் காவலிருப்பதுதானே அரசுகளின் வேலை. எனவே திம்புத்திலகங்கள் தங்களுக்கான அன்றன் நைக்கான எலும்புத்துண்டுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காய் ஒடுக்கப்படுபவர்களை மேலும் ஒடுக்குவதைவிட வேறென்ன சாதித்து விட முடியும். நமது கண்முன்னாலே பால்ஸ்தீனத்திலும், பால்கன் பிரதேசத்திலும் இதுதானே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

சீர்திருத்தக்கோரிக்கைகள் மூலம் நாம் எதையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் முதலாளியம் வாரி வழங்கிவிடுவதற்கும் நாமொன்றும் முதலாளியம் செழித்துப் பூத்துக்கிடக்கும் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் தேசிய எல்லைகளையும், கண்டங்களையும் கடந்து பிற ஒடுக்கப்பட்ட வர்களோடு இணைந்து, எதிரிகளோடு எந்தவித சமரசங்களும் அற்று, களத்திற்கு வரும்போது தான் உலகளாவிய ரீதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆதிக்க சக்திகளை அசைக்கவும் கவிழ்க்கவும் முடியும். இதை விடுத்து கொலைகாரி சந்திரிகா கும்பலோடு என்னத்தைப் பேசி?... என்னத்தைப் பெற்று?... மிகவும் அழகாக கற்பனை செய்கிறார் றயாகரன்.

ஒரு திருக்கிடும் செய்தி

றயாகரனின் தேசியம், முதலாளியம், திம்பு னுறித்த புரிதல்கள் இந்த கொண்டிசனில் இருக்க பாரிஸிலிருந்து வெளிவரும் அம்மா - இதழ் 7ல் அணைத்துலக தமிழ்வாசகர்களையும் கதிகலங்கவைக்கும் ஓர் அறிவிப்பு வெளியாகியுள்ளது. "தேசியம் எப்பொழுதும் பாட்டாளி வர்க்க கோரிக்கையல்ல" என்ற டைட்டிலில் றயாகரன் ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறாராம்.

ஐஸ்ட், இப்போதுதான் 768 பக்கத்தில் ஜெயமோகனின் 'விஷ்ணுபுரம்' என்ற கற்பனைக் காவியத்தை படித்து முடித்து தமிழ் வாசகர்கள் நொந்து நூலாகி, அந்து அவலாகிக் கிடக்கிறார்கள். அதற்குள் பனையால் விழுந்தவளை/னை மாடேறி உழக்கிய கதையாய் 108 ப் பக்கத்தில் இன்னொரு கற்பனைக் காவியமா? விதியே விதியே தமிழ்ச்சாதியை என்செய்ய நினைத்தாய்?

குறிப்பு 06

றயாகரன் அண்மைக்காலங்களில் அதிகாரவிசர் பிடித்துத் திரிந்தார். ஆனாப்பட்ட கிரெம்ளினையே முன்னொரு நாளில் கவிழ்த்துப்போட்ட விசரிது. ஆயிரமாயிரம் இடதுசாரிக்கட்சிகளை எழும்பவிடாமல் நொருக்கிப் போட்ட நோயிது. அதிகார விசர் முற்றி றயாகரன் இப்படி எழுதுகிறார்:

"ஒரு படைப்பாளி இதிலிருந்து மேலும் ஒருபடி தாண்டி ஓட்டுமொத்த மக்களின் நலன்களில் இருந்து பாய்ச்சல் நிலையில் சமூகத்தை காணவேண்டும். அதைவிடுத்து பழையதைக் கோருவதோ, இருப்பதை பாதுகாக்க கோருவதோ, ஓட்டுமொத்த சமூகத்திற்கு எதிராக தனிநபர்களை நோக்கி படைக்கும் படைப்புகள் பிற்போக்கானவையாகும். இவை தடைசெய்யக்கூடியவை மட்டும் இன்றி தண்டனைக்கு உரியனவாகவும் இருக்கக் கூடியவை." (சுமர் 23: பக்54)

ஒவ்வொரு மனுசிக்கும், மனுசனுக்கும் அவர்கள் முதலாளி/ தொழிலாளி/ மனைவி/ கணவன் / மத்தியகுழு உறுப்பினன்/ விளிம்புநிலைப் போராளி/ வேளாளன்/ தலித்/ வெள்ளையன்/ கருப்பன் இன்னும் என்னவாய்த்தான் இருக்கட்டுமே, இவர்களின் கருத்து - எழுத்து உரிமையை யார் மறுக்கக்கூடும்? மேற்சொன்னவர்களின் கருத்துக்களோடும் எழுத்துக்களோடும் எமக்கு உடன்பாடும், முரண்பாடும் இருப்பது இரண்டாம் பட்சமே. அவர்களது கருத்து-எழுத்து உரிமைகள்

பறிக்கப்படும் போது அதற்கெதிராக நாம் கிளர்ந்தெழுந்து குரல் கொடுக்கவேண்டிய கடமையை யார் நிராகரிக்கக்கூடும்?

ஆனால் றயாகரன் மறுக்கிறார், நிராகரிக்கிறார். தனக்கு சம்மதமில்லாத எழுத்துக்களை தடைசெய்யக் கோருகிறார். எழுத்தாளர்களை தண்டிக்கவேண்டும் என்கிறார். றயாகரன் தயவுசெய்து கொஞ்சம் பழைய நாட்களை நினைத்துப் பாருங்கள். இதே றயாகரன் சிறைப்பட்ட கதையை சொன்னதற்காகவும் தானே (முறிந்தபனை : பக் 169) கருத்துச் சுதந்திரத்தை மறுப்பவர்களின் துப்பாக்கிக்கு ராஜினி திராணகமாவை பறிக்கொடுத்தோம். ராஜினியும், செல்வியும், இன்னும் எத்தனையோ எம்மருந்தோழியரும், தோழர்களும் பேசியதற்காகவும், எழுதியதற்காகவும் இந்த உரிமைகளுக்கு குரல்கொடுத்ததற்காகவும் தானே சிறைகளில் வாடியும், துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் தின்றும் மரித்துப்போனார்கள்.

றயாகரனுக்குச் சொல்கிறோம்!! இப்போது நீங்கள் உங்கள் அரசியலோடும், அமைப்புக்களோடும் இசைந்து, பணிந்து எழுத மறுக்கும் எமது எழுத்துக்களை தடைசெய்யக் கோருகிறீர்கள். எம்மை சுடச்சொல்லிக் காட்டிக் கொடுக்கீர்கள். ஆகவே எம்மைப் பொறுத்தவரையில் இதுநாள்வரை ஜனநாயக உரிமைகளுக்காய் குரல் கொடுத்து வந்த பிறயாகரன் - அந்த ஜனநாயகவாதி- எம்மை கொல்லமாறு கொலைகாரர்களை கூவி அழைத்த அந்தக்கணத்தில் செத்துப்போனார்.

எச்சரிக்கிறோம்!!

எம்மிடையே பேச்சு- எழுத்து உரிமைகளை தடைசெய்யும் முகமாய் அடுத்து நடைபெறப்போகும் இன்னொரு வீதியோரத் தாக்குதலுக்கும், கலைக்கப்படவிருக்கும் கருத்தரங்கிற்கும், கொழுத்தப்படப்போகும் நூலகத்திற்கும், தடைசெய்யப்படும் பத்திரிகைக்கும், வீடுபுந்து நடத்தப்படும் இன்னொரு கொலைக்கும் றயாகரனும் பொறுப்புச் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

கல்வெட்டு

ஆக்கியோன் - ஜோபாசக்தி-

1) * இந்தக்கவிதை கருப்புப் பெண்கவிதை நிக்கி கியோவானியால் எழுதப்பட்டது! தமிழில் வளர்மதி! நன்றி : நிறப்பிரிகை

சாதியமும் மக்கள் போராட்டங்களும்

தமிழாசை

சாதியமைப்பானது இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் முழுச்சமூக அமைப்பையும் ஊடறுத்துள்ள மனித அவலத்தினதும், ஒடுக்குமுறையினதும் நேரடிச்சாட்சியமாகும். இந்துசமயத்தின் வருணாச்சிரம தர்மக் கோட்பாடும் வர்க்கப்பிரிவினையும் ஒன்றிணைந்து விதைத்துள்ள இரண்டாயிர மாண்டுகால கொடுமைச்சமையின் சமூகத்தீட்டின் பழியஞ்சாப் பிரகடனமுமாகும். ஈழப்போராட்ட ஆறாவனியுள் சிக்கி முழுச்சமூக அமைப்பும் குறுக்கிக் கொட்டப்பட்டதால் சாதியமும் அதன் பல்நூற்றாண்டுகால மனிதநிட்டூரங்களும் மறைந்துவிட்டதான மாயத்தோற்றம் காட்டுகின்றன. பழைமைவாய்ந்த பொருளாதார உறவுகளாலும் சிந்தனைகளாலும் கட்டப்பட்டுள்ள யாழ்ப்பாணச் சமூகமானது சாதிமாண்களின் பழம்பெருமையும் குணத்தையும் இழக்கவில்லை மாறாய் நெருக்கடிக்க காலங்களில் தன் சொந்த உயிர்தப்பிப்பிழைக்கும் பிரயத்தனங்களில் இக்கட்டான கட்டங்களை பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு பொறுமையோடு கடக்கின்றது என்றே பொருளாகும். நிலமை சற்று சமூகமடையும் போது மேல்சாதி ஆக்ரோசத்தோடும் சைவ, தமிழ் பெருமைகள் புடைசூழ அது மீண்டும் எழும். முப்பதுவருடங்கட்கு முன்பு கம்பூனிஸ்டுகளாலும் ஜனநாயக சக்திகளாலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட புரட்சிகரப் பாரம்பரியங்களையும் வெற்றிகளையும் நினைவில் கொள்வதானது நாளை தொடரவுள்ள சாதிய எதிர்ப்புப் போருக்கும் மனிதமுன்னேற்றத்திற்கும் முன் நிபந்தனையாகும், சாதியமைப்பின் தோற்றம் வளர்ச்சிபற்றிய வரலாற்றுரீதியான புரிதல் பொருள்முதல்வாத ரீதியிலான நோக்கு யாவுக்கும் அடிப்படையான எம் முன்னுள்ள கோரலாகும்.

மானிடவியலாளர்கள் மனிதவளர்ச்சியை காட்டுமிராண்டி நிலை, அநாகரீகநிலை, நாகரீகநிலை என்று வகுத்துள்ளார். காட்டுமிராண்டிக் காலத்தில் வெப்பவலய அல்லது அரைவெப்பவலையப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த எம் ஆதிமனிதன் நெருப்புக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் மற்றைய கண்டங்கட்குக் குடிபெயரத் தொடங்கினான், ஓசைச் சீருள்ள பேச்சுடையவனாகவும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தான். காட்டுமிராண்டிக்காலத்தில் வில்லும் அம்பும் அவனை வந்தடைந்தது. கைக்கோடரியையும் நெருப்பையும் உபயோகித்து மரத்தில் ஓடம் செய்யவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தான், அநாகரிக காலகட்டத்தில் மட்பாண்டம் வளையவும் மிருகங்களை வளர்க்கவும் பயிரிடவும் நீர்ப்பாசனம் செய்யவும் உலோகங்களைப் பயன்படுத்தவும் அறிந்திருந்தான். இயற்கையைத் தனக்கேற்ற விதத்தில் பயன்படுத்தவும் இசைவாக்கிக் கொள்ளவும் அதனோடு போராடவும் பயின்று வந்தான். இயற்கைப்பொருளை அப்படியே பாவிக்கும் நிலை மாறி உடல் உழைப்பும் உற்பத்தியும் தொடங்கியது இந்த மனித உடல் உழைப்பே இன்றைய மனிதனின் வளர்ச்சியின் மூல ஊற்றாகும்.

தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் சங்ககாலத்திலேயே உயர்ந்தோர் இழிசனர் என்ற பாகுபாடும் பொருளியல் சமத்துவ மின்மையும் தோன்றிவிட்டது. தோற்கடிக்கப்பட்ட மற்றைய இனக்குழுக்களே அனேகமாக அடிமைகள் அல்லது இழிசனர் என்ற பெயரில் உழைப்பாளர் படையாகினர். இதில் திறை செலுத்துவோர் முழு அடிமைகள் என்று பாகுபடுத்தமுடியும், கடைசியர், சிறுகுடிகள், ஏவலர்கள், குற்றேவலர்கள், விணைவலர், இளையர்கள், அடியோர்கள், மடியாவினை

கைகள் இருந்தனர். பிற்காலத்தில் இந்துசமய பார்ப்பனச் செல்வாக்கு வளர்ந்தபோது சாதிகள் உருப்பெற்று ஆழவேருன்றின. மனு மனுதர்ம சாஸ்திரத்தை வகுத்தான். மனு தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்தவன் என்றும் நிலவிய சாதியமைப்பையே ஒழுங்குபடுத்தினான் என்ற கருத்துண்டு. பார்ப்பனன் தலையிலும் சத்திரியன் தோளில் இருந்தும், வைசியர்கள் தொடையில் இருந்தும், இறுதியாய் சூத்திரன் பாதத்திலிருந்தும் பிறந்தான் என்று மனுதர்ம சாஸ்திரம் போதித்தது. இதுவே இந்தியா முழுமையும் வலைப்பின்னல் போன்று சாதியமைப்பைப் படைத்தது. இந்தியாவில் இருந்து இந்துசமயத்தின் செல்வாக்கோடு அது இலங்கையிலும் பரவியது. இலங்கை முழுமையும் சாதியமைப்பு நிலவிய போதிலும் அதன் உக்கிரமான வடிவத்தை தமிழ் சமூகத்தில் முக்கியமாய் யாழ்குடா நாட்டுக்குள்ளேயே காணமுடியும். கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மக்களிடமும் சாதியமைப்பு நிலவியபோதிலும் அது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் நிலவுவது போன்று நிட்டுரம் வாய்ந்ததல்ல சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நிலவும் சாதியணர்வுகள் இந்துசமயத்தின் தாக்கத்தால் ஏற்பட்டவையாகும். கண்டிச் சிங்களவருக்கும் கரையோரச் சிங்களவருக்கும் இடையேயான ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிலவினும் அவை தமிழர்கள் மத்தியில் நிலவுவது போன்று தீண்டாமை என்றும் அவர்கள் மத்தியில் நிலவியது கிடையாது.

கிழக்கில் தமிழ்மக்கள், சிங்கள மக்களோடும், இஸ்லாமிய மக்களோடும் அவர்களின் கலாச்சாரங்களோடும் வாழ்ந்த மையாலும் சிங்கள மன்னர்களினது ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்தமையாலும் சாதி முறை பேணப்பட்டு தொழிலில் ஈடுபடுத்தும் நிலை நிலவியபோதும் யாழ்குடாநாட்டைப் போன்று மிருகத்தனமான ஒடுக்குமுறையும் சமூகப் புறக்கணிப்பும் அம்மக்கட்கு எதிராய் ஏவப்பட்டதில்லை. கிழக்கில் யாழில் குறைந்த சாதியனராய்க் கருதப்படும் முக்குவரே நிலவுமையாளராக பொருளாதார பலம் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இவர்களே சமூகமேலாதிக்க சாதியினராக விளங்குகின்றார்கள். மாதுவர், கோயிலார், பண்டாரம், பண்டாரப்பிள்ளை, வள்ளுவர், அம்பட்டர், சாணார், பள்ளர், பறையர், கோவியர், தவசிகள், கடையர், ஆகிய சாதிகள் உள்ளன. யாழில் வேளாளரைப் போல் இங்கு முக்குவர் உயர்சமூகத்துக்கான வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் வகித்துவருகின்றனர். மன்னார் உட்பட வன்னிப்பகுதிகளும் திருகோணமலையும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில்

சாதிய ஆதிக்கம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் 10ம் நூற்றாண்டளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் தோற்றம் பெற்ற பின்னரே நிலையான சாதியமைப்பைக் கொண்ட வர்க்க உழைப்புப் பிரிவினைகள் கொண்ட பலமான சமூக அமைப்பு உருவாகியது. இன்றைய ஒடுக்கப்பட்ட சாதிய அடிமைத்தனத்துள் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பகுதி மக்கள் அடிமை குடிமைகளாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து வேளாளரால் தம் வருகையின்போது கொண்டு வரப்பட்ட வர்களாவர். அன்றைய தமிழகம் நாயன்மாரின் பக்தி இயக்கங்களாலும் பிராமணியச் செல்வாக்காலும் சாதியம் பலமாக நிலை கொண்டிருந்த காலமாகும். அப்போ யாழ்ப்பாணத்தில் பிராமணரும் குடியேறிய போதிலும் சைவசமயத்தின் ஆதிக்கத்தோடு தமிழ்நாட்டில் விவசாயம் வர்த்தகம் இவைகளில் பலம் படைத்த வேளாளரே இங்கு யாழ்ப்பாணத்திலும் சமூகஆதிக்கம் மிக்கவர்களாயிருந்தனர். ஏன் எனில் நிலம் அவர்களிடமேயிருந்தது, சமய ரீதியில் பிராமணர் வலுவூள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும் சமூகரீதியில் நிர்ணயிக்கும் சக்திகளாக வேளாளரே இருந்தனர். இவர்கள் தம் விவசாய மற்றும் தேவைகளையொட்டி இந்தியாவிலிருந்து, அடிமைகளைக்கொண்டு வந்தனர். 1694-1696 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டும் 3589 அடிமைகள் கொண்டு வரப்பட்டனர் விறகப்பட்டனர். இவ்வாறு விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமைகள் வீடுகள் தோட்டங்கள் வயல்கள் இவைகளில் உழைத்தனர். அத்தோடு வேளாளர்கள்தாம் ஒல்லாந்தர்கட்குச் செய்யவேண்டிய ராஜகாரிய முறை வேலைக்கும் இவர்களுையே அனுப்பினார்கள். இம்மனிதர்கள் அடிமைகள் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். இதைத்தவிர யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் விவசாய நிலங்களில் தம்குடும்பங்களோடு தாழ்த்தப்பட்ட சாதிய மக்கள் வேளாளர்களின் சிறைக்குடிகளாக இருந்தனர். 1824 எடுக்கப்பட்ட மக்கள்தொகை மதிப்பீட்டின்படி யாழ்ப்பாணத்தில் பள்ளர், கோவியர், நளவர் ஆகிய சாதிப்பிரிவினரைச் சேர்ந்த சிறைக்குடிகளின் தொகை 15,341 பேராகும். புறங்கியரிடம் 18 சிறைக்குடியும் கொம்பனியரிடம் 78 பேரும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் அடிமைக்குட்டிகள், வெள்ளாளநயினார் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

போத்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் அடிமை வியாபாரத்தை எதிர்க்கவில்லை. மாறாக

அவர்களும் அதில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அத்தோடு அடிமைகளையும் சிறைக்குடிகளையும் வெடி மருந்து தயாரிப்பு, சாயத்தொழில்களிலும் ஈடுபடுத்தினர். அக்காலத்திய ஒல்லாந்தரின் குறிப்புக்களில் மேல்சாதியினரின் கீழ்ப்பட்ட சாதிமக்கள் மீதான அடக்குமுறைகளும் கொடிய குணங்களும் பற்றிய செய்திகள் பெரும்பொகையாகக் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களில் மிகவும் கொடிய சரண்டலுக்கும் இழிவுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டவர்கள் பஞ்சமர்கள் எனப்படும் அம்பட்டர், பறையர், நளவர், துரும்பர், பள்ளர் ஆகியோராவர். இவர்கள் வீடுகளில் அடுக்கப்படாதவர்களாக பொது இடங்களிலிருந்தும் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்தனர். சிறைக்குடிகளின் கடமைகள் சாதியரீதியல் இறுக்கமாய் முறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. கோவியர்கள் சாவுக்கான இழவு சொல்வது, சமையல் செய்தல், பிரேதம் காவுதல், கோவியப்பெண்கள் மாரடித்து ஒப்பாரி வைத்தலும் உண்டு. கோவியக் குடியில் குடிமை அதிகாரம் கொண்ட ஒருவன் மற்றைய குடிகளிடம் வேலைவாங்குவான். அவனின் மனைவி தலைமைக் கோவிச்சி மற்றைய சிறைக்குடிப்பெண்களை நிர்வகிப்பாள். வள்ளுவர் பந்தலுக்கு வெள்ளைகட்டுதல், அம்பட்டர் பொரி எறிந்து தீச்சட்டி காவவேண்டும், பள்ளர் பிரேதம் எரிப்பதற்கான விறகுக்கட்டை பிரேதம் முன்பாகக் காவிச் செல்வார், பறையர் பறையேளம் அடித்தல், பிரேதம் எரித்தல் நளவர், இளநீர், தென்னங்குருத்து, பாளைவெட்டல், இத்தனை தொண்டு வேலைகளும் உயர்சாதி வேளாளருக்கு அடிமைக்குடிகளால் செய்ய வேண்டும். இவை நிலப்பிரபத்துவ சமூகங்களின் உயர்சாதிமாண்களின் ஏனைய மக்களின் உழைப்பை உறிஞ்சும் தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

1697 ல் தோமஸ் வன்ரீ என்ற ஒல்லாந்த தளபதி எழுதிய அறிக்கையில் நாற்பது சாதிகளைப்பற்றியும் ஒவ்வொரு சாதிகளுக்கு முரிய கடமைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளான். முந்நாறு வருடம் முன்பு நிலவிய சாதிகள் பற்றி தகவலை அது தருகின்றது. பிராமணர், வேளாளர், மடப்பள்ளி வேளாளர், மாதுவர், கோயிலார், அகம்படியார், தவசிகள், செட்டியார், சாண்டார், கோவியர், தனக்காரர், கைக்குளர், துரும்பர், பரசேிகள், வன்னியர், வாணிபன், சாயக்காரர், கொல்லர், தட்டார், தச்சர், சிற்பர், கன்னார், கம்மாளர், முக்குவர், கரையார், திமிலர், செம்படவர், வலயர், பல்லிவிடிகள்,

வேடர், பரவர், முதலி, நம்பி, சாணார், நாடார், பண்டாரம், பண்டாரப்பிள்ளை, வண்ணார், அம்பட்டர், குசவர், கடையர், நளார், பள்ளர், பறையர், சீர்பாதக்காரர் இவற்றில் சிலவற்றைத்தவிர ஏனையவை இன்னும் நிலவிவருகின்றன.

ஏனைய சாதி மக்களைவிட பஞ்சமர் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகுதியினராவர். உண்ணவும், உடுக்கவும் மற்றைய கலாச்சார நடவடிக்கைகளிலும் உயர்சாதியின் கடப்பாடுகளைப் பேணவேண்டியிருந்தது. இவர்கள் சேட்போடக்கூடாது, முழங்காலுக்கு கீழ் வேட்டி உடுக்கக் கூடாது, துண்டுகட்ட வேண்டும், தோளில் சல்வார் போடக்கூடாது, பெண்கள் மேற்சட்டை, தாவணி போடக்கூடாது, குறுக்குக் கட்டுக் கட்டவேண்டும், தோளில் சால்வை போடக் கூடாது, குறிப்பிட்ட வீதிகளில் மட்டுமே நடக்கவேண்டும், பொது இடங்களில் முக்கிய வீதிகளில் நடத்தல், திரிதல் கூடாது தெருக்களில் நடந்துவரும் போது காவோலை இழுத்து வருவதன் மூலம் தம் வரவை அடுத்தவருக்கு உணர்த்தவேண்டும். குடிசைகள் மட்டுமே கட்டிவாழவேண்டும். பெரியவீடுகள் ஒட்டுவீடுகள் கட்டக்கூடாது. வீடுகளில் செம்பு, பித்தளைப் பாத்திரங்கள் பாவிக்கக்கூடாது. மண்சட்டி பாளைகளே பாவிக்கவேண்டாம், பெண்கள் நகைபோடக்கூடாது, தாலிகட்டக் கூடாது, விசேடங்களின்போது வீட்டுக்கு வெள்ளையடிக்கக் கூடாது, வெள்ளை கட்டக்கூடாது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இறந்தால் பிரேதத்தை எரிக்கக்கூடாது, புதைக்க வேண்டும். உயர்சாதியினரின் சுடலையில் புதைக்கக்கூடாது, அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட சுடலையில் புதைக்கவேண்டும். பிரேதங்களுக்கு தண்டிகை கட்டி சோடித்து எடுத்துச் செல்லத்தடை. நன்மைதீமைகளில் வாத்தியக் கருவிகள் இசைக்கக்கூடாது. உயர்சாதியினரின் கிணறுகள், குளங்களில் குடிக்க நீர் எடுக்கவோ, குளிக்கவோ கூடாது. குடைபிடித்தல், செருப்புப்போடுதல், பள்ளி செல்லுதல் முதலியவற்றுக்குத் தடை. உயர்சாதியினரின் தெய்வங்களை வழிபடக்கூடாது. கோயிலில் தேங்காயடிக்கத் தடை. உயர்சாதியினரின் பெயர்களை வைக்கக்கூடாது. தேனீர்க்கடைகள், சாப்பாட்டுக்கடைகளில் நுழைய, குடிக்க, இருக்க தடை. சைக்கில் ஓடக்கூடாது, காரில் பயணம் செய்யக்கூடாது பஸ்ஸில் உட்கார்ந்து பிரயாணம் செய்யத்தடை. இவைகள் இந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை யாழ்ப்பாணத்தில்

நிலவி யதாகும். இவைகளை உடைக்க அம்மக்கள் சிந்திய ரத்தமும், நடத்திய யுத்தங்களும் வரலாற்றின் சாட்சிக்காரனாய் என்றும் உள்ளன.

ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒவ்வொரு கடவுள் இருந்தது. கோவியருக்கு அய்யனார், நளவர்-சுட்டத்தார், பள்ளர் - அண்ணாமார், பறையர்-வல்லயக்கன், வண்ணார் - பெரியதம்பிரான், அம்பட்டர்- வைரவர், மடப்பள்ளி-பிள்ளையார், தச்சர், தட்டார், கொல்லர், கன்னார், கம்மாள், போன்றோருக்கு காளி, முதலி, கரையார், முக்கியர், சிமியாருக்கு பத்திரகாளி, சைவவேளாளர் மட்டுமே சிவனை வணங்க உருத்துடையவர்.

சாதிக்கடமைகளில் இருந்து தவறுவது, அதை மீறுவது போன்றவற்றுக்கு சிறைக்குடிக்கு தண்டனை உண்டு. மீறும் சிறைக்குடி உயர்குடியின் வீட்டுக்கு அழைக்கப்பட்டு மரத்தில் கட்டிவைக்கப்பட்டு அடிக்கப்படுவர். உயர்குடிவேளாளரின் விசேடங்களில் முக்கியமான திருமணங்களில் சிறைக்குடிகள் சமூகம்

தந்து சகலபொறுப்புக்களையும் ஏற்றுச் செய்வர். இவை மேல்சாதிக்குலப் பெருமைகளாகக் காட்டப்பட்டு திருமணத்தின் இருபகுதிச் சிறைக்குடிகளும் எதிரெதிரே இருத்தி சட்டமூலமாகவும், யாழ்ப்பாணத்தில் தேசவழமைச் சட்டமூலமாகவும் ஒல்லாந்தர் சாதியமைப்பைப் பாதுகாத்தனர். ஆங்கிலேயர் அடிமைஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த போதிலும் மட்டக்களப்பின் முக்குவச் சட்டத்தினதும் யாழ்ப்பாண தேசவழமைச் சட்டத்தினதும் முக்கிய பகுதிகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு மக்கள் பரிபாலிக்கப்படுவர் என்று வேளாளருக்கு உறுதியளித்தனர். இன்றுவரை சட்டத்தின் மிச்சங்கள் வழங்கியே வருகின்றன. அடிமைத் தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த ஆங்கிலேயர் மலையகத்தில் தேயிலை, றப்பர்த் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய இந்தியாவிலிருந்து ஏழைசாதியாய் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஆயிரக்கணக்கில் கொண்டுவந்தனர்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

சிஞ்சலி:

சாரமதி லோகநாதன்

இலங்கையின் வடபகுதியை பிறப்பிடமாக கொண்டவரும் தன் ஆசிரிய பணி காரணமாய் கிழக்கிலங்கையில் வாழத்தொடங்கிய சாரமதி லோகநாதன் அவர்கள் படுவான்கரைப் பகுதி மக்களின் வாழ்வில் மிகமுக்கிய பணியாற்றிய "ஒளிக்கல்லூரி" எனும் இலவச தனியார் கல்லூரியை கட்டி வளர்த்தவர்களில் முதன்மையானவர். என்பதுகளில் அங்கிருந்து வெளிவந்த "ஒளி" சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான இவர் யாழ்ப்பாண சாதியமைப்பின் கொடுமைகளை சாடிய கவிஞர் சுபத்திரனின் வேகத்தை வெளிக்கொணர்ந்து தன் பணியை செவ்வனே செய்தவர் என்பதும் எண்ணற்பாலது. எழுத்துலக மார்க்சிசர்களைவிட இடதுசாரி சிந்தனைகளை செயலில் காட்டிய இவரின் இழப்பு எம்மால் என்றும் மறக்கமுடியாததே.

தேவா

சிலம்புச்சிவை

கண்ணகி அந்தக்கடற்கரையோரத்திலிருந்து கடலையே வெறித்துக்கொண்டிருந்தாள். நீண்ட அடர்த்தியான அவளுடைய கூந்தல் அலை அலையாய்...கருநீலம் கொண்டதாய்...இவள் முகத்தைப்பார்க்கத் துணிந்தேன். கோபம் தணிந்திருப்பாள். இவள் என்னைக் கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை. ஆனால் அவள் முகத்தில் பெரியதொரு திருப்தி காணப்பட்டது. எங்காவது சிலம்பொன்று தென்படுகிறதாவெனத் தேடினேன். ம... ம... இல்லை. கடைசியாய் அவளிடமிருந்த ஒருசிலம்பையுமே பாண்டிய மன்னனுக்கு முன்னால் போட்டு உடைத்துவிட்டாளே. இவளுக்குவந்த கோபம் அப்படி இப்படிக்கோபமில்லை. நீதிகேட்கப் போனாளே. அரசன் நீதிபிறழ்ந்ததை அனைவரின் முன்னிலையிலும் அடித்துக்காண்பித்தாள். "நீ என்ன அரசியல் பண்ணுகிறாய்? என்று உடையுடையென்று உடைத்துக் கேட்டாள். சரி இவ்வளவோடு போதுமென்று விட்டாளா என்ன... அரசன் இதயம் வெடித்துச்செத்துப் போக, பெருந்தேவி அவனைப்பார்த்தே உயிரை விட்டதோடு கண்ணகியின் கோபம் அணையவில்லை... முழுமதுரைநகரையுமே கலங்க வைத்தாள். நீதி வழுவிய ஆட்சியாளனை மதித்த அத்தனை பேரையுமே பழிவாங்கினாள். பெண்ணுக்கே உரித்தான முலைகளில் ஒன்றை பெயர்த்து மதுரை நகரின் மேல் எறிந்து அதனை எரியவைத்தாள். அங்கே தீயிடித்ததன் பின்தான் இவளுள் எரிந்துகொண்டிருந்த நெருப்பு அணைந்ததோ... இவளும் எரிந்து அணைந்த இதயத்தோடு இங்கு உட்கார்ந்திருக்கிறமாதிரிப்பட்டது.

"உனது சிலம்பொன்றை தமிழகத்தில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்து விட்டார்களாமே... முதல்வர் கருணாநிதி கூட உன்சிலம்பைக் கண்டெடுத்தது குறித்துப் பெருமைப்பட்டிருக்கிறாரே...உன்னைப்போல நிறைய கண்ணகிகளை உண்டாக்கவேண்டுமென்று எத்தனைபேர் கனவு காண்கிறார்களோ?"

இப்படிச்சொல்லியாவது கண்ணகியை உசுப்ப யோசித்தேன். இவள் ...ம்...ம்...ம்சிகிற ஆளாய்த்தெரியவில்லை.தலையைக்கூட

அந்தப்பக்கம் இந்தப்பக்கம் திருப்புகிற ஆளாய்த்தெரியவில்லை. கோவலனும் இருந்த சொத்துக்களை அழித்து விட்டான். அவனுக்காக வாதாடி கடைசியாய் அவளிடமிருந்த சிலம்பையும் இழந்தாயிற்று. அவன் உயிருடன் இருக்கும் போதே இவள் தன் உணர்வையும் இழந்து வாழ்ந்தாள். இனி எதுக்கு வாழணும் என்று நினைக்கிறாளோ?

"உனக்கு வாழ்க்கை என்கிறதே என்றைக்குக் கோவலன் மாதவியைத் தேடிப்போனானோ அன்றைக்கே போய்விட்டதே"

இவளைக்கிண்டிப்பார்க்க ஆசை வந்தது. அன்றைக்கே ஒன்றும் செய்யாமல் (என்றைக் காவது அவன் திரும்பித்தன்னிடம் வருவானேயென்று நினைத்திருந்தாளோ?) இருந்த இந்தப் பெண் கோவலன் எல்லாம் இழந்து திரும்பியபோது பொங்கினாளா? இல்லையே! தனக்குக் கிடைத்த மறுவாழ்வு மீண்டும் பறிக்கப்பட்டுவிட்டதே என்று, இனிமேல் அடக்க முடியா ஆத்திரமா எழுந்தது? நல்ல காலமாய் இவளுக்கு ஒரு குழந்தையும் இல்லாமல் போனது! இருந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பாள்? இருப்பில் ஒரு குழந்தையையும் சிலம்பை இன்னொரு கையிலும் எடுத்துக்கொண்டு மதுரையை எரிக்கப் புறப்பட்டிருப்பாளா? இளங்கோவடிகளைத்தான் கேட்கவேண்டும். அவர்தான் துறவியாச்சே. இதைப் பற்றியெல்லாம் அவருக்கேன் கவலை? அது சரி அவர் ஏன் கணவனுக்காகப் போராடிய பெண் பற்றிக் கவிதை பண்ணணும்? துறவு இலக்கியங்கள் பாடியிருக்கலாமே. கண்ணகி பற்றி இந்தத் துறவிக்கு எவ்வளவு தெரியும்? கண்ணகியைப் பார்த்தேன். இவள் என்ன நினைக்கிறாள்? வம்பிழுத்துப்பார்க்க ஆசை வந்தது.

"இங்கே பார் கண்ணகி உன் அன்புக்கனவனைத்தான் அநியாயமாக்கொன்றார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறேன். நீதி செய்தது. அரசனும் உடனடியாய் தன் உயிரைவிட்டான். இதை இன்றைக்கு ஆட்சியில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் அரசியலாளருக்குச் சொல்லிப்பாரேன். நீதி செய்தாலென்ன மக்கள் செய்தாலென்ன அல்லது நாடுதான் செய்தாலென்ன. அரசியல்வாதிஎப்படி அதிகாரக்கதிரையை காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதில் உறுதியாயிருக்கிறார்கள் அம்மா... அம்மா நீ போட்ட சாபமிருக்கிறதே

...அது மாதிரி இன்னொன்று போட்டுப்பாரேன்.

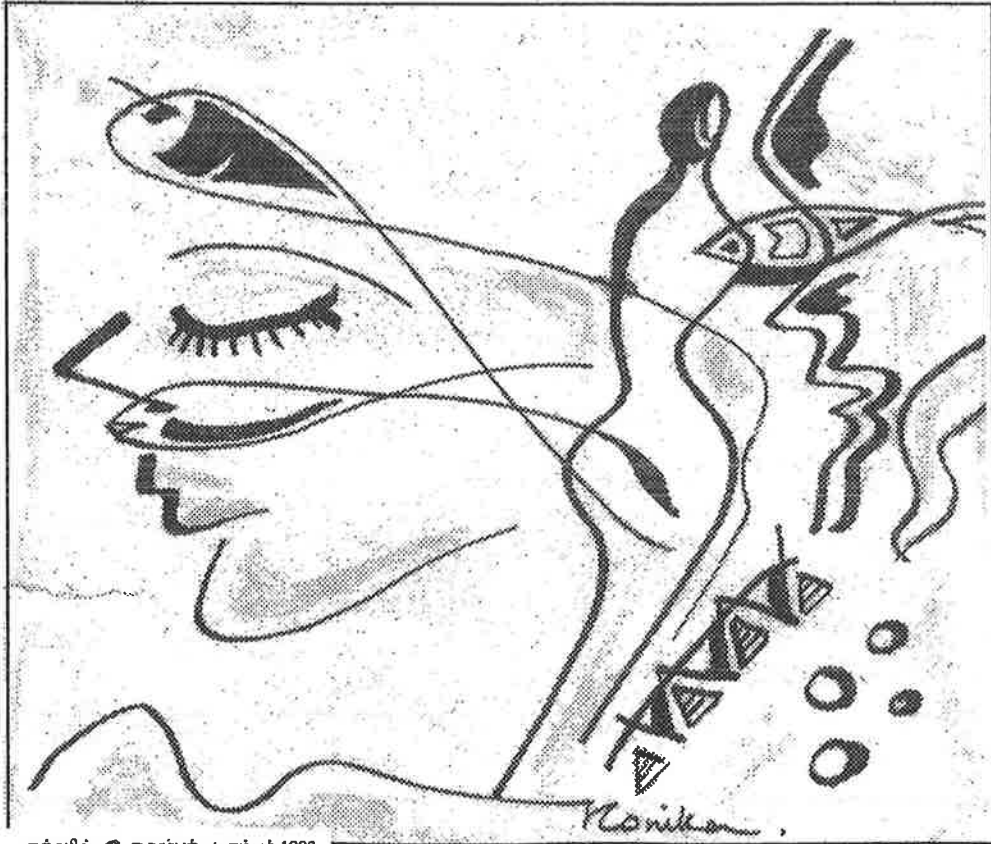
இந்தக்குட்டிச்சுவர்களில் ஒன்றுமே மிஞ்சாது சரி.அது கிடக்கட்டும். அந்தணர், ஆநிரை, துறவோர், முதியோர்,கற்புடைப்பெண்டிர்,குழவிகள் விடுத்து மற்றத்தீயோர்களை மேலுலகிற்கு அனுப்ப தீவைக்கச்சொல்லிப் போட்டாயே ஒரு சாபம். இப்படி ஏன் மனிதரைப்பிரித்தாய்? நடுத்தர வயதானோர்,நோயாளிகள் தொழிலாளிகள் எல்லாம் உனக்கென்ன கேடு செய்தார்கள்? உழைப்பவர்கள் இல்லாத உலகம் எங்குண்டு? இவர்கள் மட்டும் உலகத்தில் இல்லையென்றால் நாடு எப்படி உருவாகும்?அந்தணர்கள் துறவோர் மட்டுமா இந்த உலகை உய்ப்பிக்க வந்தவர்கள் என்று நினைத்தாய்."

இவள் கடுப்பாய் மாறுவாள், எடுத்தெறிந்தாவது ஏதாவது கதைப்பாளா...ம்...ம்... எனக்குச்சாபம் தருவாளா? பயந்தேன்.

உயிருடன் இருக்கும்போதே இவள் வாழ்வைக் கொன்றவனுக்காக இவள் தன்னை மாய்த்துக்கொண்டாள். எதைப்பற்றி இவள் இப்போது நினைத்துப்பார்க்கிறாளோ? கவந்தியடிகள், மதுராபதி அறிவுரைகள்படி ஊழ்வினைகள் காரணமோ என யோசிக்கிறாளோ.இவளைத்தேற்ற முயலும் முயற்சியில் இறங்குவோம். "முற்பிறவியில் கோவலன் செய்த பெரும்பிழையால் இப்பிறப்பில் இப்படிக்கொலையுண்டான் சொன்னேன் நான்..."

"இந்தச்சப்பைக்கட்டெல்லாம் என்னிடம் போடாதே. என்னைவிட்டு மாதவியைத் தேடிப்போன கணவனுக்கு நான் இன்னும் பொருள் பண்டம் தந்தேன். மாதவியில் சந்தேகம் வந்தபின்னரே அவன் என்னைத்தேடி வந்தான். அப்படி என் கணவன் என்னைத்தேடி வந்தபோது , அவனை நான் திட்டவில்லை. விரட்டவில்லை. ஏன் என்னைத்தேடி வந்தாய் என்று ஒரு வார்த்தை கேட்கவில்லை. எப்படி முன்னர் அவனோடு வாழ்க்கை நடத்தினேனோ அப்படி ஒரு மகிழ்ச்சியான வாழ்வைத்தானே தேடினேன் . அதற்கு ஏன் எனக்குத்தண்டனை?"

இப்படிக்கண்ணகி முறுகுவாள் என எதிர்பார்த்தேன். ம...ம்... அவளிடம் ஒரு சிறு அசைவு தெரியவேண்டுமே. தெரியவே இல்லை. புரிகிறது. புரிகிறது... கண்ணகி பெரும் அதிர்ச்சியில் இருக்கிறாள்.கணவன்மேல் அவள் கொண்டிருந்த காதல் அவளை என்ன பாடுபடுத்தியிருக்க வேண்டும்? ஆமாம். இவள் காதல் வித்தியாசமானது.கோவலன் மாதவியோடு வாழ்ந்தபோது பொறுத்துக்கொண்ட அவள் காதல் உள்ளம். கணவனைக் கள்வன் எனத்தீர்ப்பளித்தபோது பொறுக்கவேமுடியவில்லை. நீதி கேட்டுத் தன்னந்தனியாய் அவள் நடத்திய போராட்டம் அவள் சொந்த நலனை மட்டுமே அடக்கியிருக்கவில்லை. இனிமேல் இந்த உலகில் நிகழும் அநீதிகள் அழித்தொழிக்கப்படவேண்டும்

என்ற வேட்பு அவளிடம் இருந்தது. கள்வனின் மனைவி என உலகமே தூற்றினால் அது அவளுக்கு மட்டும் ஏற்படும் இழுக்கு. தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கலாம். திருட்டுப்பட்டம் கட்டலாம்? சாதாரண பெண்ணான இவளால் எப்படி ஒரு அரசனுக்கு எதிராக எழு முடிந்தது? இப்போதெல்லாம் உண்மைகளை அதிகாரத்துக்கு முன்னால் எப்படிப்பட்டுப்பட்டு வைத்தாலும் யார் அதைச் சட்டை செய்கிறார்கள்? கோவலன் இவனைவிட்டுப்பிரிந்தபோது என்ன மௌனம் சாதித்தாளோ அந்த மௌனம் அங்கிருந்தது. இந்திரபுரியில் கோவலன் மாதவி இன்புற்றிருக்க கண்ணகி மட்டும் வீட்டுக்குள்ளே அடைந்து கிடந்தாளாமே. அந்த நினைவை மீட்டுப்பார்க்கிறாளோ...

"இளங்கோவைக்கேள். அரசியலையும் என்னையும் பிணைத்தது அவர் வேலை என்று இவள் சொன்னாள் அதை மடக்கத் தயாரானேன். "நீ கற்புள்ளவள். உன்னைப்போன்று வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணால்தான் சாபம் போடமுடியும் என்று அடித்துச்சொன்னாரே இளங்கோ. அவர் ஏன் போய் உன்னைத் தேடி எடுத்தார்?" இந்தக் கண்ணகி சரியான நெஞ்சுறுத்தக்காரியாய் இருந்தாள். இவளுக்குப்பக்கத்தில் கொஞ்சம் இடம்விட்டு மரியாதையாய் உட்கார்ந்தேன். இவள் செய்த காரியங்களை மேடைகளிலே பெரிதாய்ப்பேசி கைகட்டல் வாங்கி வீட்டிலும் இவளை உதாரணம் காட்டி படு அட்டகாசம் செய்யும் பேர்வழிகளையெல்லாம் பற்றி நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறேனே. போதாதற்கு இவளை நெருங்கி உட்கார்ந்தால் எனக்கும்... விழுமோ..."

சிலவேளை இவளின் தந்தை தாய் பற்றிக் கேட்டு வைத்தால் வாய் திறப்பாளோ? அந்த மாநாய்க்கன் எங்கு போனான்? பெற்ற மகளை விட்டு விட்டு... அவனுக்கிருந்த ஒரே மகள் கண்ணகி பற்றி அவனால் ஏன் அக்கறை கொள்ள முடியவில்லை. எத்தனையோ வசதிபடைத்த - கடல்கடந்து வியாபாரம் செய்த - அந்த வணிகனாலோ அல்லது வேறு யாராலேயும் திருத்த முடியாமல் போனதா? உன்னைப்பற்றி உன் குடும்பத்தினர் அக்கறைப்படவில்லையா? அல்லது... "ஆண் எப்படியும் வாழலாம், அதற்கு அவனுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்பதா கண்ணகி உனது கொள்கையும்? அவன் உனக்குத்தான் கணவன். வாழ்வதர வேண்டியவன். அவன் பிழைவிட்டால் அதற்காக கேள்விகள் கேட்காமல் இருக்கத்தான் முடியுமா? விசாரணையில்லாத எதேச்சா

திகாரத்துக்கெதிரான போராட்டம் கண்ணகியுடையது. இவளைப்பாராட்டினால் ஏதாவது பேசுவாளோ?

"உன் துணிச்சல் அபாரம். அரண்மனையிலே புகுந்து அரசனுக்கு உண்மையை அவன் முகத்துக்கு முன்னால் எடுத்துக்காட்டினாயே, இந்தத் துணிச்சல் யாருக்கு வரும்!" என்னைத்திரும்பிப்பார்த்து ஒரு வெற்றிப்பார்வை வீசுவாள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ம்...ம்... இவளாவது கதைக்கிறதாவது. இவள் என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தாலாவது போதுமே. இடது முலையைத் திருகியெறிந்து மதுரைக்கே தீவைத்தவளுக்கு என்னை எரிக்க எத்தனை நிமிசம் வேண்டும். வள்ளுவன் சொன்னான்: "பெய்யென்ப பெய்யும் மழை என்று" இளங்கோ தீயே வைத்துவிட்டார். இவர் வைத்த தீ ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் இன்னும் எரிந்துகொண்டேயிருக்கிறது! கணவன் எப்போப்பட்ட தவறு செய்திருந்தாலும் மனைவி அவனுக்காக காத்திருக்கவேண்டும். அவனை நோக்கக்கூடாது. தெரியாமல் அவன் எதிலும் மாட்டிக்கொண்டால் அதற்காகத்தான் அவள் போராட வேண்டும். இப்படிப்பாடுகின்றது சிலப்பதிகாரம். கண்ணகியின் தோழின் மேலே கைவைத்து அவளைத்தேற்றலாமா? யோசித்தேன். பயமாக இருந்தது. எவ்வளவு நாட்களாகத்தான் இப்படித்திரிவாள். கோவலன் வானுலகத்திலிருந்து விமானத்தில் வந்து அழைத்துப் போவான் என காத்திருக்கிறாளா? எதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்? கணவனுக்காக வாதாடியவள் எல்லாரும் பார்த்திருக்க வானுலகம் போயிருக்கவேண்டும்! கோவலனுக்கு எப்படி மேலுலகு கிடைத்தது? அவன் மீண்டு இந்த உலகுக்கு வந்து கண்ணகியை அழைத்துச் செல்லும் வரை அவள் பொறுத்திருக்க வேண்டுமா? கேள்விகள்... கேள்விகள்... என்னைப் புரட்டியெடுத்தன. வருவது வரட்டும். துணிந்தேன். இவள் சாபம் என்னை என்ன செய்துவிட்டமுடியும் என்ற தைரியம் வந்தது. இவளை உலுப்பியாவது என்கேள்விகளுக்குப் பதிலைத்தேடுவேன். அவளைத்தொட்டு, "கண்ணகியே, சிலம்போடு நீ, நீதி கேட்கப் போனாயே விரித்த கூந்தலோடு சிவந்த கண்களோடு. அந்த உருவத்தைப் போற்றுக்கிறேன். உன்னைத்தொட எனக்கு அனுமதிக்கொடு."

என் கையைக்கண்ணகியின் தோழில் வைத்தேன். அவள் குளிராய் இருந்தாள். விறைத்துப்போயிருந்தாள். கல்லாய்ச் சமைந்திருந்தாள் இந்தக் கண்ணகி.

சிவலோகன்

எமது கலை/விமர்சன

மரபுமீது... (3)

தமிழ் இலக்கியத்திக்கு ஓர் புதிய சுருதியைச் சேர்க்கப் புகலிடம் ஓர் தோதான தளமாக உள்ளது எனக் கருதுகின்றேன். இங்கு வந்தோர் ஏன் வந்தனர், எப்படி வந்தனர், எதற்காக வந்தனர் என்ற கேள்விகளை ஒதுக்கி வைத்து பார்க்கையில் கூட - இங்கே தோன்றிய, தோன்றிக் கொண்டுள்ள உற்பத்திகள் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டியனவாகவே உள்ளன. புகலிட எழுத்து உற்பத்திகள் எவரது அங்கீகாரத்தையும் கோரித் தோன்றியனவல்ல. ஓர் தவிர்க்க முடியாத தேவை கருதித் தோன்றியன எனச் சொல்லுதல் பொருத்தமானது. இன்றோ இதற்கு ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்துவிட்டது. இனி எழுதப்படப்போகும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே இது தவிர்க்க முடியாத ஓர் அத்தியாயமாகவும் ஆகிவிட்டது. ஆனால் புகலிடம் எவ்வாறு வாசிக்கப்படுகின்றது, எவ்வாறு விமர்சிக்கப்படுகின்றது, எவ்வாறு ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது என்பன தொடர்பான விவாதங்கள் முற்றுப்பெறா.

புகலிடத்திலே கொண்டு வரப்படும் கலைஉற்பத்திகள், அரசியல் சார் உற்பத்திகள் இவைகளுக்குள்ளே தரத்தேர்வு செய்வதை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு ஏன் இந்த உற்பத்திக் கான தேவை ஒன்று ஏற்பட்டது என்பது தொடர்பாக ஆய்வு செய்தல் அவசியமானது. ஓர் இழப்பினால் ஏற்பட்டதா? இந்த உற்பத்திகளுக்குப் பின்னால் தேசம் தழுவிய ஓர் ஏக்கம் உள்ளதா? இயக்கம் உள்ளதா? இந்த உற்பத்தியாளர்கள் புகலிடத்தை எப்படிப் பார்க்கின்றனர், அல்லது தேசத்தை எப்படிப் பார்க்கின்றனர் என்பன வெல்லாம் மர்மமான விஷயங்களே. இந்தக் கலை ஆவேசங்கள் நல்லவை. ஆனால் இவைகளின் பின்னால் உண்மையிலேயே ஓர் புகலிடப் பிரக்ஞை உள்ளதா?

எமது கலை/விமர்சன மரபுக்குள் புகலிடத்திற்கு ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ள

போதும்- புகலிடமோ விமர்சனங்களினதும், விவாதங்களதும், காழ்ப்புணர்வுகளதும் களமாகவே தன்னை இன்று வரை இனங்காட்டிக் கொண்டுள்ளது. இதைவிட உயர்வுச்சிக்கலும் இதனைத் தொற்றியுள்ளது. புகலிடம் இன்று ஐரோப்பிய விமர்சனத் தளத்திலே பல கோணங்களிலே பார்க்கப்படுகின்றது. இந்த வெவ்வேறுபட்ட கோணங்களுக்கு அந்நிய மாகியே நாங்கள் இன்றும் புகலிடத்தைப் பார்க்கின்றோம் என்பது வேறு விஷயம். இத்தகைய ஓர் சூழலிலே எது எமது புகலிடம் என, புகலிடத்தைப் பற்றி நிற்போர் பகிரங்கமாக பொதுஜன வாசிப்புக்குத் தருதல் - புகலிடம் தொற்றி எழும் பல தப்பான அபிப்பிராயங்களைத் தவிர்க்க உதவும் எனக் கருதுகின்றேன்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களது எழுத்து உற்பத்திகளது பிரதான பொதுப் பண்பாக உள்ளது தேசமே. ஜூலியோ கோர்த்தாஸர் (லத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளன், பிரான்ஸிஸ் 48 வருடங்கள் வாழ்ந்தவன்.) இப்படிச் சொல்லுகிறான். "எவன் தனது தேசத்தில் வாழ்கின்றானோ அவன் புகலிடவாதி" இவனது பார்வையில், இவனே தன்னைப் புகலிடவாதியல்லன் என்று மறைமுகமாகச் சொல்லிக் கொள்கின்றான். இவனது பார்வையிலே நாங்கள் எங்களைப் பார்த்தால்... தேசத்திற்குத் திரும்பிப் போக யார் தயார்? தேசத்திலே செத்துக் கொண்டிருப்போரைப் புகலிடவாதிகள் என்று சொல்ல யார் தயார்? எமது புகலிட இலக்கியத்தினதும், புகலிட இயக்கங்களினதும் மூலம் தேசமே. எமது புகலிட விமர்சன கலாசாரத்திலே தேசம் மறக்கப்பட்டிருப்போதலும், சரண்டப்படுவதும் சாதாரண விஷயமாகிவிட்டது. ஏனெனில் நாங்கள் புகலிட வாதிகள் ஆகிவிட்டோம்.

(அடுத்த இதழில் - இந்த கட்டுரையின் மீதிப் பகுதி வரும்)

(தொடரும்)

மொழிபெயர்ப்பு - விஞ்சன்ட்

கலையும் புரட்சியும்

பிரஞ்சு எழுத்தாளர் ஆந்திரே பிரட்டனினுடையவும் மெக்சிக்கோவைச்சேர்ந்த ஓவியர் மகோ ரிவேராவுடையவும் கையெழுத்துக்களுடன் 1938ம் ஆண்டு இலையுதிர்கால 'பார்டிசான் ரிவ்யூ' இதழில், இந்த அறிக்கை வெளியானது. 1938 இல் பிரட்டன் ஒழுங்குசெய்திருந்த ஓர் பயணத்தின் மூலமாக; பிரான்ஸ் வந்த ட்ரோட்ஸ்கியினுடைய ஒத்துழைப்புடனும் இவ்வாவணம் எழுதப்பட்டது என்பதை 1953 இல் (La clé des champs) எனும் இதழில் பிரட்டன் வெளியிட்டார். நமதுகாலத்தைய கலையும் அரசியலும் ('நான்காம் அகிலம்', மார்ச்-ஏப்பிரல், 1950) என்ற ட்ரோட்ஸ்கியின் கட்டுரையில் சிறிதாகத்தொடரப்பட்டிருந்த கருத்துக்களையே இவ்வறிக்கை விரிவாக வளர்த்தெடுத்துள்ளது.

'தலைமை'பணியை முன்னெடுக்கும் குறிக்கோளுக்குத் தானகவே விரும்பி முன்வருவதோ அல்லது ஓர் புரட்சிக்கட்சிக்கு அது இயலாமானதோ அல்ல. மேலும் அதிகாரத்தை வெற்றி கொள்வதற்கு முன்போ பின்போ கலைக்குக் கட்டளையிடுவதும் அவ்வளவு கைசூடுவதல்ல. இப்படிப்பட்ட விசயம் ஓர் ஆளும் வர்க்கத்தின் தலையிலேயே நுழையும். மொத்தத்துவ அதிகாரத் தொற்றுக்குள்ளாகிய அரியாமையும் ஆணவமும் கொண்ட இந்நிலை, பாட்டாளிகளின் புரட்சிக்கு, எதிர்நிலை கொண்டதாகும். அறிவியல்போலவே கலையும் கட்டளைகளை எதிர்நிர்ப்பதில்லையென்பது மட்டுமல்லாது, இத்தகு நிலைகளை அது சகித்துக்கொள்ளாது என்பதே அதன் சாரமுமாகும்.

அறிக்கையின் தொடக்கக் கருத்துக்களின் நிழலை ட்ரோட்ஸ்கியின் 'இலக்கியமும் புரட்சியும்' (1924) எனும் நூலில் காணலாம். மேலும் 1925 ம் ஆண்டு மெண்டலீவின் காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையிலும் காணலாம்.

சுயாதீனமான புரட்சிகரக்கலையை நோக்கி அறிக்கை:

மனித நாகரீகம் இன்றைக்கிருப்பதுபோல என்றைக்கும் இவ்வளவு தீவிரமாக அச்சுறுத்தப்பட்டது இல்லையென்று எவ்வித மிகைப்படுத்தலுமின்றி நாம் கூறலாம். இராட்சத் தனமானதும் அதே அளவு திறனுடையதுமான கருவிகளுடன் ஜெர்மானியக் காட்டுமிராண்டிகள் அய்ரோப்பாவின் ஒரு மூலையில் பழமையின் பண்பாடுகளை உறிஞ்சியெடுக்கிறார்கள். நவீன தொழிநுட்பத்தின் முழுப் படைக்கருவிகளுடன் ஆயுதமயமாயிருக்கும் பிற்போக்குச்சக்திகளின் கால்களின்சீழே, வரலாற்றுப்போக்கில் இணைந்துவிட்ட உலக நாகரீகம் உருள்வதை இன்று நாம் பார்க்கின்றோம். இங்கு எந்தவகையிலும் நாம் அண்பித்துவிட்ட உலகப்போரைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு யோசிக்கவில்லை. 'சமாதான', நேரங்களில்சூடக் கலை, அறிவியலுடைய நிலை முற்றுமுழுதாகச் சகிக்கமுடியாததாய்த்தான் இருக்கிறது.

எந்தவொரு தத்துவ, சமூகவியல், அறிவியல் அல்லது கலைத்துவக் கண்டுபிடிப்பும் அது ஓர் தனியனிலிருந்து தோன்றும்வரைக்கும் 'தன்னிலை சார்ந்த திறன்கள்', பண்பாட்டினுடைய புறவயச்

செழுமைப்படுத்தல்களாகத் தருவிக்கக்கூடிய தரக்கூடிய சில வற்றை உருவாக்க விளையும்வரை க்கும் நல்லதோர் 'வாய்ப்பின்' விளைவாகவே அது தோன்றும். அதாவது அந்த வெளிப்படுத்துதல் 'தேவையின் காரணமாக உருவான' தன்னியல்பானது. பொது அறிவின் நிலைப்பாட்டிலிருந்தோ (இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கும் உலகைப் பற்றி விளக்கமளிக்கும் அறிவு) அல்லது புரட்சிகர அறிவு நிலைப்

பாட்டிலிருந்தோ (உலகை நல்ல வகையில் மாற்ற முயற்சிக்கும் இது அதன் நகர்வுகளை எந்த விதிகள் கட்டிக்காக்கின்றன எனும் சரியான பகுப்பாய்வைத் தாண்டித் தேவை யாகக் கொண்டது) இத்தகைய படைப்புக்களை ஏனானதுக்குப்படுத்த முடியாது. சிறப்பாக, படைப்புச் செயற்பாடு உருவாகும் அறிவுத் திறன்நிலைகளிலிருந்து விலகி நாம் அசட்டையாக நிற்க முடியாது. அல்லது அந்த அறிவுத்திறன்சார் படைப்புக் களைக் காத்து நிற்கும் குறிப்பான விதிகளிற்கு முழுமையான மதிப்பைக் கொடுக்காமலும் இருக்கமுடியாது.

அறிவுத்திறன்சார்

படைப்புக்கள்

சாத்தியமாகின்ற இந்த நிலைகளி னுடைய முன்னெப்போதுமில்லாத சீரழிவை சமகால உலகில் நாம் கட்டாயம் உய்த்துணர வேண்டும். கலையின் தன்மையில் மட்டுமல்லாது சிறப்பாகக் கலைத்துவ ஆளுமைகளி லும்சூட வெளிப்படையாகத்தெரிகின்ற பெருகிவரும் ஓர் தரச்சீரழிவு, இங்கி ருந்தே தேவையினிமித்தம் தொடர்கி மது, சுயாதீனத்துக்கு மிகலேசான அனுதாயம் வெளிப்படுத்தும் படைப் புகளின் சொந்தக்காரர்களான அனைத்துக் கலைஞர்களையும் ஹிட்லரின்படை ஜெர்மனியை விட்டுத் துரத்தியது. அதன்பின்பும் பேனா, , தூளிகையெடுத்து அப்படையினரின் உள்ளூர்ப் பணியாளர்போல இருந்து , கீழ்த்தரச்சாத்தியமான கருத்தொரு மித்த செயல்பாட்டில் ஈடுபடுவது, அது எவ்வளவு மேலோட்டமானதாக இருப்பினும் அவர்களை மேன்மைப்

படுத்த முயற்சிப்பதே. சோவியத் யூனியனிலும் இத்தான் நிலையென்பது வெளிவரும் செய்திகளுடாக நம்பப்படு கிறது. சோவியத்தில் டோரியன் விளைவு அதன் உச்சத்தில் இப்போது இருக்கிறது.

இப்போதைய பாணி இலக்குச்

சொல்லான 'பாஸிஸமும் வேண்டாம் , கம்யூனிசமும் வேண்டாம்!' என்பதை எங்களுடன் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டாம் என்பதையே இது சொல்லாமல் சொல்லி நிற்கிறது. பிலி எஸ்த்தியர்களின் உணர்ச்சி வேகத்து க்கும் பழமை வாதிகளுக்குப் பயபந்த வர்களுக்கும் உகந்ததான , இறந்து போன, 'ஜனநாயகக்' கந்தல் துணியே இந்த மரபுத்தொடர். முன் தயாரித்த அச்சுக்களில் அவ்வப்போது மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய உள்ளடக்கம் கொண்டவை உண்மைக்கலைகளல்ல. ஆனால் மாறாக இக்கலைகள் மனிதனின் உள்ளார்ந்த தேவைகளை வெளிப்படுத்த வேலியுறுத்தும். மேலும் உண்மைக்கலை எக்ஸில் நவம்பர் - டிசம்பர் 1998 29

கறுப்பி

கறுப்பி

நண்டு மேய்ந்தாலும் நண்டைப்போல் என்னுடைய
பெண் ஊர்ந்து நடந்தாலும் மகிழ்ந்து
வந்து போகின்ற வெண்ணலைக்கு முகத்தை
நீட்டிக் கிடக்கின்ற குரங்கே

கறுப்பி

தோணி ஓடியது அது நிறைய நிலவு
பாணி ஊற்றியது பருகிப் பருகி மீன்
பிடிக்கப் போனவனும் வந்தான்
தன் பெண்டாட்டி கண் மீனாக, விற்க
முடியாமல் வியப்பு மேலாக

கறுப்பி

உன் குறைகேட்டால் சொல்ல
முன்பொரு முடக் தென்னை
அந்த இடத்தில் நடந்து திரிந்தது
வந்தது யுத்தம்
எங்களுர் மண்ணில்
ஒருநாள் ஒரு பிணம்
தலையினில் பாதியை
யாரோ
வெட்டித் தின்ற தழும்புடன் வந்தது

மிதந்து மிதந்தல்ல
மீன் சூக்கி வந்து போட்டு ஓட
அந்த மரத்தடி
கொத்த வந்த காக்கைகள் ஓலையில்
மட்டையில் எல்லாம் ஏறி நின்றதால்
விழுந்தார் மாமா
பின்னொரு மடையனும் புது மரம் நடவில்லை.

கறுப்பி

காற்று வாரும் உன்முகம் தினமும்
பெருங் கடலும் நுரைப்பு குட்டும்
அழகு அழகென இருந்த கடற்கரை
ஒருத்தன் ஒருத்திக்கு
இதயம் எறிந்த மண்
கெட்டு
ஒவ்வொரு நண்டின் துளையுள்ளும் ஒவ்வொரு
வீடுகள் பூத்து
அலை போர்க் குரல் எழுப்ப எனக்கும் சலித்தது
கோலம்.

இந்த மனிதனை
இப்படித்தான் பற என்றால்
எப்படிப் பறப்பது

என் பச்சை விளக்கு எங்கோ எரிகிறது
அங்கே போகத்தான் இந்தக் குருவி
தன் சிறகிற்குள் இருந்த
பேன்களினை உதிர்த்தி
காலில் நனைந்திருந்த
மலத்தைக்கழுவி
பறக்கிறது தனக்குள் ஒரு சவைப்பாடல் பாடி
இந்தப் பாதை
என் சிறகினிலே முள் ஏற்றும்
குத்தி வடியும் சீழ்
மூக்கவியும் தூநாற்றம்

பூவனத்தைக்கண்டுவிட்டான் இவனும்
தன்ராஜாத்தியோடு
அரியணையில் வீற்றிருந்து
விசிறி விசுகின்ற ஆனந்தம்
இந்தப் பிச்சைக்காரனுக்கு
வந்து வந்து குவிவதற்கு
மாயம் ஒன்றுமில்லை
பால் வழியும் பெரும் ஆற்றில்
மஞ்சல் வெண்ணிலவு

விழுந்து குளிப்பதைப்போல் குளித்து
வானத்தில் ஓடிப் பெருமிதத்தில் பூரிக்கும்
தெருவை அறிந்துகொண்டான் ஒரு விலையும் கொடுக்கவில்லை

வானத்தில் ஓடி பெருமிதத்தில்
பூர்த்து

வெள்ளை வயற் சோகம்

உன் வயல் அழிந்து போகாது
ஒரு குட்டி மழைக் குரங்கு உன் வயலில் இறங்கி
மாங்காய் கடிக்காது
நீ நிலம் உழுது செய்த வயல் அல்ல இது
மனம் உழுது களை பிடுங்கி
உன் கண் மணியை எறிந்து

மழை முகிலுக்கும் பாட்டெழுதிக் கொடுத்து
செய்த வயல் புதுமை வயல்
பிஞ்சுக் குரங்கு
அழுது பொன்வயலை
கடிக்கட்டும் பல் முறிந்து இரத்தம்
ஓடித் துடித்தாலும் பழஞ்சீலை கொண்டு
முரசு துடைக்காதே, இந்த-

வெள்ளை வயல் திருட
துளியில் பலமற்ற ஒரு குரங்குக் குட்டி
சிறு சத்தம் எழுப்பி
தன் கண்ணால் மின்னலிட்டு
நக்கரைத்து வந்த கதை நமக்குமட்டும் சொந்தமல்ல:

ஊரழிக்க ஓர் ஏறம்பு
இந்த உலகழிக்க கொசுவொன்று
வெளிக்கிட்டு வந்து வந்து
எதிர் காலத்தை நன்குணர்த்தும்.

சோலைக்கீளி கவிதைகள்

மனிதகுலத்துக்கு புரட்சிகரமானதாக அடைப்பிணைத்திருக்கும் சங்கிலிகளிலிருந்து அறிவுத் திறன்சார் படைப்புக்களை வெளித்தரும் ஒருகாலத்தில் தனித்த அதியுயர் அறிவுசாலிகளே அடையக் கூடிய தாயிருந்த உயரங்களை அடைவதற்கு அனைத்து மனிதகுலத்தையும் அனுமதித்து, அது தானும் எழும். சோசலிசப்புரட்சியோ இத்தகைய புதிய பண்பாட்டுக்கானதான வழியைத் தூய்மையானதாகக் கூட்டிச் சுத்தப்படுத்தி மட்டுமே வைக்கும் என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். எப்படியிருப்பினும் சோவியத்தில் கட்டுப்பாட்டினை வைத்திருக்கும் இப்போதைய அனைத்து கூட்டுடாருமித்த அதிகாரத்துவ அமைப்புக்களையும் மறுதலிக்கின்றோம் என்பது, குறிப்பாக எதற்காகவெனில், நமது பார்வையில் அது பிரதிநிதித் துவப்படுத்துவது கம்யூனிசத்தையல்ல, மாறாக அதன் மோசமான, ஆபத்தான எதிரியை என்பதனாலேயே.

USSR இன் தனிக்கூட்டாட்சியின் படை, பண்பாட்டு அமைப்புக்கள் என்று அழைக்கப்படுபவற்றினூடாக வேலை செய்து, பிறநாடுகளில் அவற்றை கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு வகையான ஆன்மீக விழுமியங்களுக்கும் எதிராக அரைகுறை எதிர்ப்புணர்வைப் பரப்புகிறார்கள். அறிவுசீவிகளான கலைஞர்களின் உருமாற்றத்தில் அரைகுறை அறிவு அழுக்கும் குருதிச்சேறும் தான் காணப்படுகிறது. இம்மனிதர்கள் ஓர் கொத்தடிமைத் தனத்துக்குள் தங்களை ஊறப்போட்டு உருவானவர்கள். வழக்கம் என்ற வகையில் பொய் பேசிப் பேசியே உருவானவர்கள், குற்றத்தின் கடுமைக்குறைவு இன்பத்தின் ஊற்று என்றவகையிலும் உருவானவர்கள். தங்களுடைய கொலைக்கும்பல் தொழிலில் தங்களுடைய முந்தைய தெளிவைக் காட்டும் வகையில் நடக்கும் வரலாற்றில் காணப்படாத முட்டாள்தனமே ஸ்ராலிசத்தின் அதிகாரபூர்வக்கலை.

கலையுலகில் தாக்கமேற்படுத்தும் இந்தக் கொள்கையுடைய கலை களின் வெட்கப்படக்கூடிய மறுப்பானது, கட்டாயம் முனைப்பான, சமரசமற்ற கண்டனத்துக்குள்ளாகப்படவேண்டும். இந்த மறுப்பு இதுவரை எந்த அரசுகள்கூடச் செய்யாதது. அறிவுவேலைகளிலேயுடும் படைகளினைப் புறந்தள்ள எழுத்தாளர், கலைஞர் களின் எதிர்ப்பு ஓர் பயனுள்ள சக்தியாக விளங்கும். இது பாட்டாளி களுடன் சேர்ந்து ஓர் நல்ல உலகை சமைக்கும் முயற்சியாகும். இது பெருந்தன்மையின் ஒவ்வொருதுளி ஆர்வத்துடனும் மனிதத் தகுதிகளுடனுமே சாத்தியமாகும்.

கம்யூனிசப்புரட்சி கலையைக் கண்டு பயப்படவில்லை. முதலாளித்துவ சமூகத்தில் கலைஞரின் பாத்திரம் தனியனுக்கும் சமூகத்தின் பல்வேறு உருவங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டினால்

தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இது அவனுக்கு எதிரானதாகும். இதைக்குறித்து அவன் பிரக்ஞையுடன் இருக்கும்வரைக்கும் இந்த மெய்மை மட்டுமே கலைஞனை இயல்பான, புரட்சியின் கூட்டுக்காரனாக்கும்.

உள்பகுப்பாய்வு ஆய்வுசெய்யப் பட்டதும் இங்கு செயல்பாட்டுக்கு வருவதுமான, உன்னதம் நோக்கிய படிமுறைச்செயல்; ஓர்பகுதி ஈகோ விற்கும் அது புறக்கணித்து மறுக்கின்ற வெளிக்கூறுகளுக்குமிடையில் உடைந்துபோன சமநிலையை மறுசீரமைக்கப்பார்க்கிறது. இந்த மறுப்பு இலட்சிய ச்சயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு முனைகிறது. சகிக்க முடியாத தற்கால எதார்த்தமான சுயத்தினுடைய அகஉலகின் அனைத்துச்சக்திகளுக்கும் எதிராக இது அரணாய் நிற்கிறது. இது அனைத்து மனிதர்களுக்கும் பொதுவானது. இது தொடர்ச்சியாக மலர்ந்து வருகின்றது. தனியனின் மன உள்ளுணர்வினால் உணரப்படும் விடுபடுதலுக்கான தேவையானது தனது இயல்பான போக்கைமாத்திரமே தொடரவேண்டியிருக்கும். இப்படித்தொடரும் இசைவோட்டம் அடிப்படைத்தேவையான மனிதனின் விடுபடலுடன் இணையவே திசைவழிப்படும்.

எழுத்தாளர்களின் செயல்பாட்டின் கருத்துருவாக்கம்பற்றி இளம் மர்க்ஸ் எழுதிவைத்ததை நினைவுசுர்தல் பயனுள்ளது. எழுத்தாளர் வாழ்வதற்கும் எழுதுவதற்கும் இயல்பாகவே கட்டாயம் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டும். ஆனால் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் காச சம்பாதிப்பதற்காக வாழவும் எழுதவும்கூடாது... எழுத்தாளர் எவ்வழியிலும் தன்னுடைய பணியை வருவாய்க்கான வழியாகப் பார்க்கக்கூடாது. அது அதனளவில் ஓர் முடிவே. எழுத்தாளனைப் பெறுத்தள விலும் பிறருக்கும் மிகச்சிறியளவே வருவாய் வழியாக அது புலப்படும். தேவையானால் தன்னுடைய படைப்பின் இருத்தலுக்காகத் தன்னுடைய இருத்தலையே பலியாக்கலாம்... இதழியல் சுதந்திரத்தின் முதல் நிபந்தனையே அது ஓர் வியாபார நடவடிக்கை இல்லை என்பதுதான்(2). தமக்கே அன்னியமான முடிவுகளை நோக்கிய செயல்களைச் செய்யும் அறிவுசீவி அணிகளுக்கு எதிராக முன்னெப்போதையும்விட இவ்வாசகங்களைப் பொருத்திப் பார்க்கமுடிகிறது. (மேலும் அரசிற்கான காரணங்கள் என்று அழைக்கப்படும் பாணியினருக்கும் இதைப்பரிந்துரைக்க முடியும்.) கலையின் கருப்பொருளாகப் பரிந்துரைக்கவும் முடியும். கருப்பொருளை சுயாதீனமாகத் தெரிந்தெடுத்தல் என்பதும் அவனின் பண்பாட்டு எல்லைக்குள் அற்றுப்போயிருக்கும் அனைத்துத்தடைகளும் ஓர் கலைஞன் கோரக்கூடிய மாற்றமுடியாத உரிமையாகும். கலைத்துவப்படைப்பு எல்லைக்குள் அனைத்து நிர்ப்பந்தங்களில் இருந்தும் கற்பனை தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். தளைகளில் வைத்திருக்கும் எந்த முன்பணுவல் களின் கீழும் இயங்கக்கூடாது. எங்களை ஒன்றிணைந்து செயல்பட விரைவுபடுத்துவார்களுக்கு கலை இன்றைக்கோ நாளைக்கோ ஓர் அறிவுப்புலத்தில் கையளிக்கப்பட வேண்டும். தீவிரமான ஒப்பற்றதானதாக அதன்இயல்புடன் நாம் வைத்திருப்பதற்கு ஓர் முழுமறுப்புத் தெரிவிக்க

வேண்டும். கலையின் முழுமையான சுதந்திரம் என்ற வாய்பாட்டின்படி நாங்கள் சார்ந்தியங்குகின்றோம் என்ற எங்கள் ஆழமான உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

பூர்வாக்களின் எதிர்தாக்கு தலில் இருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள ஓர் புரட்சிகர அரசுக்கு உரிமையுண்டு என்பதற்கு நாம் இசைவடவேண்டும். அறிவியல் அல் லது கலை என்றபோர்வையின் கீழ் இது நடக்குமாயின் கூட அப்படியே. ஆனால் தற்காலிகமானதும் வலியுறுத்தப் படுவதுமான புரட்சித்தற்பாதுகாப்பின் வழிமுறைகளிற்கும் அறிவுத்திறன் படைப்புகளின்மீது நிபந்தனைகளை விதிப்பதற்கான உரிமைக்கும் இடையே ஓர் பாதாள வெளி உள்ளது. பொருளுற்பத்திச்சக்தியின் சிறப்பான வளர்ச்சிக்கு ஓர் மைய அதிகார த்துடன் சோசலிச சேனையைப் புரட்சி கட்டவேண்டுமாயின், அறிவுத்திறன் சார் படைப்பை வளர்க்க தனியன் களின் அதிகாரத்துடனான கலகச் சேனை ஒன்று துவக்கத்திலிருந்தே நிறுவப்பட வேண்டும். அதிகார முடையோர் வேண்டாம்; கட்டளை யிடுதல் வேண்டாம்; மேலிருந்து கட்டளைகள் வருவதான ஓர் சிறு தடமும் கூட வேண்டாம்! நட்புரிதியான கூட்டுக்கான ஓர் இடம் மட்டுமே வெளியிலிருந்து நிர்ப்பந்தம் எதுவு மின்றி, அறிஞர்களுக்கும் கலைஞர் களுக்கும் அவர்களுடைய குறிக் கோளைச்செய்து முடிக்க இதனால் சாத்தியமாகும். இது வரலாற்றில் முன்னர் எட்டப்படாதளவு உச்சமான தாயிருக்கும்.

சிந்தனைக்கான சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் அதேவேளை எங்க ளிடம் ஏதேனும் அரசியல் வேற்றுமை உணர்வைத்தீர்மானிக்கும் எண்ணம் ஏதுமில்லை என்பது இப்போது தெளிவாயிருக்கும். மேலும் தூய கலை என்றழைக்கப்படுவதை மீளக் கொணர்வது எமது விருப்பிற்கு வெகு தூரமானது. தூய கலை உண்மையில் மிக மோசமாக முடிவுகளைத் தருவிக்கும். கலையின் பாத்திரமாக நாம் கருதுவது சமூகத்தின் விதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளிற்காகப் பணிபுரிவதாகும். அது மறுக்கமுடியாதபடி மிக உயர்வான தாகும். எமது வழியில் கலையின் அதியுயர் குறிக்கோள், புரட்சிக்காக முழு ஈடுபாட்டுடனும் பிரக்கூயுடனும் தயார்ப்படுத்துவதாகும். ஆனால் கலை ஞர்கள் சுதந்திரத்துக்கான போராட்டத்தில் உதவுமுடியாத கலைஞன் தன்னிலையளவில் அதன் சமூக உள்ளடக்கத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டாலன்றி, தசை நரம்புகள்வரை அதன் பொருளை உணரும் வரையிலன்றி, பின் அதைத் தனது உள் உலகத்தில் அது எடுக்கும் உருமாற்ற வடிவத்தை கலையில் வெளிப்படுத்தினாலன்றி.

முதலாளித்துவ, ஜனநாயக , பாஸிஸ அரசுகளின் தற்காலத்தைய மரண ஓலத்தால் கலைஞர்கள் தாங்கள் வாழ்வதற்கான உரிமையையும் இழந்து விட்டதாக மிரண்டு போயிருக் கிறார்கள். முதலாளித்துவ சிதை வோடு தொடர்புக்கான அனைத்துப் பாதைகளும் வெட்டப்பட்டுவிட்டதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த

வகைத்தனிமையில் இருந்து தப்பிக்கும் சாத்தியம் என நினைத்து இயல்பாக த்தான் அவர்கள் ஸ்ராலினிஸ அமைப்புக்களை நோக்கித் திரும்புகின்றனர். ஆனால் இந்த முழுமையான உள்சீரழிவைத் தடுக்க வேண்டு மாயின் அவன் அங்கே இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவன் தனது சுய செய்திகளைக்கூட வெளியிட முடியாது. ஒரு சில பொருள்சார் பங்களிப்பிற்குப்பதிலாக, இவ்வமை ப்புக்கள் அவனிடம் தரக்குறைவான கொத்தடிமைத்தனத்தை எதிர்பார்க்கும். அவன் தனது இடம் வேறு என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். மனிதத்துவத்துக்கும் புரட்சிக்குமான விளைவுகளைச் சீரழிப்பவர்களிடையே அது இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். ஆனால் அசைக்கமுடியாத மெய்ப்பற்றோடு புரட்சிக்குப் பலியாக்க கூடியவர்களே அப்படிப்பட்டவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடம் மட்டுமே இந்தக் காரணங்களுக்காக ஓர் பயன்நிறைவு கிடும். இது மனித மேதமையின் அனைத்து வடிவங் களினதும் சுதந்திரமான வெளிப் பாட்டுடன் இருக்கும்.

இக்கோரிக்கையின் நோக்கம் ஓர் பொதுத்தனத்தைக்கண்டு பிடிப்பதே. அதன் மீதுமட்டுமே அனைத்து புரட்சிகளழுத்தாளர்,கலைஞர்சிறப்பாகப் பங்களிக்கமுடியும். மேலும் அந்தக் கலையின் விடுவிக்கைத் தற்காக்க முடியும். பல்வேறு வகையான தத்துவ, அரசியல், அழகியல் உந்துதல்கள் எல்லாம் பிழையான புரட்சிகர அரசிடமிருந்து அதாவது ஓரிடத்தில் பொதுத்தனத்தைக் காணமுடியுமென நாம் நினைக்கின்றோம். போட முடியும். இவர்களிருவகையினரும் பிற்போக்கு வாதக் காவலனாகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் ஸ்ராலினையும அவரது கையாள் காட்சியாவையும் சமரசமற்றமுறையில் மறுக்கவேண்டும்.

தனியாக்கப்பட்ட ஆயிரமாயிரம் சிந்தனையாளர்களும் கலைஞர் களும். இன்று உலகம் முழுமூதும் சிதறிக்கி டக்கிறார்கள் என்பது நாம் அறிந்ததே. அவர்களின் குரல்கள் முறைப் படுத்தப்பட்ட பொய்யர்களின் உரத்த பிற்பாட்டுக்களில் காணாமற் போய் விடுகின்றது. நூறாயிரக்கணக்கான சிறிய உள்ளூர் இதழ்கள் தங்கள்கூடப் போன்ற இளம் சந்ததியினரைத்திரட்ட முனைகின்றனர். இவர்கள் புதிய பாதைகளையே எதிர்பார்க்கின்றார்கள், மானியங் களையல்ல. கலையில் இருக்கும் முன்னோக்கிய ஒவ்வொரு சக்தியும் பாஸிஸச் சக்திகளால் சீரழிக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஒவ்வொரு சுயமான படைப்பும் ஸ்ராலினிஸ்டுக்களால் பாஸிஸம் என அழைக்கப்படுகிறது. இப்போது சுதந்திரமான கலைச் சக்திகள் தற்போது பிற்போக்குவாதத் தீர்ப்பிடல்களிற்கெதிராக ஒன்றுபட வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது.

அவை இருத்தலுக்கான உரி மையை உரத்துக்கோரவேண்டும். (சுதந்திரப்புரட்சிகரக் கலைக்கான அனைத்துலப் புரட்சிகர அமைப்பு) இத்தகைய சக்திகளின் இணைப்பே சுதந்திரப் புரட்சிகரக் கலையின் நோக்கமாகும். இது பரவலாக் கப்படவேண்டியது அவசியம் என நாம் நம்புகிறோம்.

(2)மார்க்ஸ் இதழியல் சுதந்திரம் பற்றி ரைன்லாண்ட் மாநாடு இதழில் நிகழ்த்திய விவாதம். 'ரைனிடெற்றஸைற்றாங்' மே; 19, 1842.

மானுடம் வெல்லுமம்மா

- தேவகாந்தன் -

ஐன்னலுக்குள்ளால வெளிய

வெறிச்சுப்பாத்தபடி இருக்கிறா, மாமி.

வானத்தில் நிலா பூத்திருக்கு.

மன்மினிப்பூச்சிகளாய்ச் சில நட்சத்திரங்கள்.

மேகம் துண்டு துண்டாய்

அசைஞ்சுகொண்டிருக்கு. இதிலயெல்லாம்

மாமியினர் கவனம் பதிஞ்சிராதெண்டு

எனக்குத்தெரியும்.

அவ ஏமாறிப்போனா. அவவினர் எண்ணம், எதிர்பார்ப்பு நம்பிக்கையெல்லாம் வெடிச்சுச் சிதறிப்போச்சு. ஒரு வார்த்தையில் அவவை அந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்கியிருந்தான் சேரன்.

எவ்வளவு நேரமாச்சு ! மாமி இருந்த

இடத்தைவிட்டு ஒரு சொட்டு நகரேல்லை.

இந்தப்பக்கம் அந்தப்பக்கம் திரும்பிக்கூடப்

பார்க்கேல்லை. பாக்க

எனக்குப்பாவமாப்போச்சு. சேரன் மேல கோபம்

கோபமாய் வந்தது. பேசாமல் வாயை

வைச்சுக்கொண்டு சும்மாயிருந்திருக்கலாம்.

வாய்க்கு வாய் காட்டுறது, கிண்டலடிக்கிறது

இப்ப பாசனாப்போச்சு. பெரிய வீரமெண்ட

நினைப்பு. அவ எதையோ கேக்க ... இவன்

எதையோ சொல்ல ... இப்ப மாமி

முகத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு இருக்கிற

நிலமை ஏற்பட்டுட்டுது. நாளைக்கு

ஊருக்குப்போறவா தானே , என்ன

விசுசர்க்கையெண்டாலும்

கதைக்கட்டும், கேக்கிற கேள்விக்கு

சமாதானமாய் ஒரு பதிலைச்சொல்லி

வைப்பமெண்டு ஒரு யோசனையில்லை. சும்மா

மரம்மாதிரி வளர்ந்ததுதான் மிச்சம்.

மூண்டு மாசத்துக்கு முந்தி ஆறுமுகம்

அண்ணனர் கொழும்பிலயிருந்து கொண்டுவந்த

மாலினியினர் கசெற்றைப்பார்த்தவுடனேயே

மாமிக்கு ஊருக்குப்போற ஆசை லேசாய்த்

துவங்கியிட்டுது. பிறகு மாலினியும் புருசனும்

வெளிநாட்டுக்குப் போகப்போகினமெண்டு

கடிதங்கள் வர வர, கட்டாயம் ஊருக்குப்

போகத்தான் வேணுமெண்டு ஆய்க்கினை

பிடிக்கத் தொடங்கிட்டா என்னோட.

இது மாலினியையும் புருஷனையும்

பார்க்கிறதுக்கான ஆசை

மட்டுமில்லையெண்டது எனக்குத் தெரியும்.

ஊரைப் பார்க்கிற தவனமும் வந்திட்டுது. மாமி

தன்பாட்டிலயிருந்து புறுபுறுக்கவும்

துவங்கியாச்சு. இனி அவவைத் தாக்காட்டுறது

வலு கஸ்ரம்.

அதுக்காக உடனேயே கூட்டிக்கொண்டு போய

எயாப்போட்டில வைச்சு பிளேன் ஏத்தி

அனுப்பியிட ஏலுமே? ஈ.சி. எடுக்கவேணும்,

பொலிஸில சேர்டிபிகேற் எடுக்கவேணும், விசா

கிளியறன்ஸ் அடிப்பிக்க வேணும்... இப்படி

எத்தினையோ காரியங்கள் இருக்கு.

எல்லாத்தையும்விட, போகிற நேரத்தில

கொழும்பு நிலவரம் சுமுகமாய் இருக்கிறதும்,

யாழ்ப்பாணப் போக்குவரத்து சகஜமாய்

இருக்கிறதும் முக்கியம்.

அதால, கொழும்பில இருக்கிற என்ற தங்கச்சி

ராசத்திற்கு அங்கத்தைய நிலமையைக்

கேட்டு கடிதம் எழுதினன்.

இலங்கை வற யோசனையொண்டும் இப்ப

வேண்டாம், கிளாலிப் பாதையில் போய்வறது

மாமிக்குச் சிரமமாயிருக்கும், இந்தியா

திரும்பவாறதுக்கு இந்தியன் எம்பஸியில விசா

எடுக்கிறது அதைவிடக் கஸ்ரம் என்று ராசம்

பதிலெழுதினாள்.

ராசம் யாழ்ப்பாணத்திலயிருந்து கொழும்பு

வந்து ஏழெட்டு வருஷமாகுது. அவளுக்குக்கூட

குடும்பத்தோட சென்னையில் வந்து

வசிக்கிறதுதானாம் விருப்பமாயிருக்கு. விசா

எடுக்கிற கஸ்ரத்தால அது தள்ளிப்

போய்கொண்டு இருக்குதாம்.

ஆனால் அதுமட்டுமே காரணமில்லை.

ராசத்தினர் புருஷனுக்கு கொழும்பில

போஸ்ரல் டிப்பார்ட்மென்ரில வேலை. நல்ல

சம்பளம் எடுக்கிறார். பென்சனுக்கு இன்னும்

ரண்டோ மூண்டு வருஷம் இருக்கு.

அதுவரைக்கும் கொழும்பில காலத்தைக்

கழிச்சிடுறதுதான் ராசத்தினர் உண்மையான திட்டம்.

அதுவும் சரியான ஒரு யோசினைதானே? ராசம் காயிதம் போட்டிருக்கிறதைக் கூறி நிலமை அங்க நல்லாய் இல்லையாம், அதால் இப்ப கொழும்புக்குப் போறதை நினைக்காமல் விடுகிறதே நல்லதென நான் சொன்னன். அதுக்கு, 'அவள் இப்பவும் அங்கதானே இருக்கிறாள். பிறகு... அங்க நிலமை சரியில்லையெண்டால் என்ன அர்த்தமெண்டு கேட்டு மாமி என்னோட சீறத்தொடங்கியிட்டா. மனுஷிக்கு பிடிச்சராவிக் குணம். நினைச்சால் நினைச்சதை அப்பவே செய்யவேணும். புருஷன் உயிரோடயிருந்த காலத்திலயே அந்தாளினர் பேச்சைக்கேட்டு நடந்ததில்லை. தலைக்கு மேல பிள்ளைகள் வளர்ந்தபிறகுசுட அதுகளினர் பேச்சையும் கேட்காமல்தான் மனுஷி நடந்தது.

போன மாசம் நோர்வேயிலயிருந்து அவர் ரெலிபோன் எடுத்தார். நான் எல்லாம் விபரமாய்ச் சொல்லி முடிவெடுக்கிற பொறுப்பை அவரிட்டயே விட்டுட்டன். தாயைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார். மனுஷி சம்மதிக்கேல்லை. பிறகு நான் பேசும்போது, 'கட்டாயம் போகவேணுமென்று நிிக்கிறா, போட்டு வரட்டுக்குமன். போனால் வாறது கஷ்டம்தான். கஷ்டப்பட்டும். அதுக்குத்தானே போக வில்லங்கப்படுகிறா? நீங்கள் தேவையானதுகளைச் செய்துகொடுங்கோ. நான் அதுக்கான காசை அடுத்தகிழமை அனுப்புறன் என்று சொன்னார்.

காசு வந்தவுடன் சேரனை விட்டுத்தான் எல்லாக் காரியத்தையும் முடிப்பிச்சுக் குடுத்தன். அதால் எனக்குத்தான் நடட்டம். அவனை அனுப்பினால் எல்லாத்துக்கும் ஒற்றைக்கு ரட்டைச் சிலவு.

இப்பிடி எல்ல ஆயித்தமும் நடந்துகொண்டிருக்கிற சமயத்தில், கொழும்பு சென்ட்ரல் பாங்கில குண்டு வெடிச்ச செய்தி வந்தது. என்ன செய்யிறதெண்டு தெரியாமல் நான் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அவராயே போன் எடுத்தார். நான் பிரச்சினையைச் சொன்னேன். கொஞ்ச நாள் கழிச்சு போகலாமெண்டும், பிளைற் றிசேர்வேஷனைக் காஞ்சல் பண்ணச் சொல்லியும் தாயிட்டக் கேட்டிருக்கிறார். அவ மாட்டெனெண்டு ஒரே வார்த்தையில் சொல்லியிட்டா. 'எழுபது வயசாகுது. என்னை எவன் எதுக்குச் சந்தேகப்படப்போறான்? இல்லை, அப்படியே பிடிச்சுத்தான் என்ன செய்திருவான்? நான் போறது

போறதுதான். அவருக்கும் கொதி ஏறியிட்டுது போல. கொண்டு போய் பிளைற் ஏத்திவிடுங்கோ, அப்படியே பரமேஸ்குக்கு போன் பண்ணி அம்மா வாற விஷயத்தைச் சொல்லுங்கோ எண்டு என்னைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லியிட்டு போனை வைச்சிட்டார். வழக்கமாய் கடைசியில பேசுறது நிஷாவோடதான். நிஷாக்குட்டி... என்ற செல்லக்குட்டியெண்டு செல்லம் பொங்கப் பொங்கப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். பதினாறு வயசாகுதெண்டாலும் கடைசிப்பிள்ளை எண்டபடியால் சரியான செல்லம். அண்டைக்கு நிஷாவோடசுடப் பேசேல்லை.

பிள்ளையொண்டுக்கும் அவ
கொழும்புக்குப் போறது விருப்பமில்லை.
படபட வெண்டு பேசினாலும் முண்டுக்குமே
அவ்வில பாசம் அதிகம். அவவுக்கும்
அப்படித்தான். இருந்தும் ஒண்டினர் பேச்சையும்
கேக்காமல் மாமி பயணத்திற்கு ஆயத்தம்
பண்ணத் துவங்கியிட்டா.

அண்டு முழுக்க ஒருத்தரும் அவவோட
பேசேல்லை. காரணத்தையெல்லாம் பகுத்துப்
பார்க்க மாமியால முடிஞ்சிராது. அவவும்
முஞ்சையை நீட்டிக்கொண்டு பேசாமல்
இருந்திட்டா. நேற்று ராத்திரி நிஷாவைக்
சுப்பிட்டு பக்கத்தில வைச்சுக்கொண்டு
கதைசொல்லத் துவங்கியிருக்கிறா. நான்
குசினிக்குள்ள அலுவலாய் இருந்தன் அப்ப.
என்ற காதலையும் கதை விழுந்தது. முந்தி ஒரு
மழைநாளில் எனக்கும் அந்தக் கதையைச்
சொல்லியிருக்கிறா.

"ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அம்பத்து
நாலிலயோ அம்பத்தஞ்சிலயோ
யாழ்ப்பாணத்தில சரியான குறாவளி அடிச்சது.
வீடுகளெல்லாம் இடிஞ்சு விழுந்து...
மரங்களெல்லாம் பாறி... ஆடு மாடு
கோழியெல்லாம் செத்து... காத்தும் மழையும்
சேர்ந்து பயங்கரமாய்ச் சன்னதம் போட்டுது.
சனங்களெல்லாம் ஆப்பிட்ட துணிமணியோட
கோயில்லயும் பள்ளிக்கூடத்திலயும் போய்
ஓதுங்க வேண்டியதாய்ப் போச்சு. ரண்டு
நாளாய் வெந்த வாய்க்கு வெறுந்தண்ணியும்
கிடைக்கேல்லை. பெரியாக்கள் சரி...
சின்னப்பிள்ளையள் என்ன செய்யுங்கள்?
எல்லாம் மயக்கம்போட்டு

விழுத்துவங்கியிட்டுதுகள். அந்த நேரத்தில
பேக்கரி அப்புகாமிதான் பாண் போட்டுக்
குடுத்து சனங்களைக் காப்பாத்திச்சது. அந்த
மனிசன் பட்டபாடு... அப்ப நான்
சின்னப்பிள்ளைதான்... எண்டாலும் எனக்குத்
தெரியும். அதுமட்டுமில்லை. கெதியாய்
மழையும் காத்தும் நிண்டு பழையபடி
சனங்களினர் வாழ்க்கை சீரான நிலமைக்குத்
திரும்பவேணுமெண்டு அப்புகாமி நேத்திசூட
வைச்சதாம். அப்படியே அடுத்த நாள் புயல்
நிண்டுபோக, பேக்கரிக்கு முன்னால நிண்ட
அரசமரத்துக்குக் கீழ் பிள்ளையார் வைச்சு
வெள்ளி தவறாமல் விளக்குவைச்சு வந்தது.
மாமிக்கு கதைசொல்ல நல்லாய் வரும். நானும்
மெய்ம்மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தன்.

'போன ஆடிக்கலவரம்மட்டும் அப்புகாமி
அங்கதான் இருந்தது. பிறகு... போன வந்த
இடம் தெரியாது. நான் இஞ்ச வரேக்ககூட
பேக்கரி பூட்டித்தான் இருந்தது. அப்புகாமி

இருக்கிற வரைக்கும் அரசடிப் பிள்ளையாரினர்
விளக்கு வெள்ளி தவறாமல்
எரிஞ்சுகொண்டிருந்தது. அது போன பின்னால
சீவரத்தினம் ஏனோதானோவெண்டு
இருந்துவிட்டு ஒரு வெள்ளியில
விளக்கேத்திக்கொண்டிருந்தான். இப்ப என்ன
நடக்குதோ? இப்படி ஒரு சிங்கள மனிசன்
உபகாரம் பண்ணி, பக்திமானாயும்
இருக்கிறதெண்டால்... அந்த ஆள் எவ்வளவு
நல்ல மனிசனாய் இருக்கவேணும்!
மாமி அப்புகாமி... அப்புகாமியெண்டு
முச்சுக்கொரு அப்புகாமி போட்டது எனக்குப்
பிடிக்கேல்லை. பத்திக்கொண்டு வந்தது.
ஆனால் ஆரிலயெண்டு கோபிக்க ஏலும்?
பேசாமல் இருந்திட்டன். நேத்தையில்க் கதை
இப்படி முடிஞ்சது.

இண்டைக்கென்னடாவெண்டால்... இரவு
எட்டரை ஒன்பது மணி இருக்கும்:
நாங்களெல்லாம் சாப்பிட்டுட்டு ரீ.வி.
பாத்துக்கொண்டிருந்தம். வெளியிலயிருந்து
சேரன் வந்தான். கையிலிருந்த பேப்பரை
எனக்கு நேரே விசியிட்டு கதிரையில போய்
யொத்தெண்டு இருந்தான். நான் பேப்பரை
எடுத்து முன்பக்கம் விசிச்சன்.

'கொழும்பில் வீடு வீடாகச் சோதனை-
சந்தேகத்தின் பேரில் 500 பேர் கைது- லாட்ஜ்
அறைகள், வாடகை வீடுகள் தமிழருக்கு
மறுப்பு- ஆயிரக்கணக்கான தமிழர் வீதியில்
தவிப்பு' என்று இருந்தது.

ஐந்நூறு பேரா?

-நான் திகைச்சுப் போனேன்.

'அய்ந்நூறு பேரெண்டு பேப்பரில
போட்டிருக்கிறான். குறைஞ்சது ரண்டாயிரம்
பேரையாவது பிடிச்சிருப்பாங்கள்' என்று சேரன்
கொதிச்சான்.

சுவரோட சாயஞ்சிருந்த மாமி என்னிட்டிருந்த
பேப்பரை வாங்கிப் படிச்சுக்கொண்டிருந்தா.
ராவெண்டாலும் நல்ல வெளிச்சமிருந்தால்
சூர்ந்து சூர்ந்து பாத்து வாசிக்க மாமியால
ஏலும்.

சேரன் இவ்வைய் பாத்து, 'இந்தமாதிரியான
நேரத்தில கொழும்புக்கு ஏன் போகவேணும்,
அப்பம்மா? உங்களுக்கும் கஸ்ரம்: பரமேஸ்
மாமிக்கும் கஷ்ரம். நாளைக் காலமைப்
பிளையிறறை கான்சல் பண்ணுவம். ஒரு
கிழமை, பத்து நாளில் நிலமை சீராகியிடும்.

அப்ப போய்க்கொள்ளலாம்' எண்டான்.
குனிஞ்சு பேப்பர் வாசிச்சுக்கொண்டிருந்தவ
நிமிர்ந்து சேரனை, என்னை,
உஷாவையெல்லாம் ஒருக்காப் பாத்தா. பிறகு
குனிஞ்சுகொண்டு யோசனையில் இருந்தா.
கொஞ்சநேரம் போக, தொண்டையைச்

செருமினா. 'பரமேஸ் பதினைஞ்ச இருபது
1) வருஷமாய்க் கொழும்பில இருக்கிறாளெல்லே?
சத்திவர சிங்களவர்தான் இருக்கிறாங்கள்.
இருந்தாலும் இவ்வளவு காலத்தில் ஒரு கஷ்டம்
வரேல்லை. அது ஏனெண்டு நினைக்கிறாய்,
தம்பி?

...

'ஏனெண்டால்... அப்புகாமி மாதிரி நாலு
சிங்களவன் அங்க இருக்கிறான்.'

அப்புகாமியின்ர பேரைக் கேட்டதும் சேரன்ற
முகம் விகாரமாய் மாறிப்போச்சு. ஏதோ
சுடச்சுடச் சொல்ல வாயெடுத்தவன், பிறகு
என்ன நினைச்சோ அடங்கிக்கொண்டான்.
எண்டாலும் உள்ளடங்கின கோபம் லேசாய்த்
தன்னை வெளிக்காட்டாமல் விடேல்லை.
'அப்புகாமியன் இருந்தது அந்தக்காலம்,
அப்பம்மா. இப்ப ஒரு அப்புகாமிசூட இல்லை.
எல்லாரும் செத்திட்டாங்கள்!'
துடிச்சப்போனதுபோல நிமிர்ந்தா மாமி. ஏக்கம்
முகத்தில் வழியவழிய என்னைத்
திரும்பிப்பாத்தா.பிறகு ஜன்னல் பக்கமாகத்
திரும்பினா.

அவ்வளவுதான்.

நேரம் போய்க்கொண்டே இருந்தது.
நிஷா படுக்கப் போயிட்டா.

ரீவியை நிப்பாட்டியிட்டு உஷாவம்
படுக்கப்போயாச்சு.

சேரன் சாப்பிட்டுட்டு கைகழுவிவிட்டும்
வந்திட்டான்.

... மாமிமட்டும் இருந்த ஸ்திதி மாறேல்லை.

வெகுநேரத்துக்குப் பிறகு ஏதோ
தீர்மானத்துக்கு வந்திட்டது மாதிரி மாமி
தலையசைச்சா. பேந்து மெள்ளமாய்
எழும்பினா. பாயை எடுத்து விரிச்சிட்டு,
கலையணியைத் தூக்கிதொம்மெண்டு
தலைமாட்டில போட்டா. பிறகு
முருதடிப்பிள்ளையாரேயெண்டு கூவியடி
பாயில அமர்ந்தா.

சேரனைநோக்கி நிமிர்ந்த முகத்தில்
பளீரெண்டு அப்படி ஒரு தெளிவும் பிரகாசமும்!

பின் நிதானமாய்ச் சொன்னா: 'தம்பி, நீ
சொன்னமாதிரி ஒருநாளும் இருக்காது, ராசா.
அந்தளவு சிங்களவரில ஒரு அப்புகாமிசூட வே
இல்லாமல் போகும்? எந்த இடத்திலயும் ஒரு
நல்ல மனிசன்சூட இல்லாமல் போறது
படைப்பிலேயே இருக்காது, ராசா. இல்லாட்டி...
அங்ககயெல்லாம் என்னெண்டு மழையெய்யும்?...

சொல்லியிட்டு மாமி சரிஞ்சு படுத்திட்டா.

படுக்கும்போது முகத்தைப் பார்த்தன்.

கொஞ்சம் சிரிச்சது மாதிரித் தெரிஞ்சது.

நான் அப்படியே உறைஞ்சபோனன். அவ

சொன்னதுசூட இல்லை, அந்தச்

சிரிப்புத்தான்...

புதிய கண்டங்களுக்கு முன் நன்னம்பிக்கை
முனைகளே கண்டடையப்பட்டன.
மானுடம் வெல்லும்மா எண்டு ஆரோ பாடினது
ஞாபகமாச்சது.
அனைவரையும் ஜெயவர்த்தனாக்களாகவே
எண்ணியிருந்த என் நினைப்பு... இப்போது
சுட்டது!

ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

2) சமரில் வெளியாகும் பெயரிடப்படாத
கட்டுரைகளுக்கு எப்படி நயாகரனை
பொறுப்பாளி ஆக்கமுடியும்? என்ற நியாயமான
சமுசயம் உங்களுக்கு எழலாம். 'சமரி'ல்
பெயரில்லாமல் வெளியான கட்டுரைகள்
பி.நயாகரனின் பெயரில் 'புன்னகை' -01லும்
'அம்மா' -07லும் வெளியாகின. தவிர
நாமறிந்தவரை 'சமரி' ஆசிரியரிடத்தில்
நயாகரனைத் தவிர வேறெவரும் கிடையாது.
அப்படி நயாகரனை தவிர்த்து வேறு
ஆசிரியர்களும் இருப்பாராயின் ஒட்டு
மொத்தமாய் கூண்டோடு கல்வெட்டு
பாடவேண்டியதுதான்.

ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

எவ்வழியிலும் நாம் இவ்வறிக் கையின்
ஒவ்வொரு கருத்தையும் வலியுறுத்தவில்லை.
இவற்றைப்புதிய திசையிலான முதற்படியாக் கருதலாம்
என்று நாம் எண்ணுகிறோம். கலையின்
காவலர்களையும் ஒவ்வொரு நண்பர் களையும்
ஒருதடவை இதைக் கேட்கும்படி நாம் கேட்கிறோம்.
இதே விண்ணப்பத்தை இடதுசாரி வெளி யீடுகள்
அனைத்தையும் நோக்கி வைக்கிறோம். இவர்களே
உடனே அனைத்துலக அமைப்பில் பங்கேற்கக்
கூடியவர்கள். மேலும் இதன் நோக்கையும் செயல்படும்
முறையையும் கருத்தில் கொள்ளக்கூடியன.

கடிதத்தொடர்புகளின்வழி இதழ் களின்வழி,
அடிப்படைத்தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டதும்
அதன்பின்னர் நாம் தேசிய, உள்ளூர் கூட்டமைப்புக்கு
ஏற்பாடு செய்வோம். இறுதி நடவடிக்கை யாக உலகக்
கூட்டமைப்பின் கூட்டம் இருக்கும். இறுதியாக இது
அனைத் துலக அமைப்பிற்கு அடித்தளமிடும்.

நமது நோக்கு:

- ◆ கலையின் விடுதலை - புரட்சிக்காக
- ◆ புரட்சி - கலையின் முழுமையான விடுதலைக்காக

ஆந்திர பிரட்டன்
டீகோ ரிவேரா

திரைப்பட பார்வையாளர்களும் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளுதலும் எஸ்.வீ.ற.:பேல்

தமிழ்த்திரைப்படம் பார்க்கும் மக்களைப் பொதுவாக 'மக்கள்' என்று எளிதாகச் சொல்லிவிட்டு விடமுடியாது. தமிழ்த்திரைப்படங்களைப் பார்ப்பவர்கள் என்றவகையில் அவர்கள் பார்வையாளர்கள், அதற்காகச் செலவிடுவோர் என்றவகையிலும், அதை, அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வோர் என்றவகையில், பெறுவோர் / நுகர்வோர். குறிப்பிட்ட சங்கேதங்கள் பொதிந்து வைக்கப்பட்ட பனுவுலாகத் திரைப்படத்தைக்கருதும்போது சமிக்ஞையை அவிழ்ப்போர் என்றும் பல்வேறு நிலைகளில் இருக்கின்றனர். இவற்றையே போலவே இப்பார்வையாள மக்களை வேறுவிதங்களிலும் பாசுபடுத்தலாம்.

பார்வையாளக்குழுக்கள்:

தமிழ்த்திரைப்படம் வெளியிடப்படும் நிலவியல் பகுதிகளில் இருப்பவர்கள் அவர்களை அறிந்தோ அறியாமலோ திரைப்படத்திற்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். இவர்களைப் பொதுவான குழு¹ அல்லது வெகுமக்கள் குழு(mass) என்று பாசுபடுத்தலாம். இந்தமக்களை, எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் திரைப்படத்திற்குப் பொதுவான மக்கள் குழு என்பதே சரி. இந்த வெகுமக்கள் குழு ஓர் மொழிக்கூரிய, நிலவியல் எல்லைக்குள்ள்தான் இருக்கும் (உ-ம் தமிழ்நாடு, இலங்கை, மொரிசியஸ், மலேசியா, சிங்கப்பூர்) ஓர் அரசுக்குரிய அல்லது பண்பாட்டு நிலவியல் எல்லைகளுக்குள் வராது.

குறிப்பிட்ட சில காரணங்களுக்காகத் திரைப்படம் பார்க்கும் குழுவொன்றும் இருக்கிறது. இது சமூகத்தில் இருந்து கொண்டு தங்கள் தேவைகள் சார்ந்து வெளிப்படையான செயல்பாடுகளுடன் உள்ள குழுவாகவோ, வெளிப்படையாக செயற்பாடுகள் இல்லாமலோ இருக்கும். பொதுவாக அமைப்பில்லாத குழுக்கள் இவை. அரசியல் சார் வசனங்களுக்காக, அவிழ்த்துப்போடும் க ர ட் ச ி க ளு க் க ர க , சமய, சாதியக் குறிப்பான்களுக்காக, அடித்தடிக்காக, பாட்டுக்காக, சில நகைச்சுவைக் காட்சிகளுக்காக என்று

திரைப்படம் பார்ப்பவர்கள்.

இரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கும் முக்கியமான குழுவே அடுத்தது. நடிகர்களின், இயக்குனர்களின் தீவிர ரசிகர்களும் அழகியல், தொழிநுட்ப, வெளிப்பாட்டுத் திறன்களை விரும்பி 'கலைப்படம்' என்று பார்ப்பவர்களும் இக்குழுவின் இருபிரிவுமாகும். இவர்கள் தீவிரத் தேர்வுடன் திரைப்படம் பார்ப்பார்கள்.

நல்லபடம், நல்லாயில்லாத படம் என்பனதான் உண்டு என்று சொல்லி, கலைப்படம் என்ற வகையைப் புறந்தள்ளினாலும் இவ்விரு பிரிவினரிடமும் குழு நடத்தைகள் காணப்படுகின்றன. நல்லபடம் விரும்பிப் பார்ப்போர் என்ற பிரிவாகவும், குழு நடத்தைகளை வெளிப்படுத்தும் (ரசிகர்மன்ற) ரசிகர்கள் என்ற பிரிவாகவும் இவர்களைப் பார்க்கலாம்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை கண்தானம், ரத்ததானம், தண்ணீர்ப்பந்தல், இதழ்வெளியீடு, மாநாடு (கட்சி நடவடிக்கை) என்று ரசிகர் மன்றக் குழுச் செயல்பாட்டு நடத்தைகள் இன்று வெளிப்படை. இதனாலேயே இவர்கள் வெகுமக்களில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றனர்.

திரைப்பட சபாக்களும் (Film club or Film society) மேற் சொன்னவற்றுக்குச் சற்றும் குறையாத குழுநடத்தையை வெளிப்படுத்துவனவே. எழுத்து வெளியீடுகள், குறிப்பாகத் திரைப்படங்களைத் திரையிடல், ரசனை குறித்த விவாதம், படம்பார்க்கும் முறைகள்-ரசனைகள் குறித்த உரையாடல்கள் என்பன குழுநடத்தைகளாக இவர்களை வெகுமக்களில் இருந்து வேறுபடுத்தி நிற்கிறது. அதேவேளை இவ்விரு பிரிவினரும் பொதுவான ஓர் தன்மையினால் ஒரே குழுவினையே வருவர். இவர்களுடைய ரசனைத் தன்மை, கோரல், வினாக்கள் திரைப்படங்களின் தன்மையை நிர்ப்பந்திக்கிறது. திரைப்படங்களின் கரு, இவ்விரு பிரிவினரின் விருப்பிற்கேற்பப் பல இடங்களில் மாறுவது கண்கூடாகிறது. ரசிகர்கள் ஒருபடி மேலே போய் கருக்கள், கையாளும் வடிவம், பாத்திரப்படைப்பு, உடை, தலைமயிர், நடை வரைக்கும் இப்படித்தான் வேண்டும் என வேண்டுகல் வைக்கின்றனர். கலைப்படத்தினரோ, தாமறிந்த கலைக் கோட்பாடுகளின் அடைப்புக்குறிக்குள் அல்லது கலைக்கோட்பாடுகளுக்கும்

பிடிபடாத அடைப்புக்குறிக்குள் வரும் படங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள், அதை விமர்சனமாக எழுதுகிறார்கள், படமாக வரவைக்கிறார்கள்.

வாணிபத் திரைப்பட ஊடகவலைப் பின்னலில் சிக்குண்டு அவ்வூடகத்தின் மூலமாக உருவாக்கப்படும் பழக்கத்துக்கு உள்ளாகிய பார்வையாளரே வெகுமக்களில் சரியான இளிச்சவாயர்கள் அல்லது அப்பாவி நுகர்வோர். இவர்கள் விளம்பரத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டு, 'சும்மா' கடைக்குப் போய், 'சும்மா' எதுக்கும் இருக்கட்டுமென்று வங்கிமட்டையை (bank card) கொடுத்து, 'சும்மா' பொருட்களை வாங்கிக் குவிப்பதுபோல் ; படங்களைப் பார்த்துக் குவிக்க, கட்டாயப்படுத்தப்படும் அப்பாவிப் பார்வையாளர். அனைத்துப் பார்வையாளர்களும் ஏதோ ஓர் குழுவில் இருப்பதன்மூலம் திரைப்படத்தில் ஏதோ ஓர் செய்தியை அவிழ்க்கும் செயலைச் செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில்...

செய்திக் தொடர்பு ஊடகமாக:

திரைப்படம் இந்த வகையில் கூர்ந்து பார்க்குமளவு ஓர் வெகுமக்கள் ஊடகமா? என்றுவரும் கேள்விக்கு இயல்பாகவே இதிலென்ன சந்தேகம் என்று பதில் கேள்வி எழுந்து இயல்பே. ஆனால் தொடர்பூடகம் ஒன்றின் இயல்புகளுக்கும் திரைப்படத்திற்கும் பொருத்தப்பாடு இருக்குமா? திரைப்படத்தின் நோக்கத்திற்கு (செய்தி, பொழுதுபோக்கு இன்னபிற), வடிவத்திற்கு, பொருண்மைக்குத் தொடர்புடையதாக திரைப்படத் தயாரிப்பாளரும் பார்வையாளரும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட இதுதான் திரைப்படம் என்ற ஓர் அடையாளம் இருக்கும்.

பார்வையாளர், அவர்கள் முன்னரேயே பார்த்துப் பழகிய அனுபவங்களில் இருந்து கட்டமைக்கப்பட்ட திரைப்படத்துக்கே யென்றான, குறிப்பிட்ட, முன்சூட்டிய விளக்கங்களை வைத்திருப்பர். இந்தவிளங்கங்கள் ஒருவிதமான சட்டகங்களாக (Frame) அல்லது வார்ப்புக்களாக (Mold) உருவாக்கி வைத்திருப்பர். இத்தகைய சட்டகப்படுத்தல்கள் எப்போதும் மாறாத அமைப்புடையனவாய் பெரும்பாலும் இருக்கும். இம்மாறாத சட்டகப் பொதுமைகளால் தான், தனிமனிதத்திரிபுகள், வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும் கூட அதையும் விஞ்சிய ஓர் 'சூட்டுமனோநிலை' பார்வையாளரிடம் காணக்கிடைக்கிறது.

முன் அனுபவமில்லாப் பார்வையாளர்

கூட பிற ஊடகங்கள் வழியாகவும், தொடர்ந்து பார்ப்பதன் வழியாகவும் சட்டகப்படுத்தல்களைப் பழக்கிக் கொள்கின்றனர். இதற்குப் பிற பார்வையாளர்களின் சுற்றுச்சூழல் அவர்களுக்கு உதவுகிறது. இப்படியான 'போன்மையடைய' சட்டகங்கள் களின் துணையிருந்தும் கூட ஒரே மாதிரியான சட்டகங்களுக்குள்ளேயே ஒரே உள்ளடக்கம் பலவித பொருண்மை வேறுபாடுகளைத்தரவும், வேறுவேறு பின்பாட்டு அமைப்புகளில் இன்னும் வேறு பொருண்மைகளைத் தரவும் கூடுமாகிறது. ஊடகத்தின் (திரைப்படத்தின்) தன்மையைப் பொறுத்தே அதன் அளவு வேறுபாடுகள் அமையும். ஊடகமே பெரும்பாலும் இவற்றை 'நிர்ணயிக்கும்' காரணியாக அமைகிறது. ஒரேமாதிரியான சட்டகப் படுத்தல்களை, திசைவழிப்படுத்தப்பட்ட குறிப்பிட்டாக் கங்களையே (Significations) ஊடகமும் முன்வைக்கிறது. வேறுவிதமாகச் சொன்னால் ஓர் குறிப்பிட்ட மெய்மையை, அனுபவத்தை, பொருண்மையை குறிக்கப்பட்ட விதத்தில்தான் பார்வையாளர் பெற வேண்டும் என்று ஓர் திசை சட்டகப்பட்டு அதையே பார்வைக்குக் கொடுக்கின்றனர்.

திரைப்படம் இப்படிப் பொதுவாகப் பழகிய ஒரு கதையாடலை ஏற்படுத்துவதுடன் மீப்பண்பாட்டு வடிவங்களை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கின்றது. எனவே குறிப்பிட்ட கதையாடல் அமைப்பை அதன் விளைப்படிமுறைகளை, முன்சூட்டியே தீர்மானிக்கப்படக்கூடிய படிமங்களை, சில குறிப்பிட்ட, மீண்டும் மீண்டும் வரும் அடிக்கருக்களைக் கொண்டதாகத்தான் திரைப்படம் இருக்கும்.

நாம் ஓர்மத்துக்குள்ளாக்க வேண்டியது "நான் என்ன எடுக்கிறேனோ அதான் படம். நீ என்ன நடிக்கிறாயோ அதான் நடிப்பு. அதை ஜனங்க பார்த்துத் தீரணும், அது அவங்க தலையெழுத்து" (காதலிக்கநேரமில்லையில் நாகேஷ் பேசும் வசனம்) என்ற மாதிரியான திரைப்படங்களையல்ல. பண்பாட்டில் திரைப்படம் எமது பார்வையாள-மக்களால் எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறது; பண்பாட்டை அது என்னவாகக் காட்டுகிறது; திரைப்படம் என்னவாக இருக்கிறது என்றே திரைப்படங்களைப் பார்க்கவேண்டியுள்ளது.

புராணிகத் திரைப்படங்கள்:

இப்படிப் பார்க்கப்படுவதற்குத்

திரைப்படம் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று சந்திரனை வெறுங்கண்ணால் பார்ப்பது போலவா, தொலைநோக்கி வழியாகப் பார்ப்பது போலவா, உடைந்த கண்ணாடித்துண்டுகளில் தெரியும் சந்திர பிம்பங்கள் போலவா, புவியியல் படத்தில் பார்ப்பது போலவா, கண்ணாடிப் பெட்டகத்தினுள் பார்ப்பதுபோலவா திரைப்படம் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது. உண்மையில் இவையனைத்துமான கலவையாகி, சிலவேளை உருப்பெருக்கி வழியானதாக, பெரிஸ்கோப் வழியானதாக எல்லாம் போலவுமே இது நிகழ்கிறது. அதாவது பண்பாட்டுக் கூறுகள் அனைத்தும், மறுவிழுமியப்படுத்தப்பட்டு ஓர் அத்த நிலையில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஓர் திரைப்படம் எவ்வளவுதான் இயல்புத் தன்மையுடையது, எதார்த்தமானது என்று கூறப்பட்டாலும் அது பொய்யே. எதார்த்தமான எந்தத் திரைப்படமும் தன்னளவில் புனைவுத் தன்மையுடையதே. செய்திப்படம் (Documentary), இனவரைவியற்படம்(Ethnographicfilm) கூட புனைவுத் தன்மையுடையனவே. இப்படிப்பட்ட புனைவுத் தன்மை (Fictionality) திரைப்படத்திற்கே உரித்தான தொழிநுட்பத்தினால் உருவாகிறது. நாவல், சிறுகதையை விடவும் கட்டுரையைவிடவும் திரைப்படம் அதன் தன்மையிலேயே புனைவுத் தன்மை கொண்டது.

திரைப்படம் தனது சொல்லாடலில் (இடம்) காலம் (time), வெளி(Space), இரண்டையும் குலைத்துவிடும். இக்கால, வெளிகள் இயல்பான மனித ஓர்மத்தில் இருந்து விடுபட்ட, தப்பித்த தன்மையுடையவை. ஓர் சம்பவம்/ நிகழ்வு/ கதை/ அடிக்கரு காட்சியாகும் போது காட்சிக்குள்ளாகும் அடிக்கரு கால எல்லையை ஒழுங்கமைப்பீறி, வெளிபுதிதாகி, முன்பின்னாக நகர்த்தப்பட்டு, புரட்டப்பட்டு, தலைகீழாக்கப்பட்டு இயல்புக்கு மாறாகிவிடுகிறது. இதற்கு ஒளிப்பதிவியின் அசைவு, சட்டகம் உள்ளேயான நடிகர், பொருட்கள் அசைவு, ஒளிஅளவு, ஒலிகள், குரல்(வசனம்), சட்டகஅளவு என்பன உதவுகின்றன. மிக மோசமான எடுத்துக் காட்டு ஒன்று: ஒருவர் பாரிஸில் இருந்து லண்டன் செல்ல 6 மணித்தியாலங்கள் எடுப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். உண்மையில் 15 வினாடிகள் போதுமானதாக இருக்கும் இந்தக் காட்சியை படிமமாக்க.

கால, வெளி மாற்றங்கள், 'காமரா'

40 எக்ஸில் ● நவம்பர் - டிசம்பர் 1998

வைக்கப்பட்ட தூரம், 'காமரா' வைத்த கோணம், உயரம், சட்டகத்தில் நடிகர்-படப்பொருள் வரும் ஆழம், காட்சிகள் இணைப்பு, ஒலிக்குறிப்பீடுகள்...எல்லாம் அத்த புனைவுத் தன்மையையே தருகின்றன.

எனவேதான் - புனைவான திரைப்படம் - இன்னும் கூடிய, புனைவுத் தன்மையையும் மீறிய, அதீதமான இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இத்துடன் எடுத்தாளப்படும் அடிக்கருத்துக்களின், காட்சித் தொடர்களின் உருவாக்கம் எல்லாம் சேர்ந்து, திரைப்படத்திற்கு புராணிகத் தன்மையையே ஏற்றிவிடுகின்றன.

புராணிகத் தன்மையின் சில கூறுகள் என்ன:

1) நாட்டில், சமூகத்தில் பரவலாகப் பார்க்கமுடிகின்ற பாத்திரங்கள் திரைப்படத்தில் வருவதில்லை. எந்தவகையான திரைப்படமாக அது இருப்பினும் சரியே. பொதுவான பாத்திரங்கள் கிராமத்து வீரன், புரட்சி இளைஞன், இராணுவப்போலிஸ்...அதிகாரி, பண்ணையார் மகன், வெட்டியார் மகள், அதீத துன்பத்திற்கு (தாலியினால்) ஆளாகும் பெண், மாணவர் தலைவி/தலைவன், பொதுவான தலைவன்/ தலைவி... என்ற நீண்ட வகைமாதிரியான பொதிகளில் வரும். ஆனால் நடைமுறை வாழ்வில் 1% கூட அப்படிப்பட்டவர்கள் இருப்பதில்லை. பெரும்பான்மையான குணவியல்புகள், நடைமுறைவாழ்வின் பாத்திரத்தில் ஒருபோதும் திரைப்படத்தில் இருப்பதில்லை. இது ஒருவகையான தலைகீழ் பிரதிநிதித்துவமே.

2) பண்பாடுகளைப்பற்றிய, கிராமத்துடன் சார்ந்த கதைக்கருக்கள் மக்களை இயல்பினும் மோசமாகவே சித்தரிக்கின்றன.

3) பெண்கள் திரைப்படங்களில் பெரும்பாலும் ஒரே குறித்த தொழில்களையே செய்வோராயும், ஒரே பாத்திரங்களாயும் காணப்படுகின்றனர். பெண்களைப் பொறுத்தவரை மேலே சொன்ன தலைகீழ் பிரதிநிதித்துவம் கூட நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. புராணிகமாக்கப்படும் தளங்களில் கூட தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு அதீதங்கள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. புரட்சி/வீர இளைஞி என்று சித்தரிக்கப்படும் பெண்பாத்திரங்கள் கூட இலிங்க இழப்புச் சிக்கலுக்கு (Lack of phallus-complex) ஆளாகித் திரிகின்றன. பெண்கள் முக்கியப் பாத்திரமேற்று நடிகரும் படங்கள் கூட

4) வன்முறை காண்பிக்கப்படும்

அளவும், விதமும் நடைமுறையில் அப்படியே இல்லாததே. (அமெரிக்காவில் தொலைக்காட்சி பார்ப்பவர்களில் 10% பேர் தங்கள் தினசரி வாழ்வில் வன்முறையைச் சந்திக்கக் கூடும் என்று ஓர் பரப்பாய்வில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காவல் குற்ற அறிக்கை அது 1% தான் சாத்தியம் என்று கூறியிருக்கின்றது. அதேபோலவே மதுரையில் திரைப்படம் பார்ப்பவர்களில் 69% சமூக வன்முறைகளுக்கும் திரைப்படங்களுக்கும் தொடர்பிருக்கலாம் எனக் கூறினர். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படியல்ல. வேலூர், நான்குநேரி, ஓரத்தநாடு, செங்கல்பட்டு... ஆகிய இடங்களில் உள்ளகாவல் நிலைய பாலியல் பலாத்கார, கொலைகள் நினைவுக்கு வந்தபோதும் கூட, புள்ளிவிபரத்தின்படி 1% க்கும் குறைவாகவே மொத்தக் குற்றங்கள் இருக்கும்.)

5) இவற்றைப்போலவே சமகால, வரலாற்று, நிறுவனங்கள், மனிதநடத்தைகள், நாடு/இந்திய தேசம் தொடர்பாக எழும் விவாதங்கள் - நிகழ்வுகள், பாலியல் தொடர்பானவை, தாலி, கற்பு, நட்பு எல்லாமே திரைப்படத்தில் புராணவாக்கத்துக்குள்ளாகியே வருகின்றது.

6) இப் புராணிய இயல்பு, அதாவது முன் சொன்ன இயல்பு ஏற்றங்களினால் அளவுகடந்த விழுமியங்கள் (Trans values)² ஆதிக்க, அதிகார வர்க்கத்துக்கு முரண்படாததாகவே இருக்கும். எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொதுவான ஒருங்கிணைந்த கருத்துக்களையே ('பெரும்பான்மைக்கான') இப்புராணவாக்கத்துக்குள்ளான மீவிழுமியங்கள் எடுத்துச் செல்லும்.

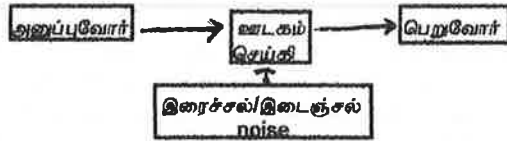
ஓர் சமூகம் அல்லது பண்பாடு நிலையானதல்ல. எப்போதும் மாற்றத்தை நோக்கி இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இந்த இயக்கப்போக்கில் எப்போதும் ஓரணிலையாளர் (Marginals) தமக்குரிய தளத்தில் இடம்பெற்றிருப்பர். இவர்களே பண்பாட்டின் மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான இருப்பிடங்கள். பண்பாட்டினின்று முரண்பட்டுநிற்க எத்தனிப்பவர்கள். இவர்கள் அறிவுசார் செயல்பாட்டாளர், தீவிரக் கொள்கையாளர், ஒடுக்குதலுக்குள்ளான - பண்பாட்டு விளைவினால் - மக்கள், என்ற நீண்ட பட்டியல் வரும். இவர்களின் கொள்கை

முன்வைப்புக்கள், அறிக்கைகள், வெளிப்படுத்தல்கள், எடுப்புக்கள் முதலியவற்றுக்கு எதிரானதாகவே 'பொதுவான' திரைப்படத்தின் மீவிழுமியப் புராணவாக்கங்கள் இருக்கமுடியும்-இருக்கும். 'விதிவிலக்கான' திரைப்படங்கள்! நல்ல திரைப்படங்கள், இந்த ஓர்/விளிம்பு நிலையினருடையதாகவோ, அவர்கள் முன்னெடுப்புடன் ஒத்துப்போவதாகவோதான் இருக்கும். இருப்பினும் இந்தத் திரைப்படங்களும் புனைவுத்தன்மையுடைய கதையாடல்கள்தான்.

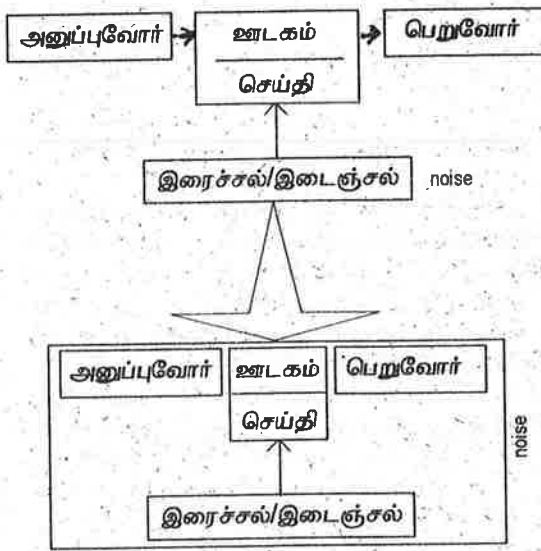
திரைப்படத்தின் செய்தி - எது, எதுவால்?

எல்லாருக்கும் உடன்படான, ஆதிக்கத்தின் கருத்தாக உள்ள குரலான திரைப்படம் அது கொண்டிருக்கும் செய்தியால், செய்தியைக் கொண்டிருப்பதால் ஊடகமாகவும் இருக்கிறது. செய்தி ஊடகமாகவும் இருப்பதனால்³ ஊடகத்துக்கேயான அடிப்படைத் தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. பரவலாக அறியப்பட்ட யாக்கப்பசனின் மாதிரியின்படி இரைச்சல்/இடைஞ்சல் என்பது ஊடகத்தை அதன் தொடர்பியல் திறனைப் பாதிக்கும், இடையூறு செய்யும்.

ஆதிக்க, அதிகாரக் குரலான திரைப்படங்களின் (செய்தியை) இடையூறாக ஒருநிலைப்பாடு/விளிம்புநிலைப்பாடு இருக்கிறது.

இந்தச் செய்தி ஊடகமாதிரியில் உண்மையில் செய்தியை இடையூறு செய்வதாக இன்னொரு செய்தியை (ஓர்/விளிம்புநிலை) இருக்கின்றது. அல்லது, இரைச்சல்/இடையூறு தனக்குள்ளே ஓர் செய்தியைக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த ஓர்நிலைப்பாடு திரைப்படத்தில் ஓங்கி ஒலிக்கும் போது சமூகமாற்றத்துக்கான தன்பணியை திரைப்படம் ஏற்றுக்கொண்டு முழுமையாகச் செயற்படுகின்றது. எனவே திரைப்படம் ஏன்பது எல்லாக் கலைகளையும் போலவே அரசியலைக் கொண்டிருப்பதே. "...அரசியலற்ற கலை என்பது, அது ஆதிக்கக் குழுவுடன் சேர்ந்திருக்கின்றது என்பதையே பொருண்மைப் படுத்துகிறது."

புராணிகவாக்கத்துக்குத் தணிக்கைக் குழுவின் பணி

சமூகத்தில் சாத்தியப் படாத அனைத்துச் செயல்களும் திரைப்படத்தில் சாத்தியமாகும், அனுமதிக்கவும்படும். தணிக்கைக் குழு என்ற ஓர் வான் வாழிகள் செயல்படுவதும் இதற்காகவே. இவர்கள் இருப்பது இயல்புக்கு மாறான அனைத்தும் திரைப்படத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்க்கத்தானேயன்றி வேறுவேலைக்காக அல்ல. இன்னொரு வகையில் சொன்னால் 'நல்ல சிறந்த புராணமாக இருக்கிறதா என்று சரிபார்க்கும் வேலையே அவர்களுடையது. நடைமுறையில் வெட்டினால் ரத்தம் வரும் 'ஒண்ணு'க்கு இருந்தால் சத்தம் வரும். தணிக்கைக்காரருக்கு இவையிரண்டும் வரவே கூடாது. வந்தால் வெட்டிவிடுவார்கள். இந்தச் சில்லறை விசயங்களுக்கே அனுமதியில்லாத போது முகத்திலறையும் இயல்பு வாழ்க்கை, காட்சியாகக் கட்டடால் எப்படி அனுமதிக்கப்படும்! ஆனால் நாயகன் பறந்து வருவான், அவன் மார்பில் குண்டுகள் பட்டுத்தெறிக்கும்; அவனின் பார்வை பட்டுப் பொருட்கள் தீப்பிடிக்கும். அட்டா, இது நமது மக்களை முட்டாள்களாக்கும் வேலைதானே என்று தணிக்கை செய்துவிடுவதில்லை அவர்கள்.

அடையாளப் படுத்திக்கொள்ளும் பார்வையா...

இந்த அதீத விழுமியக் காட்சிகள், நிகழ்வுகள், பாத்திரங்கள், திரைப்படப் பார்வையாளரின் வாழ்வில் காணும் இயல்புகளுடன் அப்படியே ஒத்திருப்பதில்லை. ஆனால், இப்படி மிகைப்படுத்தப்பட்டவை கொடுக்கும் பரந்ததளம், பல இடைவெளிகளைப் பார்வையாளனின் கற்பனைக்கு விட்டுவைக்கிறது. காட்சியுடன் தனது கற்பனையையும், தனது தன்னிலையையும் பொருத்திப் பார்க்கக்கூடிய நீக்கல்கள் கிடைக்கும். எனவே பார்வையாளர் தங்களை அவற்றில் எங்கோ அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றனர். இவ்வடையாளம் காணலுக்கு திரைப்படத்தில் வரும் 'ஒருதிசைவழிப்படுத்தப்பட்ட குறிப்பிட்டாக்கமும் (செய்தித் தொடர்பு முறையும்); பார்வையாளர் தாம் முழுமையாக ஒன்றிணைந்துவிடுவதற்கான இருண்ட திரையரங்குகளும், திரை அரங்கில் காட்சிக்கு நிகழ்வுக்கு சற்றுக் கீழே அமர்ந்து பார்க்கும் பௌதீக நிலையும் ஒத்தாசை புரிகின்றன. நிகழ்வு தலைக்கு மேலே நடப்பதால் கண்களைச் சிறிது உயர்த்திப் பார்க்கும் பார்வையாளர் (ஹிப்னாடிஸ்) வயப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளனர்.

நடைமுறைவாழ்வின் சாத்தியமாக இல்லாதவை, சிறப்பான சமூக நிகழ்வுச் சந்தர்ப்பங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதுபோல, திரைப்படம் எனும் சிறப்பு நிகழ்வில் தன்னை ஓர் பாத்திரமாக மாற்றிக்கொண்டு, அடையாளம் கண்டு கொண்டு, பார்வையாளர்(ளன்)ளி மனதுக்குள் அதீதங்களை அனுபவிக்கிறாள்(ன்). தடைகளை மீறுகிறாள்(ள்); எல்லாம் அடைகிறாள்(ள்); ஓர் கற்பனைப் புனைவு நிலையில் இருந்த திரைப்பட சட்டகம் வழியாகத் தனக்குத் தேவையானதை/ஆசைப்பட்டதை/ இல்லாததை/ இழப்பை அடைகின்றாள்(ள்), அடைய முயற்சிக்கின்றாள்(ள்). அந்தக் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில், 2-3 மணிநேர இடைவெளியில், திறந்த 'குறிப்பான்களைக்' கொண்ட (signifier) ஓர் குறிவெளியில் (semiosphere) சஞ்சரிக்கிறாள்(ள்).

குழுக்களாக - குழுக்களில் அடையாளம் காண்தல்

இது இன்று நடைமுறையில் உள்ள இயல் நிகழ்வு சமூகத்தில் முன்சொன்னபடி பலவிதக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. இப்பலவிதக் குழுக்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒப்பீட்டுக்கும் வகைப்படுத்தலுக்கும் உள்ளாகின்றன.

இக்குழுக்கள் பண்பாடுகளின் தவிர்க்கமுடியாத இயல்புக்கூறுகள். குழுக்களிடையே பொருளாதார, சாதிய, அதிகார காரணிகள் மேலாண்மையையும் படிநிலைகளையும் வளர்க்கும். குழுவின் உறுப்பினர்கள் குழுவிடைச் செயற்பாட்டில் தோன்றும் ஒப்பீட்டளவிலான மற்றுபிற சங்கட நிலைக்கு உள்ளாகின்றனர். எனவே தனக்கென்றான அடையாளத்தைப் பேணுதல், குழுவின் தனித் தன்மையுடன் பொருத்திப் பார்த்தல், பேணிக் கொள்ளுதல் முதலியன இக்குழுக்களின் உறுப்பினரிடையே தேவையாகிறது. மக்கள்திரள் கூட்டுமனோநிலையுடைய சமூக உறுப்பினன்/ள் பூடகமாக இந்த அடையாளங்களை திரைப்படப்பாத்திரங்களில் கண்டடைகிறான்/ள். பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த அடிக்கருக்களில், அத்தீ பாத்திரப்படைப்புகளில் இது கிடைக்கிறது. தமிழ்நாட்டுப் பார்வையாளனுக்கு வரக்கூடிய அடையாளத்தளங்கள் சில இப்படியிருக்கலாம்.

சரக்குமார்	கமலகாசன்	கார்த்திக்	சத்தியராஜ்	பிரபு
நாடர்	பார்ப்பனர்	தேவர்	கவுண்டர்	தேவர்
பொதுநிறம்	வெள்ளைநிறம்	நிறம்	உரோமமிக்கதோல்	பொதுநிறம்
உடல்கட்டு	உடல்ஜாலம்	சாதாரண உடல்	உடல்கட்டு	தொக்கை
உயரம்	சராசரி	சராசரி	உயரம்	கட்டை
நடுத்தரவயது	நடுத்தரவயது	நடுவயது	நடுத்தரவயது	நடுவயது
சமூகஅக்கறை	'அறிவு'த்தனம்	குறும்பு	நக்கல்	வாரிக
அலைமுடி	அலைமுடி	இளமை	அலட்சியம்	
	நடிப்பு	நடிப்பு	பகுத்தறிவு	
α	α	α	α	α

இந்த நடிக்கர்கள் திரையில் தோன்றும்போது பாத்திர/ கதையில் இயல்புகள் சார்ந்து இக்கூறுகள் முடிவில்லாமல் அதிகரித்துச் சென்றுகொண்டேயிருக்கும். படத்தின் கதை/ பாத்திரம் மட்டுமே பார்வையாளரால் பார்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. கார்த்திக்கின் இயல்புகள் ஒருவருக்கு அவருடைய அண்ணனையும், இன்னொருவருக்கு தம்பியாயும் தோன்றக்கூடும். வெவ்வேறு நடிக்கரின் படங்களில் இலகுவில் ஒன்றிவிட ஏதுவாகும். வேறு ஒருவருக்கு ஒரு நடிக்கையின் பாத்திர அமைப்பு தனது காதலியையே, காதலியின் அக்காவாகவோ, காதலியின் அம்மாவாகவோ தோன்றக்கூடும். வேறு ஓர் நடிக்கையின் சாயல், சகோதரியின் சாயலில், நடிக்கையின் பாத்திர குணவியல்பு சகோதரியின் குணவியல்புடன் பிறிதொருவருக்கு ஒத்துவரும். எனவே இவ்விதமாக பாத்திரங்களுடன் தங்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டு கதைநகர்வில் பாத்திரத்தை ஒட்டியோ வெட்டியோ நிலைப்பாட்டை எடுப்பார்கள். இது நடிக்க

சார்ந்து, பாத்திரம் சார்ந்து, கதைசார்ந்து... சர்வவியாபகம் பெறும். (எனது தோழிக்கு கமல்காசன் தனது அப்பாவின் சாயலில் இருப்பதாய் நினைப்பு) கமல், காத்திக், நடிக்கை, நடிக்கன், பாத்திரம் என்பன குறிப்பான்கள். இவை எப்போதும் ஒரே குறிப்பானாகச் செயற்படுவதில்லை. பார்வையாளரின் தன்னிலை அல்லது சுயம் சார்ந்து, வேறுஓர் குழுவில் வேறுஓர் குறிப்பீட்டாகச் செயற்பாட்டை இவை நிகழ்த்தக் கூடும்/ நிகழ்த்தும்.

இப்படி திரைப்படக் கதையாடலில் பாத்திர, நடிக்க, நடிக்கை மட்டும் குறிப்பான்களல்ல. காட்சியும், பொருட்களும் இவ்வகையினவே. இந்த எண்ணற்ற குறிப்பான்கள், அதனிலும் எண்ணற்ற பல குறிப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பானின் விளக்கமளிப்போராக இருக்கும் நாம்/ பார்வையாளர் குறிப்பீட்டாகச் செயற்பாட்டை முடிவில்லாதபடி

செய்துகொண்டே போகிறோம்/ போகலாம். என்றாலும் குறிப்பீட்டாகக் குறிப்பிட்டுவதில்லை.

தனது ஆசைகளை (desire) / தன் இன்மைகளை (lacks) குறிப்பீட்டு உலகில் கண்டடைய முயலும் பார்வையாளன் (ளி) குறிப்பீட்டாகச் செயற்பாடு முடிவடையாது போவதால், பொருண்மையை முழுமையாகக் கைப்பற்ற முடியாது தோல்வியடைகின்றா(ள்)ன். குறிகளின் விளையாட்டுக் காட்டுதலில் சிக்கிக் கொள்கிறான்(ள்). எனவே ஆசை என்பது அந்த மீவிழுமியப் புராணிகக் கதையாடல் உலகிலும் பார்வையாளனுக்கு / ளிக் கு நிறைவேற்றிவிடுவதில்லை; எட்டாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

'திரைப்பட ஒளிப்பதிவு வழியான (குறிப்பான்கள்/ குறிப்பீடு) குறிப்பீட்டாகக் செயல், எப்பொழுதும் (ஏறக்குறையவேனும்) திசைவழிப்படுத்தப் பட்டதேயன்றி, ஒருபோதும் இடுகுறித்தன்மையுடையதல்ல,'⁶ என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆனாலும் குறிப்பீட்டாகச் செயற்பாட்டை நிகழ்த்தும் (பார்வையாளர்/என்) தன்னிலை வரையறை இன்றி

1 குறிப்பிட்டாக்கத்தைச் செய்துகொள்கின்றது.

எனவே தீர்க்கப்படாத ஆசைகளையுடைய பார்வையாளி(என்) மேலும் மேலும் திரைப்படத்தை நாடுகிறான். புராணிக, கற்பனை, மீவிழுமியக் கதையாடலாக உள்ள திரைப்பட உலகின் சுகத்தை நாடுகிறான். இந்த நாடுதல் பல சமூக விளைவுகளை வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கிறது.

மதுரையில் திரைப்படம் பற்றிய பரப்பாய்வுக்கு பதிலிறுத்த அனைவரும் திரைப்படம் பார்ப்போர். அதாவது 100% பேரும் திரைப்படம் பார்க்கின்றனர். அரசியல் சார்ந்து இதன் தாக்கம் மிகப் பலமானதாகும். வேறெந்த இடத்தையும்விட, அரசியலுக்கும் திரைப்படத்துக்குமான தொடர்பு தமிழ்நாட்டில்தான் அதிகமாயிருக்கிறது. தி.மு.க ஆட்சிக்கு வந்ததிலிருந்து இன்றுவரை இது வெளிப்படையானது. திசைவழிப்படுத்தப்பட்ட குறிப்பான்களின் தொகுதியான திரைப்படம் மறைமுகச் சமூகக் கட்டமைப்புக்கான காரணங்களை சமூகத்தில் விட்டெறிகின்றது. திரைப்படமே இன்று ஓர் அரசியலாகின்றது. சாதிய வேறுபாடுகளை மேலும் முரண்பாடுடையதாகக்க, மதக்காழ்ப்புணர்வுகளை வளர்த்தெடுக்க, போலித் தேசியங்கள் பேசுவதற்காக, ஆதிக்க, அதிகார செயலாக்கம் உடையவர்களின் சார்பாக அவர்களின் 'சித்தாந்தங்களின்' சார்பாக திரைப்படம் செயற்படுகிறது. ஓரநிலையினரை மேலும் ஓரத்திற்குத் தள்ள முனைகிறது. இந்த வகையில் சமூகமாற்றத்திற்கும் தமிழ்த் திரைப்படத்துக்குமான தொடர்பு இன்றும் மிக விலகியே இருக்கின்றது.

‘கழுதையின் முன்னால் கட்டித்தொங்கவிடப்பட்ட

தக்காளி போல திரைப்படத்தின் ஆசை காட்டுதல் அடுத்த,

அதற்கடுத்த திரைப்படத்திற்கு பார்வையாளரை

நடத்திப் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறது.

இக்கட்டுரை 'திணை' (கலைஇலக்கியப் பெருமன்ற வெளியீடு; நாகர்கோயில்; இந்தியா) இதழின் சிறப்பிதழ் ஒன்றிற்காக கொடுக்கப்பட்டு பொருளாதாரக் காரணங்களால் அது வெளிவராததனால் (1994) மீளப் பெறப்பட்டது. 'புன்னகை' இதழும் (பாரிஸ்) புரிதலுக்கு கடுமையெனத் திருப்பிவிட்டது (1998).

குட்டிக்கதை

அரசியல்:

— தேவா —

ஒரு வாத்து இரவிரவாய் குளத்தில் இருந்ததால் குளிரில் உறைந்திருந்தது. இதனைக்கவனித்த நரி உயிழ்நீர் வாயில் சரக்கை வாத்தை நோக்கி உறைந்திருந்த பனிக்கட்டிகளின் மேலால் ஊர் நெருங்குகையில் பனிக்கட்டி ஒன்று உடைந்ததால் அது நீரில் மூழ் தொடங்கியது. நரிக்கு தன்னைக்காப்பாற்றுக்கொள்ள நீரில் நீந்துவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவில்லை. களைத்த நரி: "என்பகைமையை மறந்துவிடுவோம். நாம் ஒருவரையொருவர் நம்புவோ என வாத்திடம் கூறியது.

வாத்து தன் உடம்பை உலுக்கியவாறே, "அது எப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதோ அதனைப்பொறுத்தது" என்றது. "ஆம்..ஆம்..அது எதனைப்பொறுத்துத்தான் என்று சொல்லேன்?" கேட்டது நரி.

வாத்தின் பதில்: அது குளிரால் இன்னும் இறுகியுள்ளதா அல்லது உருகியிருக்கிறதா என்பதைப்பொறுத்துள்ளது.

ஒவ்வோரு சொல்வழி
சுட்டு
சிவப்பாக்கி சரிக் கட்டுகிறேன்.

பழுத்த சிவப்பில்
வெம்ப விழுகிறது சொல்.

எவரிடமும் இருக்காது.
என்னும்
மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

என் கையுள்ளிருந்தும்
விரிக்க
நழுவிக் கீழிறங்கி ஓடிவிட்டது.

பயம்.
நான் பாவம்.

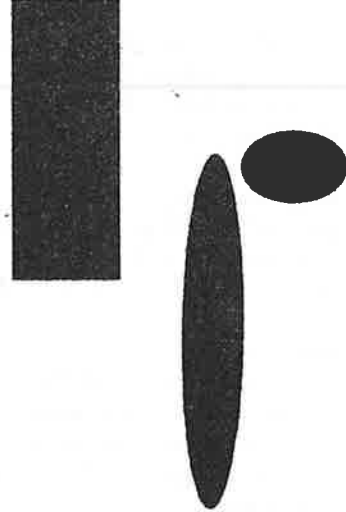
கண், தலை, அடிவயிறு, ஆண்குறி
மனமுகட்டின் விளிப்பு என
இடங்கள் எல்லாம்
கூப்பாடு போட
கீழ் வீட்டுக்காரி கதவைச் சாத்தினாள்.

இன்னும் எங்கே இருக்கிறது

சுட்டுச் சிவப்பாக்க
ஒரு சொல்

17081998

தேவிகனேசன்

பாரீஸ் நிகழ்வுகளில் இருந்து — கலைவண்ணம் 98 —

ஸ்ராலின்

திருமறைக்கலாமன்றம் ஓர் வெறும் கத்தோலிக்க அமைப்பு மட்டுந்தான் என்று எம்மை ஒதுங்கிக் கொள்ளவிடாது இலங்கை தொடக்கம் இலங்கைத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனடா, ஐரோப்பா என்று பலநாடுகளிலும் "கலை வழி இறைபணி" செய்துகொண்டிருக்கும் அடிகளார் மரியசேவியர் அவர்களும் அவர்தம் தொண்டர்களும் எம்மை அருட்டிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். தம் கலைப்பயணங்கள் மூலம். இவ்வாறாக எம் தமிழர்களின் உண்மைக் கலைவடிவங்களிலொன்றான நாட்டுக்கூத்தும் அதைச்சார்ந்த இசைவடிவங்களும் பற்றிய ஞானம் நிறைந்த திருமறைக்கலாமன்ற நடிகர் குழாத்தினர் கடந்த 27/09/98 அன்று பாரீஸில் ஓர் கலைநிகழ்வொன்றை அடிகளார் மேற்பார்வையில் நடத்திமுடித்தனர்.

கடந்தவருடமும் இதே காலப்பகுதியில் ஓர் கலை நிகழ்வு இதே மன்றத்திரையில். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் தொடக்கம் சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோ வரை அரங்கில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி அவர்கள் சொன்ன பெண்மையை, இன்றுவரை எம் பெண்களை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் கருத்தியல்களை, ஆணாதிக்க சமூகத்தின் அடிக்கட்டுமானங்களை, அசைக்கத்துணிந்த அடிகளார் இன்று மனுநீதிக்குள் மடிந்து ஒற்றைப்பனைக்குள் ஒளிந்து கொள்ள முயன்றார் என்றால் எங்களால் நம்ப முடியவில்லை. ஏனெனில் இவ்வருடம் நாங்கள் எதிர்பார்த்திருந்தது உலகமெல்லாம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தன்கொடிய கரங்களால் பெண்களின் குரல்வளைகளை நெறித்து மூடக்கருத்துகளுக்கெல்லாம் மூல தனமாய் விளங்கும் 'புனித' வேதாகமத்தையல்லவா சபைக்குக் கொண்டுவருவாரென. ஏமாற்றம் மட்டுமல்ல எரிச்சலாயும் போனது எமக்கு.

சகுந்தலை

அரசு குடும்பங்களின் இன்ப விளையாடல்களில் இதுவும் ஒன்று. ரிஷியொருவரின் வளர்ப்பு மகள் சகுந்தலைக்கும் இளவரசனொருவனுக்கும் நடந்த காதலும் ஊடலும் இறுதியில் கைபிடிப்பதுவாய் மாறி இன்றுவரை....

இதன் ஓர்ப்பாத்திரங்களாய் வந்துபோகும் மீனவ்ப்பாட்டாளிகளின் ஏழ்மைபற்றியோ அவர்கள் சார்ந்த பிரச்சனைகள் பற்றியோ பெரிதாய்க்குறிப்பிடாமல் மீனவனொருவன் அப்பாவித்தனமாக கண்டெடுத்த அரசமுத்திரையிட்ட மோதிரத்தினை அரசனிடம் ஒப்படைப்பதாய் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இக்

காப்பியம் இப்படித்தான் மன்னருக்குட்பட்ட மக்கள் அனைவரும் வாழவேண்டும் என்ற சிந்தனையுருவை மக்கள் மனதில் புகுத்தும் விளையாட்டு.

இதுபோன்ற மன்னராட்சி/ நிலப்பிரவுத்துவ ஆட்சிமுறைக்கு நியாயம் கற்பித்து கொண்டிருக்கும் இலக்கியப்படைப்புக்கள் இன்றும் மீள மீள மேடையேற்றப்படுவதென்பது இன்றைய காலகட்டத்தின் எவ்வகைத் தேவையை நாடிநிற்கின்றது என்பது புரியவில்லை. அதுமட்டுமன்றி மேடையில் அரசு உரையாடல்கள் மட்டும் சீரியஸ் தன்மையாக்கப்பட்டு காட்டப்படுவதோடு மீனவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் அது இல்லாத மாதிரியும் அவர்கள் ஏதோ கோமானிகள் என்பதாகவும் அவர்களின் உரையாடலை நகைச்சுவையாக்கி மனிதன் என்கின்ற பார்வையிலிருந்து கீழாக இறக்கி வெறும் பூச்சாண்டிகளாய் காட்டுகின்ற போக்குகளை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. இது அந்தக்கால தமிழ் சினிமாவின் கிருஷ்ணன் - மதுரம் பாணி சிந்தனைப் போக்குகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது.

கூடவே நாடகத்தில் நிறைந்து கிடக்கின்ற கற்பு, பாதகி, பரத்தை என்றவாறான பெண்களை இழிவுபடுத்தும் சொற்களும் அவற்றைப்பேணும் கதையம்சங்களும் எவ்வித கவனமுமின்றி கையாளப்பட்டிருப்பது விசனத்திற்குரியது.

மனுநீதி

இந்திய இருடிகளின் முதன்மை பெற்றவனான மனு என்போன் ஆக்கிவைத்த நெறிமுறைகள் தொடர்ந்து வந்த மன்னர்களின் யாப்பாகிப்போன கொடுமை. ஆரியர்களின் மாயை இந்துமதத்தின் சிகரங்களாகி அச்சிகரத்தினைத் தாங்கும் ஒவ்வோர் அத்திவாரமாய் அன்றைய இதிகாசங்கள் தொடக்கம் இன்றைய இலக்கியங்கள் வரை அவற்றையே பேணிக்காக்கும் ஊடகங்களாய் நாம் ஒவ்வொருவரும் எம்சமூகத்தினை 'கட்டி' காத்து வருகின்றோம். இவ்வகையில்தான் சமார் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் தமிழகத்தின் சோழநாட்டிணையாண்ட மனுநீதிசோழன் காரணப்பெயர் பெற்றான். மனுஷ்மிருதியின் நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு ஆட்சி செலுத்தியதற்காய். கோமாதா அதாவது 'கோ' என்பது அரசன் மாதா என்பது அன்னை அன்னை யருக்கெல்லாம் அரசனாகிய புனித இடத்தில் வைத்து பேணப்பட்டது; பசு. பசுவை கொல்லுதல் மரணதண்டனைக்குரியதாய் காணப்பட்டது.

"ஆதிமனு வகுத்த நீதிநெறி பிறழா மாமன்ன வன் நானே" என்று அடிகளாரின் மேடையில் சூளுரைக்கும் அந்த சோழன் பசுவைக் கொன்ற தன்மகனை கொல்கின்றான். இந்த இத்துப்போன கதையை தூசுதட்டி இன்று மேடையேற்றவேண்டியதன் பின்னணியாது?

நீதி, ஒழுங்கு, சட்டநெறிகள், அரசு, அதிகாரம் இவையனைத்தும் கேள்விக்குட்படும் காலயிது. மாறாக இவ்வாரிய மாயையின் அடிவருடிகள் இருக்கும்வரைதான் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட சாதியம் காக்கப்படும், பெண்கள் அடுப்புக்குள்ளே முடக்கப்படுவார்கள், அடுத்த ஜென்மத்தை எண்ணிக்கொண்டே அடிமட்ட ஏழைகள் காலத்தை ஒட்டுவார்கள்.

கலைப்பெட்டகம்

"இந்திகழ்ச்சி நாட்டில் நடக்கும் சில நிகழ்வுகளை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்தலாம்"

இது நிகழ்வின் ஆரம்பத்தில் அடிகளாரின் கருத்துரை. விரிந்தது திரை. ஒற்றைப்பனை வெகு தொலைவில் தெரிய அரங்கின் ஓர் விளிம்பு மூலையில் யாழ்ப்பாடி ஒருவன். எடுத்த எடுப்பிலேயே நாட்டில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) கொண்டுபோய் நிறுத்திவிடும் உத்தி சிறப்பானதுதான். கலைப்பெட்டக மொன்றினை தாங்கி ஆடிப்பாடும் மக்கள் கூட்டம். அது கொடியவனொருவனால் அழிக்கப்பட்ட போது...

"எங்களின் வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டதே"

"எங்களின் வாழ்வு கொழுத்தப்பட்டதே"

கலைப்பெட்டகத்தை தமிழர்களின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு, விழுமியங்களையும் அதை அடித்து நொருக்கும் அரக்கனாய் இலங்கையரசின் படைகளையும் குறியிட்டு கதையை நகர்த்தி இடையே இந்தியாவின் குறியீடாக கண்ணனை அழைத்து வந்து அவன் உதவுவதும் பின்பு அவனை ஆள நினைப்பதுமாய் தொடர்கிறது கதை.

போராட்டம் தொடர அரசை நம்பிய ஏனைய கட்சிகள் நாய்களாய், தனித்துப் போராடுவது புலிகள் மட்டுமே, யாழ்வெளியேற்றத்தில் பாதிக்கப்பட்டது தமிழர்களே என்றவாறாகக் கதை முடிகிறது

இறுதியில் எல்லோரும் ஒன்றாகாமல் போராட்டமில்லை. நீங்களும் வாருங்கள் என்பதாக புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு அழைப்புவிட்டு ஒற்றுமை கீதத்தோடு மங்களம் பாடி முடிகிறது கதை.

இந்திகழ்வுகளில் இருந்து நாம் சிலமுடிவுகளுக்கு வருவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறோம்.

1- யுத்தம் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது யாழ்குடாவில் மட்டுமே.

2- புலிகள் மட்டுமே சரியான அரசியல் நடத்துகிறார்கள்.

3- துரத்தப்பட்ட போராளிகளுக்கு அடிகளார் உயிர் உத்தரவாதம் கொடுப்பார். எல்லோரும்

நாட்டுக்குத் திரும்பலாம்.

4- யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியேறிய தமிழர்கள் மட்டுமே கொடுமை அனுபவித்தவர்கள். மாறாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் மனிதர்களேயல்ல.

இவ்வளவு ஆக்ரோசமாய் அரசியல் கதைக்கக்கிளம்பிவிட்ட அடிகளாருக்காய் சிலகுறிப்புக்கள்:-

● பனைமரமும் யாழும் தனியே யாழ்ப்பாணத்திற்கு மட்டுமேயான அடையாளங்களாகும். மாறாக கிழக்கு, வடக்கு என்று இருமாகாணங்களில் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருப்பதுவும் இவற்றில் முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை என்று பல மாவட்டங்கள் இதில் உள்ளடங்கும் என்பதுவும் நாம் அடிகளாருக்கு கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய நிலையிலிருப்பது துரதீர்ஷ்டமே. இவற்றையெல்லாம் வெறும் பனைமரத்துக்குள் மறைத்துவிடுகின்ற போக்கு MADE IN JAFFNA என்ற பெருங்கதையாடலுக்குள் கொண்டு சேர்ப்பதாகும்.

● புலிகளால் ஏனைய இயக்கங்கள் தடைசெய்யப்பட்டபோது கொலைசெய்யப்பட்டவர்களின் முக்கால்வாசிக்கும் மேற்பட்டோர் ஏனைய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களே. (கந்தன்கருணை படுகொலை)

● திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினாலும் ஊர்காவற் படையினராலும் தினம்தினம் துன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லைக்கிராமங்கள் அனைத்துமே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியேயுள்ள ஏனைய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவையே.

● தமிழ்த் தீவிரவாதம் யாழ்ப்பாணத்திலே குடுபிடித்திருந்தாலும் இன்று புலிகளுக்கு நிறைந்த ஆணிகளைத் தந்து கொண்டிருப்பது இயல்பிலேயே போராட்டக் குணம்சம்மிக்க விவசாயப் பாட்டாளிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் கிழக்கு மாகாணமேயாகும்.

● யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தளமில்லாதாக்கப்பட்ட புலிகளுக்கு இன்று பொருளாதார, இராணுவ கேந்திர நிலையமாக மாறிக்கொண்டிருப்பவை முல்லைக்காடுகளும், கிழக்கின் வடமுனைப் பிரதேசங்களுமேயாகும்.

● வடகிழக்கின் சனத்தொகைப்பரம்பலில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் யாழ்மாவட்டத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட வெட்டவெளிச்சங்கள் எதையுமேயறியாத அடிகளாரால் கொழும்புக்குழுக்களின் உருவாக்கத்தை யாழ்வெளியேற்றத்தின் பின்னர்தான் என்பதாக வரலாற்றைத் திரித்தும், முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்தைக் கண்டு கொள்ளாதவாறு வரலாற்றை மறைத்தும், யாழ்மேலாதிக்கத்தைத் திணித்தும் பிரதேசவாதம் பேசவும் மட்டுமே முடியும்.

(தொடர்ச்சி பக்கம்)

வி.கோ.

அணுகுமுறைகளை...? - 2

s.v. ர. பேல்

1: விளக்கமளிப்புக்கோட்பாட்டு

அணுகுமுறைகளை...? என்பது உரியபடி புரிந்து கொள்ளப்பட்டதா?

வி.கோ. அணுகுமுறைகளை தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதா? வி. கோ. புதிதாகத் தேடுவதா? வி. கோ. புதிதாக நமது சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்குவதா?...ஊ என எண்ணிற்றந்த சாத்தியப்பாடுகளை அந்தத்தலைப்புத்தரும். தருகிறது. ஆனால் அது புரிந்து கொள்ளப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை.

2: புரியாமை ஏன்வரும் என்பது பலதளப்

பதில்களைக்கொண்டது. கூடியவரை இத்தொடரில் ஆங்கிலச் சொற்கள் தவிர்க்கப்பட்டு எழுதப்படுவதால்மொழியில் எங்கே சிக்கல் என்பதுதான் தேடவேண்டியுள்ளது. தவிர்க்கமுடியாதபடி சில வெளிப்பாட்டு வடிவங்களை ஓர் குறித்தவகை வாக்கிய அமைப்பை வேண்டிநிற்பதனாலும் இந்தச்சிக்கல் வரக்கூடும்.

3: பனுவல், பாடம், பிரதி எனும் ஆங்கிலச் சொற்கள் சிக்கலளிப்பானவாயின் 'காப்பி', 'டெக்ஸ்ட்' (ரெபிடெக்ஸ்ட் இங்கிலீஸ் ஸ்பீக்கிங் கோர்ஸ்), 'ஸ்கிரிப்டு' எனவும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி அல்லது text, copy என நல்ல தமிழ்ச் சொற்களையே பயன்படுத்தி எழுத முயற்சிக்கின்றேன்.

4: இத்தொடர் தொடர்பாக எனது உடன் வசிக்கும் நண்பர் தொடக்கம் யூட், வாசுதேவன் வரைக்கும் வைத்த விமர்சனங்களில் 'புரியாமை' என்பது குறித்த குற்றச்சாட்டே கூடுதல்.

5: நயரகரன்(சமர்-24), வாசுதேவன் விமர்சனங்கள் இரண்டையும் ஒருசேரப் படிப்பவர்களுக்கு ஒன்றன் கேள்விகள் மற்றொன்றின் பதிலாவதால் ...

6: விளக்கமளிப்புக்கோட்பாடுகள் -

Interpretative Methods. சமூக, கலை, தத்துவ, அரசியல், நிகழ்வின மாதிரிகள் அனைத்தையும் விளக்கமளிப்புச் செய்தாகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான கோட்பாடுகளைப் புறநிப் பார்ப்பது சாலது என்பதாலேயே இத்தொடர்.

* வி.கோ.அ? 1இல் உலகின் அனைத்து

நிகழ்வினங்களும்சூடப் பனுவலாகப் பார்க்கப்படலாம் எனச் சொல்லப்பட்டது.

* அத்தகைய பனுவல்களில் (பனுவலாகப்

பார்க்கப்படக்கூடிய நடைமுறைகள், பேச்சுக்கள், எழுத்துக்கள், செயல்பாடுகளில்) புலப்படுகின்ற இருத்தல்சார் பிரச்சனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட முன் வைப்புக்கள் கோடிகாட்டப்பட்டது.

* ஏதாவது ஓர் பனுவலின் நிலையில் -

தளத்தில் தங்களுக்குச்சாதகமான, தங்கள் தங்கள் சார் இருப்புக்கு இடையூறு இல்லாத இடத்தை, விளக்கமளிப்பு வாய்ப்பை, விளக்கமளிப்பு முறையைக் கண்டுகொண்டவர்கள் அந்தப் பனுவல்களில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* நிலையாக, உறுதியாக, பாதுகாப்பாக உணர்ந்துகொண்டு ஓர் கோட்பாட்டு நிலையில்- (பனுவலில்) இருப்பவர்களிற்குப் புதிய, முந்தைய வி.கோ. அணுகுமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையிருக்கிறது. இது மனித இயல்பு. மனித நடத்தையின் மெய்மை. இதற்கு ஆங்காங்கே வசிப்பவர்களுக்குப் பொதுவாகத் தெரிந்திருக்கக்கூடிய சில உதாரணங்கள் உலகவரலாற்றிலிருந்து சொல்லப்பட்டன.

வி. கோ. அ. என்றவகையில் ஒவ்வொரு ஆய்வுப்புலத்திலும், ஒவ்வொரு நுழைவிலும் பல்வேறு வகையான புதிய, பழைய, இடைக்கால என பிரித்துச் சொல்லக்கூடியவகையில் எண்ணிற்றந்த கோட்பாடுகள் (முறைமைகள் (theories, methods) முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை எப்போதுமே விளக்கமளிப்பு வேலையை மட்டும் செய்வதில்லை. சிலவேளைகளில் சல, அரசியல் நடவடிக்கையாக மாறுவதும் சமூக நிகழ்வினமாவதும் (Social Phenomina) நடக்கும். சலவேளைகளில் வி.கோ. வரலாறாகி விடுவதும் உண்டு. ஓவியத்திற்கான கோட்பாடுகள் கலையின் பிற பரிவுகளிற்கானதாய்ப்

பயன்பட்டதும் எழுத்துப்பிரதிகள் பற்றியவை சமூக நடவடிக்கைக்கானதும் ஒரே பெயரில் (ஏறக்குறையத்) தொடர்புபடாத வெவ்வேறு துறைகளில் வெளிப்படுவதும், ஓர் துறைக்கானது முழுச்சமூகத்துக்கும் என ஆவதும் நிகழும். நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இன்று பலருக்கும் வேப்பங்காயும் கடுக்காயுமாயிருக்கின்ற பெண்ணியம், தலித்தியம் என்பவை இப்படிப்பட்டவையே. பெண்ணியம் வெளிப்படையாகப் பெண்களுக்கானது என்பர் சிலர்.

பெண்களுக்கு மட்டுமேயான (இதில் சீர்திருத்தம், சுயத்திருத்தம் etc. etc. சொல்பவர்கள் போக) என்றமட்டும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாதே. பெண்கள் தவிரந்த உலகின் அனைத்துப்பிரிவினரையும் அது நிர்ப்பந்திக்கின்றது. பாதிப்புக்குள்ளாக்குகின்றது. தலித்தியம்: சமூகத்தில் அன்றாட வாழ்க்கைக்கான தலித்துக்களின் சுயமரியாதைப்போராட்டமாய்த் தொடங்கியது. பின்பு சமூக நிகழ்வுகளையும் எதிர்ப்போராட்டமாயும் பின்பு 'தலித்தியம்' என்று சொல்லிக் குறிப்பிடும் ஓர் தனிப்படிப்பு புலமாகவும் ஆகிவிட்டது. இன்று அது ஆட்சிமன்றங்கள் வரையும் பாதிக்கின்றது.

இவற்றைப்போல மாண்டிவிபலின்(எளிதப்படுத்தல்) (எளிதப்படுத்தல்), அமைப்பியல் (structuralism) மொழியியலின் பயன்வழியியல், பொருள்கோளியல்... என்று தொடருகின்ற, எம்மையும் தாண்டித் தொடர்போகின்ற இவற்றையும் இவற்றைப் போன்றவற்றையும் பற்றிப் பேசவே இந்தப்பக்கம்.

நிறைந்த திறமைபெற்ற நடிகர் குழு அடிகளா ரின் அர்த்தமற்ற கலை நிகழ்வுகளுக்கு இங்கே அநாவசியமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவர்க ளையெல்லாம் வெறும் பாவனைப்பொருட்களாக்கு வதன் மூலம் அவர்களது உழைப்பு முழுவதும் எந் தவொரு சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுத்தப் படாமல் செய்யப்படுவதோடு மறுதலையாக அவர் களினது வாழ்க்கை முறையை மென்மேலும் சிக்க லாக்கும். இருக்கின்ற கொடிய இச்சமூகத்தை அப்ப டியே காத்துக்கொள்ள மட்டுமே பயன்படுகிறது.

எங்களுக்கும் யாரிடம் எதை எதிர்பார்ப்பது என்று விவஸ்தையில்லாமல் போகுதோ தெரிய வில்லை. நாடக விளம்பர பிரசுரங்களில் குழுவிளி ருக்கும் நடிகைகளின் பெயர்களை கடைசி வரிகளி லிருந்து இன்னும் அசைக்கமுடியாத அடிகளாரிடம் நாம் எதையெதையெல்லாமோ எதிர்பார்த்துக் கூடாதுதானே. குறைந்தபட்சம் அடுத்தமுறை இது பற்றியாவது அடிகளாரின் கவனத்திற்கு அவருடன் தொடர்புடைய திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஞான ஸ்நானம் பெறா பாரிஸ் தொண்டர்கள் வாய்திறப் பார்களா?

"நீதிமான் தன் நீதியைவிட்டு விலகி, அநீதி செய்து, துன்மார்க்கன் செய்கிற சகல அருவருப்புக ளின்படியும் செய்வானேயாகில், அவன் பிழைப் பானோ? அவன் செய்த அவனுடைய எல்லா நீதிக ளும் நினைக்கப்படுவதில்லை. அவன் செய்த தன் துரோகத்திலேயும் அவன் செய்த தன் பாவத்திலே யும் சாவான்." (எசேக்கியேல்-18:24)

❶

— தேவா —

ஆயுதமேந்திய சமாதானம்:

சடுதியாக ஒரு மலைக்குன்றில் ஒரு நரியும், ஒரு முள்ளம்பன்றியும் சந்திக்கநேர்ந்தது. "அங்கே நிலம்" முள்ளம்பன்றிக்குக் கட்டளையிட்டது நரி. நீ பொல்லாதவன்... உனக்குத்தெரியும்தானே அரசனின் ஆணை என்னவென்று, அத்தோடு இங்கு சமாதானம் கொடிகட்டிப் பறக்கிறதென்று.

உனக்குத்தெரியாதா... யார் கவசங்களோடு திரிகிறார்களோ அவர்கள் பாவம் செய்கிறவர்கள் என்று, ஆகவே அரசனின் பெயரால் உன் உடையைக்களைந்து வை. "முள்ளம்பன்றி: மிகவும் அஞ்சரப்படாதே, முதலில் உனது பற்களை உடைத்துவிடு. பின்னர் மற்றவைகளைப்பற்றிப் பேசுவோம். "சொல்லிக்கொண்டே அது முட்களைச்சிலிர்த்துக்கொண்டு உருண்டை வடிவாகி தன்னைமறைத்துக்கொண்டது. பின்படியோ உலகமுள்ளும்

ஆயுதம்தாங்கி, ஆனால் சமாதான தேவதையாய்க் காட்சிதருகிறது.

தேவகணேசன்

தேவகணேசன்

20 வருடகால புகலிட இலக்கியம்!

இலக்கிய நாயகர்கள்!

வரிசையில் 3 EXIL சஞ்சிகை இதழ்கள்!

எக்ஸில் வாசகர்களுக்கு!

உங்கள் தபால் பெட்டிகளில் ஏற்கனவே ஒரு 'டம்மி சஞ்சிகை' (EXIL) ஒன்று வந்து விழுந்திருக்கும் முகவரிமாற்றத்துடன். அதை வழமைபோல் வாசித்து முடித்திருப்பீர்கள். இப்போது EXIL ஐக் கண்டு இன்ப அதிர்ச்சி அடைந்திருப்பீர்கள். இவ்வாறான போக்குகளுக்கான தேவை என்ன? இதன் பின்னணி என்ன என நீங்கள் அறிய வேண்டியதும் நாம் அறியப்படுத்த வேண்டியதேவையும் இருக்கிறது.

இத்தேவையில் புகலிட இலக்கியவாதிகள்/ இலக்கியப் பூச்சாண்டிகாரர்கள், அவர்களது வாய்மொழிச் சவாடால்கள், தொலைபேசி மிரட்டல்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படையாக எழுத்தில் வைத்து அம்பலப்படுத்தவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இல்லாவிடில் 'புகலிட இலக்கியம்' இன்னும் 200 வருடத்திற்கு (இருந்தால்) இவ்வாறுதான் இருக்கும். ஆனால் இவையெல்லாவற்றையும் எழுதி எமக்கும் விசர்பிடித்து வாசித்து உங்களுக்கும் விசர்பிடித்துப் போகும் நிலைக்காக அனைத்து வாசகர்களிடமும் இலக்கியக்காரர்களிடமும் பொது மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

'எக்கருத்துக்கும் மதிப்பளிக்கிறோம்' என்றவாறு ஒரு மாற்றுச் சஞ்சிகை வெளியிட விரும்பி எக்ஸில் குழுவில் 6 பேர் ஒன்றாகி, எக்ஸில் என சஞ்சிகையின் பெயரும் இடப்பட்டது. ஆனால் இந்நோக்கிற்கு எக்ஸிலின் ஆசிரியர் குழுவினர் ஆரம்பத்திலிருந்தே இடையூறுகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இவ்விடையூறுகள் எதுவுமே ஒரு கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிராமல் தனிநபர் விலாசம் (புகழ்) / சமரசம்/ காழ்ப்புணர்வு சார்ந்ததாகவே இருந்தது. எதையும் எழுத்தில் வைக்கத் திராணியற்ற (சொந்தப் பெயரில்) இலக்கிய தாரர்களாகவே இருந்தார்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக இவ் எக்ஸிலில்(4) பிரசுரமாகும் இரண்டு கட்டுரைகள் தொடர்பாக 'பிரசுரிக்கக்கூடாது' என ஆசிரியர் குழுவின் கூட்டத்தில் கூறியும், வெளியில் இலக்கிய நண்பர்களிடம் 'நல்ல', 'தேவையான', அவசியமான கட்டுரையெனக் கூறியும் தங்கள் உண்மையான கருத்தை வெளியிட விரும்பாது குன்றுபடியாக திட்டமிட்டுக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்கள் இலக்கிய இருப்பு மீதான கவனத்தில் மிகுந்த கரிசனையுடன் இலக்கியம் நடத்திவந்த இந்நபர்களை வெளியேற்றிவிட்டு நாம் இச்சஞ்சிகையை தொடர்ந்து வெளிக் கொணரவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இவ் வெளியேற்றத்தில் சமரசம் பேசித்தோற்றவர்கள், மதில்மேல் பூனையாக இருந்தவர்கள், ஏமாந்தவர்கள் அனைவரும் உண்மையை வெளிக் கொண்டுவராத பட்சத்தில் ஒத்தோடிகளாக இருந்து அவர்களுடன் கூடிய இலக்கியத்தை, இப்போக்கை வளர்ப்பவர்களாகவே கருதப்பட்டு அடுத்தஇதழில் அனைத்தையும் எழுத்தில் வைக்கவேண்டிய தேவை எம்முன் இருக்கிறது.

JE SIGNE L'EXILE

Ce ne sont que des notes poétiques. Je les dédie à Sarah, l'enfant violée, l'enfant révoltée

K.Kalamogan

JE SIGNE L'EXIL

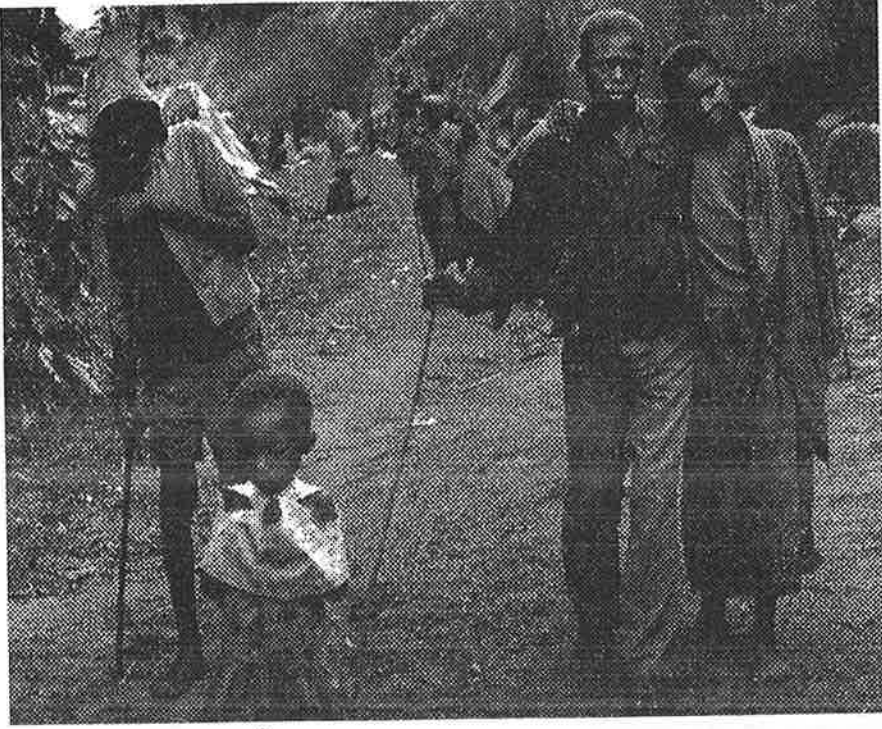
Passants qui passez
Sans me regarder
Je crache sur vos visages,
Mauvais anges...
Je ne cache pas mon malheur,
Homme sans terre,
Je signe l'exil.

Les ombres dangereuses épient mon âme fragile
Et les joies disparaissent
Devant mes yeux.
Ma terre m'a été refusée,
aussi suis-je coincé entre-terres,
Donc, je signe l'exil.

Reverrai-je un jour Jaffna?
Ville sèche, emplie de joies fraîches,
Vie tranquille, ennemie de la crise, autrefois, autrefois...
Et cette pluie du fonds du puits...
La prendrai-je un jour

pour devenir poète
Des heures trabquilles qui n'existent nulle part?
Donc, je signe l'exil.
Les passants passent,
Sans me regarder...
Où sont passés leurs sourires?
Mes pas, les miens, passent partout,
Partout où rien ne se passe...
Je passe et je regarde,
Mes yeux face à ce graffiti:
"AFFECTIIN A VENDRE"
Donc, je signe l'exil.

Je suis au pays des merveilles,
où? Je ne sais même pas qui je suis...
N'est-ce pas merveilleux?...
J'accumule les amertumes
Récolte d'agonie,
Ma vie saigne,
Donc, je signe l'exil.

Avons- nous prêté oreille au chant des oiseaux?
Ils sont partis vers des bois inconnus...
Que me reste-t-il pour respirer?
Le rien, le rien absolu!
Donc, je signe l'exil.

L'heure du poème est loin,
Jour après jour, je crache sur ma plume,
Elle n'éjacule plus de sentiment,
Elle maudit, elle maudit...
L'air attendu n'est plus devant le seuil.
Au siècle où les tambours de guerre
Ont pris la fuite dans les tombeaux,
Que me reste-t-il à chanter?
L'agonie de mon temps sans doute.
Et, par là, je signe l'exil.

Guerre chante sang
Larmes désespérées
Fils d'une ville sèche,
Prisonnière des chiens de guerre,
Ville où la mer n'a plus d'eau,
Où les armes courent et les larmes coulent.
Au soir de la dernière belle lune,
J'ai quitté la ville sèche.
Donc, je signe l'exil.

Passants passent, qui me regardent avec haine.
Savent-ils que, jour après jour,
Je songe à ma ville sèche?
Encore, je signe l'exil.

Ville des palmiers, j'ai bu l'air de ton âme,
Ville des Lumières, je bois l'eau même de l'agonie.
Ô ville des merveilles, emplis-toi de mes faux compliments,
C'est en ton sein que j'ai appris à mentir.
Je signe l'exil

சீங்காரவனம்

புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்க பத்தாவதாண்டு நிறைவுதினம். அந்த 'சீங்காரவனம்' மட்டுமில்லாமல் போயிருந்தால் வழமையான குத்துவிளக்கேற்றல், பரதநாட்டியம், பரிசளிப்பு விழாக்கள், நன்றியுரைகள் என்று சப்பென்று போயிருக்கும். சற்று வித்தியாசமான நிகழ்வாய் ஷோபாசக்தியின் பிரதியொன்று மேடையேற்றப்பட்டது. அந்த வார்த்தைகள் இம்மானுவல் அவர்களினது நடிப்பில் உதிரும்போது...

"எந்த மனுசரும் அவையவையள் தாங்கள் விரும்புகிற இடத்தில் சீவிக் கின்ற உரிமைக்கு யாரும் மறுப்புச் சொல்லலாதுதானே"

இதே ஒக்டோபர் மாதம் சரியாக எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்ட சுமார் ஒருலட்சம் தமிழ்பேசும் இஸ்லாமியர்கள் ஒவ்வொரு வரினதும் நினைவலைகள்மீது பார்வையாளர்களின் கரிசனையை திருப்பியவிதம்! நெறியாளர் 'ஓசை' மனோவை பாராட்டுதல் தரும்.

எம்.ஆர். ஸ்ராலின்

பெண்ணியமும் கவிதையும்

கோணேஸ்வரிகள்...!

நேற்றைய அவளுடைய சாவு எனக்கு
வேதனையைத் தரவில்லை
மரத்துப்போய்விட்ட உணர்வுகளுக்குள்
அதிர்ந்து போதல் எப்படி நிகழும்!?

அன்பான என் தமிழ்ச்சிகளே,
இத்தீவின் சமாதானத்திற்காய்
நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்!?
ஆகவே, வாருங்கள்
உடைகளைக் கழற்றி
உங்களை நிர்வாணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்
என் அம்மாவே
உன்னையும்தான்.

சமாதானத்திற்காய் போரிடும்
புத்தரின் வழிவந்தவர்களுக்காய்
உங்கள் யோனிகளை திறவுங்கள்
பாவம்
அவர்களின் வக்கிரங்களை
எங்கு கொட்டுதல் இயலும்.

வீரர்களே! வாருங்கள்
உங்கள் வக்கிரங்களை தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்,
என் பின்னால்
எனது பள்ளித் தங்கையும் உள்ளாள்.
தீர்ந்ததா எல்லாம்
அவ்வளவோடு நின்றுவிடாதீர்!
எங்கள் யோனிகளின் ஊடே
நாளைய சந்ததி தளிர்விடக் கூடும்.
ஆகவே,
வெடிவைத்தே சிதறடியுங்கள்
ஒவ்வொரு துண்டுகளையும் கூட்டி அள்ளி
புதையுங்கள்
இனிமேல் எம்மினம் தளிர்விடமுடியாதபடி.

சிங்கள சகோதரிகளே!
உங்கள் யோனிகளுக்கு
இப்போது வேலையில்லை.

- கலா-

சேரன்

கனடாவின் ரொறன்ரோ மாநகரில் இயங்கிவரும் 'தேடகம்' அமைப்பின் கல்விவட்டம் சார்பில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இலக்கிய அரங்கொன்றில், சரிநிகரில் வெளியாகி அவசியமற்ற முறையில் சர்ச்சைக்குள்ளாகிய கலாவின் 'கோணேஸ்வரிகள்' என்ற கவிதை ஆய்வுக்கெடுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரங்கில் இடம்பெறும் விவாதங்களும், கவிதை தொடர்பாகச் சரிநிகர். இதழ்களில் ஏற்கனவே வெளியாகி இருக்கும் பல கடிதங்கள், கட்டுரைகள், எதிர்வினைகள் ஆகியனவும் 'கோணேஸ்வரிகள்' கவிதையின் பின்னணியில் 'பெண்ணியமும் கவிதையும்' என்ற தலைப்பில் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பான தளமாக அமைகிறது என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல.

கவிதை, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளக்கத்துக்கும் புரிதலுக்கும் இடங் கொடுக்கிறது. கவிதையின் 'சர்ச்சைக்குரிய' அம்சங்களாக இதுவரை முன்வைக்

கப்பட்டிருப்பவற்றில் இரண்டு அம்சங்கள் தூக்கலாக இருக்கின்றன. ஒன்று, கவிதையில் பாவிக் கப்பட்டிருக்கும் மொழி தொடர்பான விமர்சனங்கள். இரண்டு, கவிதை சில இடங்களில் இனத்துவத்துக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதன்மூலம் ஒரு வகையான இனவாதத்தை வெளியிடுவதோடு தமிழ்ப் பேரினவாதத்துக்கும் வீச்சைக் கொடுக்கிறது என்பது.

கவிதையை நியாயப்படுத்தியும் சிலாகித்தும் பலர் எழுதியிருந்தனர். தமது தமிழ்ப் பேரினவாதப் பிரச்சாரப் பிரயோகங்களுக்கு வெடிகருந்தாக இத்தகைய கவிதைகளைப் பாவிப்பதிலும் பலர் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ரொறன்ரோவிலிருந்து வெளிவரும் 'பொங்கு தமிழினத்தின் உணர்ச்சி' ஏடான 'முழக்கத்'திலும், தமிழர் 'செந்தாமரை'யிலும் கவிதை பற்றியும் இலக்கிய அரங்குப்பற்றியும் வெளியாகி இருப்பனவற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம். மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய அரங்கில் பங்கு பற்றியிருந்த அனைவருமே கவிதையின் மொழி, சொல் வீச்சு தொடர்பாகச் சாதகமான கருத்துக்களையே முன்வைத்தனர். எனினும், 'எம் இனம்', 'சிங்களச் சகோதரிகளே உங்கள் யோனிகளுக்கு வேலையில்லை' போன்ற தொடர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சூழலில் இனவாதத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடும். என்பது ஒரு சாராரின் வர்தமாக இருந்தது. கவிதையின் 'இலக்கியத் தரம்' பற்றிய நியாயமான கேள்வி எழுப்பியவர்கள், கவிதை இனவாதத்தைத் தூண்டுகிறது என்பதுடன் உடன்படவில்லை.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை, எல்லா இடங்களிலும் எல்லா இனக்குழுக்காரருள்ளும் எல்லா நேரமும் இடம்பெறுகிறபோது அதனை ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்துவநிலையில் நின்றுமட்டும் பேசுவது பெண்ணினத்தின் பரந்த அரசியலுக்கு உடன்பாடற்றது என்பதும் கவிதை எவ்வகையிலும் பெண்ணியம் சார்ந்ததல்ல என்றும் ஒரு முக்கியமான விமர்சனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பெண்ணியம், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, தேசியவாதத்துக்கும் பெண்ணியங்களுக்குமிடையேயான ஊடாட்டங்கள், முரண்பாடுகள் என்பனவற்றின் பின்னணியில் இந்த முக்கியமான விமர்சனம் விவாதத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட வேண்டும். இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம் இந்த விவாதத்துக்கான ஒரு முன்னீடு ஆகும்.

கவிதை எழுப்புகின்ற அதிர்ச்சி விளங்கிக் கொள்ளப்படக் கூடியதானாலும், நவீன ஈழத்துக் கவிதைகளில் இத்தகைய அதிர்ச்சி ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருப்பதால் அந்த வகையில் புதுமை ஏதும் இல்லை. ஆனால் சம்பவத்தின் கொடுமையும் கவிஞரின் கோபமும் இணைகிறபோது ஏற்படுகிற கணத்தாக்கத்தின் பாதிப்பையும் நாம் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிட முடியாது.

கவிதை, பெண்ணியம் சார்ந்த கவிதை அல்ல என்பதும், கோபம் என்கிற தீவிரமான உணர்ச்சி மட்டும்தான் கவிதையிலிருக்கின்றது என்பதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற முக்கியமான விமர்சனங்களுள் ஒன்றாகும். இதனைப் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்துவோம். பெண்ணியக் கவிதைகள் அல்லது பெண்ணியம் சார்ந்த கவிதைகள் என்று எப்படி நாங்கள் வரையறை செய்து கொள்கிறோம் என்பது முக்கியமாக எழுப்பப்படவேண்டிய ஒரு கேள்வியாகும். பெண்ணியம் நிச்சயமாகப் பல முகங்களையும் பல போக்குகளையும் கொண்டுள்ளது. அதனை ஒற்றைப் பரிமாணமுடையதாகக் குறுக்கிவிடுவது அதன் படைப்பாற்றலையும் அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் சுருக்கிவிடுவதாகும். 'கோணேஸ்வரிகள்' கவிதை பெண்ணியத்தின் ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் கவிதையின் பின்னாலிருந்து உந்தித் தள்ளுகிற 'கோபம்' என்கிற உணர்ச்சிகூட பெண்ணியத்திற்கு முக்கியமானது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம் ஆகும். இதுபற்றிச் சிறிது விளக்கமாகவே சொல்லுவது அவசியம்.

உணர்வு, உணர்ச்சி இரண்டுமே பெண்ணிய ஆய்வுமுறைமைகளில் முக்கியமாகக் கருத்திலெடுக்கப்பட்ட வேண்டியவை என்பது பெண்ணியவாதிகள் பலரால் நீண்டகாலமாகவே வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ள ஒரு கருத்தாகும். அறிவுத் திரட்சிக்கும் இனத்துவம், வாக்கம், பால், பாலியல்பு போன்ற வித்தியாசங்களுக்கு இடையேயான அரசியல் உறவுகளுக்கும் புரிந்துணர்வுகளுக்கும் ஒடுக்கப்படுபவர்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது ஒரு இன்றியமையாத கருத்தியல் அம்சமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது அவசியமானதும் கூட.

இதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது. நமது பாரம்பரியச் சமூக நடைமுறைகளிலும், சமூக மற்றும் உயிரியல் விஞ்ஞான நடைமுறைகளிலும் பெண்களையும் உணர்ச்சியையும் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்கிற போக்கே ஆட்சி பெற்றதாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆண்கள் அறிவினதும், உணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட நியாயத்தினதும் பிரதிநிதிகளாகக் கருதப்பட்ட அதேவேளை, பெண்கள் கண்ணீர், அழுகை, மெல்லிதயம், நொய்மை போன்றவற்றின் இயற்கைப் பிறப்பிடங்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். வெறும் உணர்ச்சியும், உணர்வுபூர்வமான ஒன்றிப்பும் அறிவுக் கண்களைத் திறந்துவிட உதவாது. அறிவு தேவையானால் உணர்ச்சியை விட்டுவிடவேண்டும். எனவே அறிவும் உணர்ச்சியும் இருவேறு துருவங்களாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்த நிலைமையே ஆதிக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. உணர்ச்சிவசப்படாமல் தரவுகளை ஆய்வு, Objectivity போன்ற முறையியல் கருத்துகளினது பின்னணியும் இதுதான். உணர்ச்சி-உணர்வு என்பவை, குறித்த சில சூழல்களில் நிச்சயமாகவே

◇◇◇

புரிந்துகொள்ளல்; அறிவுவிற்குத்தி என்பவற்றுக்கு உதவலாம் என்பது முக்கியமான பலகற்றுப்பு, மற்றும் மூன்றாம் உலக நாட்டுப் பெண்ணியவாதிகளின் வாதமாகும். எனினும், எல்லாச் சூழல்களிலும் உணர்ச்சி-உணர்வு என்பன முக்கியமான பங்களிப்பு ஆற்றமுடியும் என்பது இதற்குப் பொருளல்ல. பெண்கள், தலித்துகள் மற்றும் பல்வேறு வகையான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு ஆட்பட்டிருப்பவர்களது அனுபவங்களும் உணர்ச்சிநிலைகளும் முக்கியமாக கவனத்திலெடுக்கப்படவேண்டியவை. இவர்களுடைய அரசியலையும் நாளாந்த ஒடுக்குமுறை அனுபவங்களுக்கு அவர்கள் முகங்கொடுத்து அதன்மூலமாகப் புடமிட்டு வெளிப்பாடாகும் அவர்களுடைய உணர்வுகள்-உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ள இவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவ வட்டங்களுக்கு 'வெளியே' இருப்பவர்களும் ஒடுக்கும் குழு அல்லது சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களுக்கும் வெறும் நல்லெண்ணம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. வெறும் நல்லெண்ணம் மட்டுமே உயரிய அரசியல் உறவையும் சேதனா பூர்வமான புரிந்துணர்வைக் கொண்டு வருவதற்கு போதாது. பெண்ணியம் தொடர்பான பிரச்சனைகளில் ஆண்களும், கறுப்பு மக்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளில் வெள்ளையர்களும், தமிழ் மக்கள் தொடர்பாகச் சிங்களமக்களும், முஸ்லிம் மக்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளில் தமிழ் மக்களும் - வெறுமனே இந்த 'நல்லெண்ணம்', 'ஆதரவு வழங்கல்' என்ற அடிப்படையிலான தேவை இருக்கிறது.

ஒடுக்குமுறைக்குள் நாளாந்தம் வாழ்ந்து வருபவர்களுக்கு இது தொடர்பான உடனடியான பாதிப்பும், ஒடுக்குமுறை எவ்வெவ்வாறெல்லாம் நுண்ணிய தளங்களில் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிறது, எவ்வாறு அவர்களுடைய காலம் இடம் கருத்தியல் என்பவற்றைச் சிதைக்கிறது என்பது பற்றிய நடைமுறை உணர்வும் தூலமாக இருக்கும். இவற்றிலிருந்து அவர்கள் எப்போதுமே நியாயமான அல்லது முற்போக்கான நிலைப்பாடுகளுக்கு வருவார்கள் என்பதோ அன்றியும் இந்த அனுபவங்களைச் செப்பமான முறையில் கருத்தியலாக அவர்கள் உடனடியாக வெளியிடுவார்கள் என்றோ நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய வெளிப்பாடுகள் உணர்வுபூர்வமாகவும் கோபமாகவும் தான் இருக்கும். இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும், இப் புரிந்துணர்வுக்கு அடுத்தபடியாக அவர்களோடு அரசியல் உறவைத் தீர்க்கமாக ஏற்படுத்தவும், 'வெளியே' உள்ளவர்கள் தம்மை நிறையவே தயார் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

"எனக்கு நிறையவே கறுப்பு நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே நான் இனவாதி இல்லை." என்றோ, "நாங்கள் தமிழர்களோடு நீண்ட காலமாகப் பழகி வருகிறோம். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பிரச்சனையே வந்ததில்லை. இப்போதுதான் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. எல்லாம் அரசியல்

வாதிகளால்தான்." என்றோ, "மாதத்தின் அரை வாசி நாட்கள் நான்தான் சமையல் செய்கிறேன். என்னைப் பார்த்து ஆணாதிக்கவாதி என்று சொல்ல முடியாது." என்றோ சொல்வது மூன்று நல்ல உதாரணங்கள். இந்த உதாரணங்களில், ஆழமான ஒரு பிரச்சனையை வெறும் மேலோட்டமான எங்கள் மனப் பதிவுகளுடாக நாம் கருத்துக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். மற்றவர்கள் - இந்த உதாரணங்களில், கறுப்பு மக்கள், பெண்கள், தமிழர்கள்- எந்த வகையான அனுபவங்களுக்கு ஆட்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய பார்வைக்கோணம் என்ன என்பதும் ஒடுக்கப்படுபவர்களின் அனுபவங்களும் எமக்கு வெறுமனே குக்குமமான விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. இரத்தமும், தசையும் உணர்வும் வாய்ந்தவையாக நாம் அவற்றைப் பார்ப்பதில்லை. இதுதான் மற்றவர்களுடைய வாழ்வுபற்றி எங்களை எந்தவிதமான உணர்வற்றும் இல்லாமல், அதேநேரம் நாம் கருதுவதை மட்டும் திமிர்ந்தனமாகச் சொல்லவைத்துவிடுகிறது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை சிங்கள மக்களுக்கும், வடஅமெரிக்கா-ஐரோப்பாவைப் பொறுத்து வெள்ளையர்களுக்கும். உலகம் முழுவதிலுமே ஆண்களுக்கும் பொதுவானதும் குறிப்பானதுமான அதிகாரமும் முதன்மையும் முன்னுரிமையும் உள்ளன. இதனை உணர்ந்துகொண்டு தம்மைத் தீவிர சுயவிமர்சனத்துக்குட்படுத்தி அதன்மூலமாக மற்றவர்களுடைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள முன்வருவதால் மட்டுமே தீவிரமான அரசியல் உறவுகள் இவர்களுக்கிடையே சாத்தியமாக முடியும்.

அமீல்கார் கப்ரால் என்ற ஆபிரிக்கப் புரட்சியாளர் இதனை 'வர்க்கத் தற்கொலை' என்பார். இன்றைய பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் இதனை ஒடுக்கப்படுபவர்களுக்கு இருக்கும் உணர்வறிவு (epistemic privilege) என்கிறார்கள்.

கோணேஸ்வரிகளுடாக வெளிப்படுகின்ற கோபத்தையும் உணர்ச்சியையும் 'வெளியாரான' நாங்கள் இத்தகைய அனுபவங்களுக்குக் கூடாகவே புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இத்தகைய கவிதை எழுதும் கவிகள் தங்களுடைய பரிணாமப்போக்கில் அனுபவங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அவற்றின் சமூக, வரலாற்று, அரசியல் பகைப்புலத்துடன் இணைத்து மெருகேற்றப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தருவதற்கான நிறையுச் சாத்தியங்கள் உள்ளன.

‘மறுமலர்ச்சி’ எழுத்தாளர் அ.பெ.ச. முருகானந்தனுக்கு அஞ்சலி

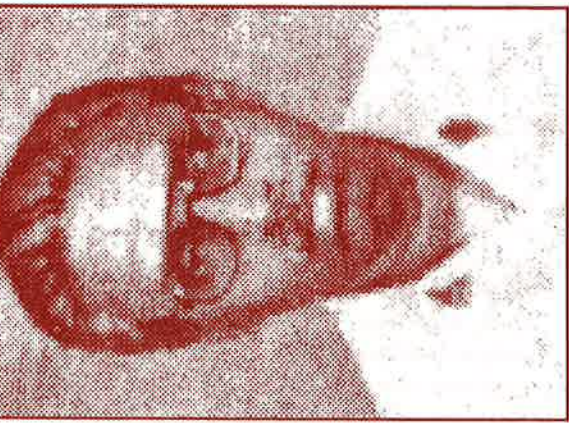
மூத்த இலக்கியவாதி அ.பெ.ச. முருகானந்தன் தமது 77 வது வயதில் உப்புரெவளி, ஹொலிவுரோஸ் கொன்வண்ட் நடத்திவரும் முதியோர் இல்லத்தில் காலமானார்.

பழையதும் புதியதும், மாடு சிந்தித்து, காளிமுத்துவின் பிரஜாவிரமை எனும் சிறுகதைகளும் மற்றும் ‘புகையில் தெரிந்த முகம்’ எனும் குறுநாவலும் குறிப்பிடக் கூடியனவாகவும்.

அ.பெ.ச. மு வின் ‘மனிதமாடு’ சிறுகதைத் தொகுதி யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் பாடநூலாக இன்னும் இருந்துவருகிறது.

தேரழர் கேசவனுக்கு அஞ்சலி

அரசியல், கலை, இலக்கிய ஆய்வாளரும் இடந்தாரி சிந்தனையாளரும் ஈ.வே.ரா பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் விர்வுரையானருமான தேரழர் கேசவன் புரட்டாதி மாதம் பதினோராம் திகதி திருச்சியில் காலமானார்.

வர்க்கம், சாதி, திராவிடம் போன்ற தளங்களில் தீவிரமாக எழுதியும், விவாதித்தும் வந்த தேரழர் கேசவன் அவரது முதல் நூலான ‘மண்ணும் மனித உறவுகளீனும்’ தொடங்கி 32 நூல்கள் வரை எழுதியுள்ளார்.

தமிழகச் சூழலில் இன்று ஆழமாகப் பேசப்படும், பின்நவீனத்துவம், தலித்துவம், பெண்ணியம் போன்ற போக்குகளை சந்தான மரக்கியர்கள் காய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, தேரழர் கேசவன் இந்தப் புதிய சிந்தனைப் போக்குகளை ஒரு அக்கறையோடு கவனத்தில் எடுத்ததும், விவாதங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குணா பாசீசத்தின் தமிழ் வடிவம் என்ற நூலில் தேரழர் கேசவனின் ‘திராவிட இயக்கம் பற்றிக் குணாவின் கருத்துக்கள்: ஒரு மதிப்பீடு’ என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையும் அதில் தொடர்புபட்டிருந்த ‘தேசிய இனங்கள்’ குறித்த சிந்தனைகளும் புலம்பெயர் சூழலினம் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தேபோல் ‘நகர்சார் நாட்டுப்புற கதைப்பாடல்களு’ம் குறிப்பிடத்தக்கது.

‘தேசிய இனச் சிக்கலுக்கான தீர்வை ஒட்டுமொத்த தேசிய இனப்பார்வையிலிருந்து அணுக இயலாது தமிழ்ச்சமூகம் தமக்குள் பலகமை கொண்டிருள்ள சாதிக்களாகவும், வந்தகங்களாகவும் பிரிவு கொண்ட இன்றைய சூழலில் இது வரலாற்று முரணாகும்.’-தேரழர் கேசவன்-

முக்காடிட்ட என் பெண்ணே!
அழவும் பின்னர் சலிப்புறவும்
தெரிகிறது உன்னால்.
அந்தக் கிடுகு முகாமுக்குள்
இருந்து மௌனமாய் விசம்பல்
ஓலி மட்டும்!

மணல் ஓட்டும் தரையிடுக்கில்
ஓலைப் பாயில் உறங்குவதும்
பின்னர் விழிப்பதுவுமாய்
எட்டு வருடங்கள்
ஓடியே போய்விட்டன.

முக்காடிட்ட என் பெண்ணே!
பனைமரங்கள் சாட்சியாய்
நீ வாழ்ந்திழந்த மண்
கனவுகளுக்கு மட்டுமாய்
அவலமாகிப் போனது.
வேல் சாட்சியாய் சூலாயுதம் சாட்சியாய்
துப்பாக்கி சாட்சியாய்
அது உன்னதுதான்; உன்னதும் தான்.

முகாம் எரிந்து போனது!
முகாம் எரிந்தே போனது!
சாம்பரில் கிண்டி எடு!
உன் இரண்டுமாதக் கைக்குழந்தையை
கிண்டி எடு உன் எஞ்சிய தாலியை!
கிண்டி எடு உன் தாயையும் உன் தேசத்தையும்!
ஒருமிடறு போதை இன்னும்
ஒரு புத்தனின் மகனுடைய தீக்குச்சி முகாம் எரிந்தே போனது!
அடைக்கலம் தேடி வந்த இடத்தில்
அவலங்களையும் சுமக்கத்தான் வேண்டுமாமே!

நிழல்களைக் கண்டு அச்சமடை! ஏனெனில்
நீ முக்காடிட்ட என் பெண்ணல்லவா?
நெருக்குவாரங்களின் ஒவ்வொரு ஆணியிலும்
உப்புக்காற்றின் ஒவ்வாத சீதளத்திலும்
மனஉளைச்சலிடை மோவாயைத் தாங்கியபடிக்கு
புனருத்தாரணக்காரரின் போக்குகளுக்கெல்லாம்
தலையசை!

ஒரு தேவதூதன் வரலாமல்லவா!
வந்து உன் முக்காடு களைந்து
மென்தலையை வருடி பின்னர்
வா உன் பூமிக்கு வந்து வாழ்
என்றும் சொல்லலாமல்லவா?
அதுவரை விசம்பிக் கொண்டாவது அல்லது
வருடங்களை எண்ணிக்கொண்டாவது
அந்தப் புத்தளத்து மணலில் நீ
கட்டாயமாக நடக்கத்தான் வேண்டுமாக்கும்.

(முல்லைப் பெரியாறுமீது ஒன்று ஒரு குகைகளின் அடையுதல்களை எரிந்தபோது)
-இளைய அப்துல்லாஹ்-

புலம்பெயர்
சமூகங்கள்